The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi". Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS. Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada. Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239. United States Editorial Offices: New York: Editor — V. Irbe, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A. Telephone LOrraine 7-6470. Chicago: Editor — K. Ķezbers, 2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
WEDNESDAY, NOVEMBER 27, 1963

LATVIJA
AMERIKĀ

95. n-rs. TREŠDIEN, 1963. GADA 27. NOVEMBRĪ 13. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi". REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS. Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792 vakaros tālrunis — 766-2001 Ņujorkas redakcijas vadītājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.. Tālrunis LOrraine 7-6470. Čikāgas redakcijas vadītājs red. K. ĶEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA
Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

J. Niedra
LNAK valdes priekšsēdis

PREZIDENTAM KENEDIJAM AIZEJOT

Kā zibens no skaidrām debesīm pagājušā piektdienā pasauli aplidoja vēsts par ASV prezidenta J. Kenedija pēkšņo un traģisko nāvi. Viņš mira no noziedznieka rokas, pildot sava smagā un atbildīgā amata pienākumus. Pirmā mirklī bija grūti ticēt, ka gados jaunais, enerģiskais pasaules varenākās valsts vadītājs vairs nav starp dzīvajiem. Tā tomēr bija rūgta un negrozāma patiesība.

Kopā ar lielā aizgājēja piederīgiem, ASV tautu un pārējo pasauli, arī Kanadas latvieši zemu liec galvas, godinot mirušā prezidenta piemiņu. Mūsu vēlējums ir, lai viņa pēcteči godam turpinātu labi pasākto taisnības, visu cilvēku līdztiesības un tautu brīvības īstenošanas darbu.

Tikko pastrādātais varas darbs ir apmulsinājis amerikāņu nāciju un aizrāvis elpu brīvās pasaules tautām. No visām pusēm tiek jautāts, kādi īsti ir šī atbaidošā nozieguma motīvi un kāda tam jēga. Jaušot, no kādas nometnes piederīgā rokas nāvējošā lode nākusi, pasaulei ir lieku reizi jāpārliecinās, ka brīvās tautas un viņu izcilie vadoņi nekad nav droši no spēkiem, kas noslīcinājuši daudzu tautu brīvību asaru, vaimanu un asiņu jūrā.

Ir traģiski un ārkārtīgi skumji zaudēt labu pirmo rindu cīnītāju. Bet tas savukārt uzliek jaunus pienākumus vēl lielākai modrībai un apņēmībai.

Prezidenta Kenedija piemiņas dievkalpojums

Traģiskā nāvē mirušā prezidenta Kenedija bēru dienā Toronto Sv. Miķeļa katedrālē notika svinīgs sēru dievkalpojums. Tanī piedalījās konsulārais korpuss, Ontario valdības, parlamenta, Toronto pilsētas un sabiedrības pārstāvji lielā skaitā. Kanadas latviešus pārstāvēja LNAK valdes priekšsēdis J. Niedra.

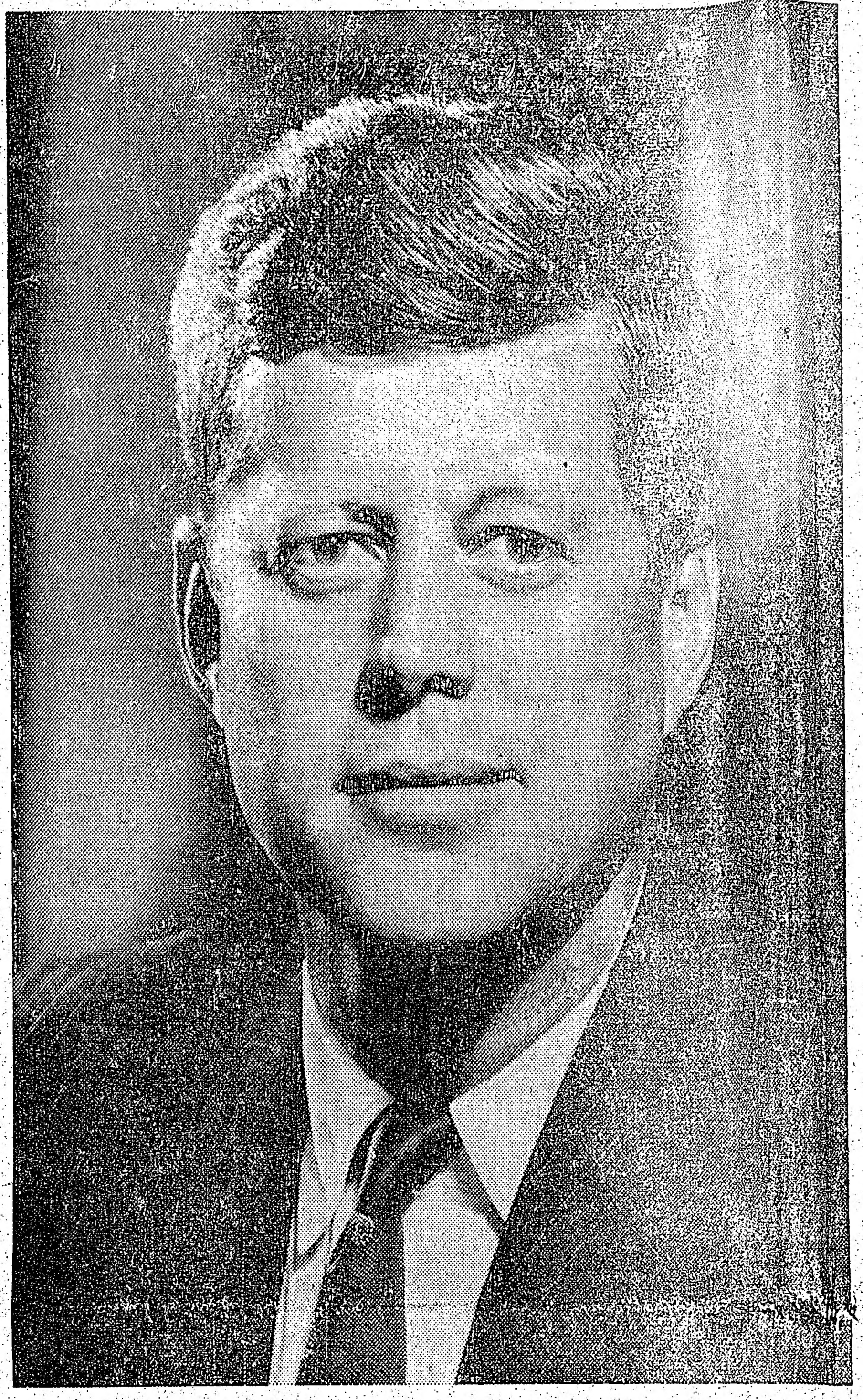

Nogalināts prezidents Kenedijs

MŪSU LAIKOS TĀDAS LIETAS VAIRS NENOTIEK . . . VIŅŠ BIJA LABS UN SIRSNĪGS CILVĒKS . . SAV. VALSTĪM UN VISAI PASAULEI SAGĀDĀTS NEAPTVERAMS ZAUDĒJUMS. PREZIDENTS IR MIRIS, LAI DZĪVO PREZIDENTS!

Šī gada 22. novembrī, Dallasas pilsētas apmeklējuma nobeiguma stundā notika atentāts pret 35. Sav. Valstu prezidentu Džonu Ficdžeraldu Kenediju, viņu nogalinot. Teksasas gubernātors tika ievainots, bet no Parklandes slimnīcas saņemtās ziņas liecina, ka viņa dzīvībai briesmas nedraud.

Dallasas pilsētā pagājušās nedēļas nogale pagāja kā murgā. Tika nogalināts prezidents Kenedijs, viņa slepkavu apcietinot, tika nošauts kāds Dallasas policists, un četrdesmit astoņas stundas pēc prezidenta nāves, lodes ķerts, saļima un nedaudz vēlāk mira prezidenta slepkavībā apvainotais 24 gadu vecais marksists Lī Hārvijs Osvalds.

Pagājušās nedēļas nogali prezidents bija paredzējis veltīt Teksasai. Savas dzīves pēdējās dienas rītā viņš pabrokastoja Fort Worth pilsētā, pēc tam devās uz Dallasu, lai pēcpusdienā vēl apmeklētu galvaspilsētu Austinu un nakti pavadītu Džonsona Pilsētā pie viceprezidenta Lindona Džonsona.

Dallasas pilsētas apskate tuvojās nobeigumam. Prezidenta automašīnas ložu drošais jumts bija noņemts.

Teksasas brauciena organizēšanas laikā viens otrs Vašingtonā domāja, ka pašreiz, rasu cīņu saspīlējuma periodā, dienvidi prezidentam nav īstā vieta. Bet brauciens sākās bez kļūmēm. Kad laiks tuvojās atvadām no Dallasas, Teksasas gubernātora Konollija kundze pieliecās prezidentam Kenedijam un smaidīdama sacīja: „Nevar teikt, ka Dallasa šodien nebūtu draudzīga." Prezidents nekad nepaspēja atbildēt. Divpadsmitos trīsdesmit (pēc st. laika) atskanēja trīs šāvieni. Asinīm pārplūdis, Sav. Valstu prezidents saļima savas dzīvesbiedres rokās, aiz viņa, ievainots, Teksasas gubernātors Konollijs. Dažu minūšu laikā abi jau bija nogādāti Dallasas Parklendas slimnīcā, bet prezidents Džons Ficdžeralds Kenedijs jau bija miris.

Kā atentāts vispār bijis iespējams, par to Sav. Valstu drošības iestādes vēl ilgi lauzīs galvas. Galīgā atbilde tomēr, laikam, būs jāmeklē Dallasas policijas nevīžībā, vienkārši neparedzot, ka kaut kas tāds varētu notikt. Prezidents tika nogalināts un gubernātors Konollijs ievainots ar kādu spēcīga kalibra tālskata šauteni no kāda nama sestā stāva loga. Slepkavībā apvainotais Lī Hārvijs Osvalds minētā namā bija nodarbināts un viņa klātiene tur nevienam nelikās aizdomīga, pat ne tam policistam, kas apmierinājās ar Osvalda paskaidrojumiem, kad tas prezidenta vizītes dienā namā ienesa pagaru saini ar „aizkaru stangām" — šauteni, no kuras lodes mira prezidents. Nevienam arī neienāca prātā, ka Dallasas Book Depository namā nodarbinātais Osvalds ir tas pats, kas pa ielām cītīgi dalījis komūnistu propagandu, cīnījies par Kubas tiesībām, pirms četriem gadiem mēģinājis kļūt Padomju Savienības pavalstnieks.

Sav. Valstu drošības sargiem liek sarkt arī vēl apstāklis, ka pēc prezidenta nogalināšanas un gubernātora Konollija ievainošanas viņš paguva no nama izbēgt un, kādā kinoteātrī slēpdamies, pat nogalināt vienu policistu. Tikpat fantastiska liekas arī iespēja, ka divas dienas vēlāk un pie tam vēl policijas prefektūras pagrabā, pats slepkava varētu krist no kāda cita slepkavas rokas. Bet tas jau ir cits stāsts.

Prezidents Džons Ficdžeralds Kenedijs ir ceturtais Sav. Valstu prezidents, kas, kalpodams savai tautai un valstij, miris no slepkavas rokas. 1865. gada 15. aprīlī tika noslepkavots Ābrāms Linkolns. 1881. gada 19. septembrī, vairāk kā divus mēnešus pēc sašaušanas mira prezidents Džeims Gārfīlds. Pēc astoņu dienu ilgām ciešanām, kāda anarchista lodes ķerts, 1901. gada 14. septembrī šīs zemes gaitas beidza prezidents Viljams Makinlejs un tagad — 1963. gada 22. novembrī prezidents Kenedijs.

Augšminētais nebūt nenozīmē, ka pārējie Sav. Valstu prezidenti mūsu gadsimtā būtu dzīvojuši bez briesmām. No pēdējiem četriem prezidentiem vienīgi ģen. Eizenhauers Baltā nama gadus pavadīja ienaidnieku neaiztikts. 1933. gada 15. februārī notika atentāta mēģinājums pret prezidentu Franklinu Delāno Rūzveltu; prezidents palika dzīvs, toties tika nogalināts Čikāgo pilsētas vecākais Kermaks. 1950. g. 1. novembrī divi portorikāņi mēģināja uzbrukt prezidentam Trūmanim. Pēdējais palika neskarts, bet divi viņa drošības sargi tika ievainoti un kāds trešais nogalināts.

Atentāts pret Kenediju ir dziļi satriecis visas Sav. Valstis, visu brīvo pasauli, un ārēju nožēlu pat izrāda Austrumi, kaut gan jau sākt uztraukties, ka Osvaldam piekārts marksista vārds.

Prezidents Kenedijs bija gados jaunākais Sav. Valstu prezidents, pirmais katolis un pirmais īru izcelsmes. Nenoliedzami pēdējo gadu enerģiskākais un spējīgākais preizdents, kas pārņēma valsts vadību dekādes sākumā, un kas, ja vien viņam būtu bijis lemts dzīvot, Baltā namā būtu pavadījis vēl četrus gadus pēc nākamām vēlēšanām. Jau viņa dzīves laikā viņa popularitāte bija ārkārtīga. Pēc nāves tā izrādījusies pilnīgi fantastiska.

(Nobeigums 8 lpp.)

PREZIDENTS DŽONSONS STĀJAS AMATĀ

„Es zvēru, ka kā Sav. Valstu prezidents es pielikšu vislielākās pūles savu uzdevumu izpildīšanai un aizstāvēšu, aizsargāšu un saglabāšu Savienoto Valstu konstitūciju."

Ar šiem vārdiem, nepilnas divas stundas pēc prezidenta Kenedija nāves amatā stājās 36. Sav. Valstu prezidents, līdzšinējais vice - prezidents Lindons Beins Džonsons. Cik ciniski, ka jaunam prezidentam jānāk tieši no Teksasas, valsts, kurā tika noslepkavots prezidents Kenedijs.

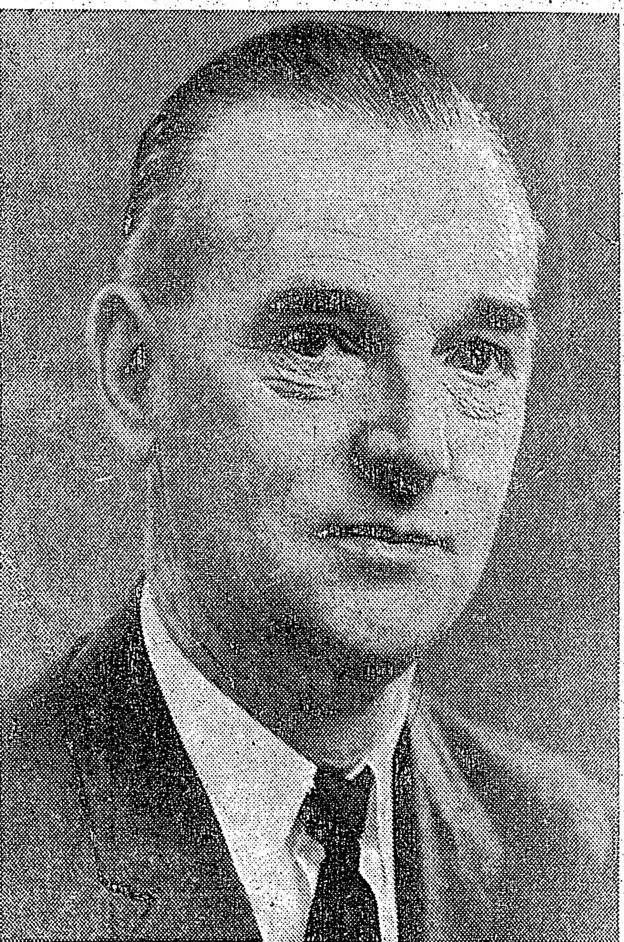

Jaunais ASV prezidents L. B. Džonsons.

Prezidents Džonsons augsto amatu pārņēma 55 gadu vecumā. Zvērestu jaunais prezidents nodeva prezidenta lidmašīnā, klātesot tikai dažiem desmit cilvēku. Zvēresta laikā pie prezidenta Džonsona labās rokas stāvēja viņa dzīvesbiedre, bet pie kreisās Džona Ficdžeralda Kenedija atraitne.

Vienu stundu un četrdesmitsešas minūtes pēc prezidenta Kenedija nāves jaunais prezidents jau atradās ceļā uz Vašingtonu.

Prezidents Džonsons, vairākus gadus nostrādājis kā skolotājs Hjūstonas vidusskolā, politikai pievērsies 1931. gadā, kad viņu sekretāra pienākumu izpildīšanai darbā pieņēma Teksasas tautas pārstāvis Klebergs. Džonsona karjēra uzplauka prezidenta Rūzvelta valdības laikā, kad, sakaujot deviņus citus kandidātus, viņš iekļuva kongresā. Otram pasaules karam sākoties, Džonsons bija pirmais tautas pārstāvju nama loceklis, kas iestājās aktīvā dienestā. Kara gadus Lindons Džonsons pavadīja Jaunzēlandē un Austrālijā. Par varonību kādā lidojumā virs Jaungvinejas tika apbalvots ar Sudraba Zvaigzni.

Pēc 2. pasaules kara noslēguma Džonsons sekmīgi turpina savu politisko karjēru un piecas reizes pēc kārtas izcīna vietu tautas pārstāvju namā. Ne-

(Nobeigums 8. lpp.)

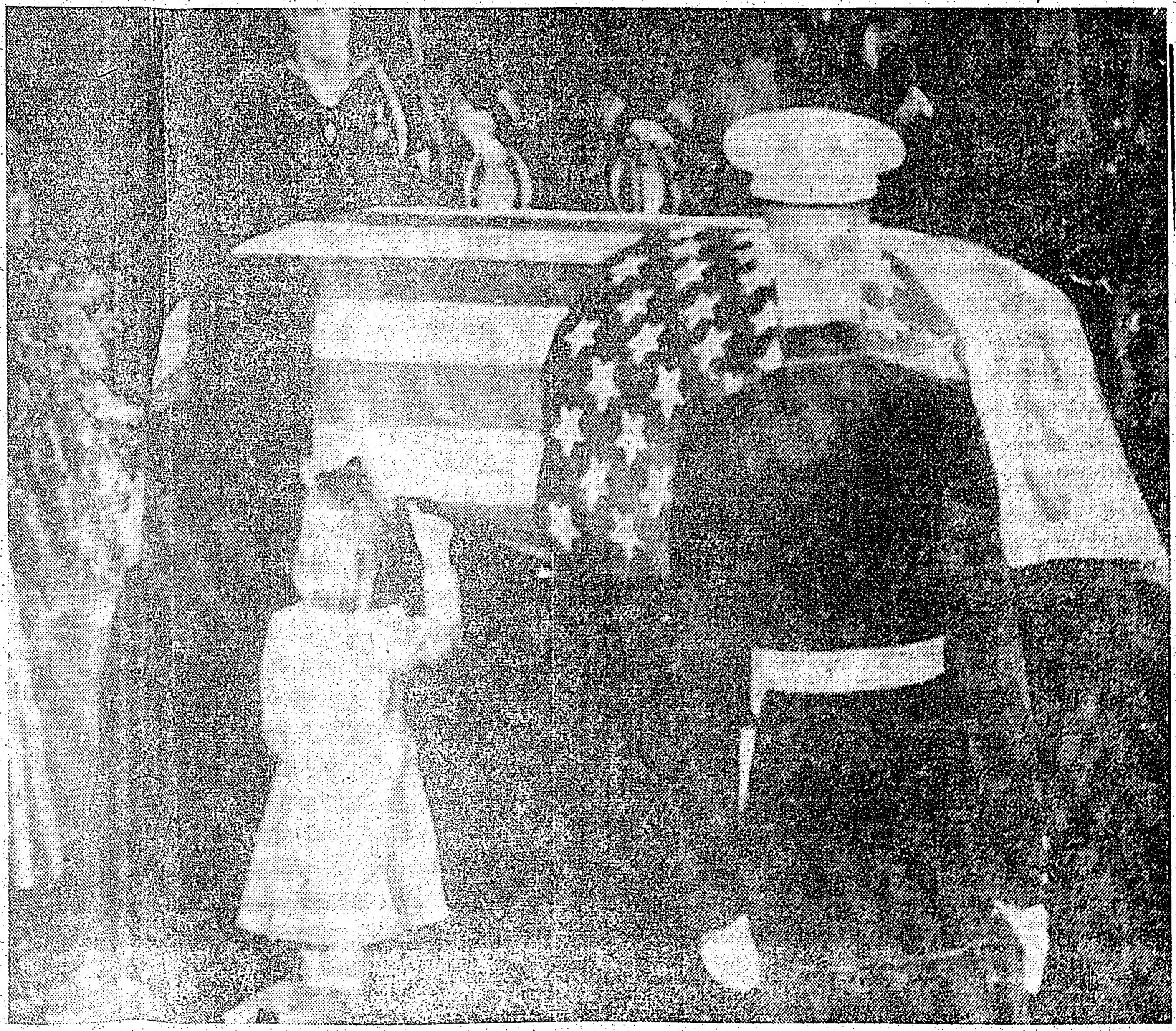

Džakelīna Kenedija ar meitu Karolīni pie nelaika šķirsta.

APMEKLĒJIET KANADAS DAUGAVAS VANAGU TRADICIONĀLO
ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅU
NO 30. NOVEMBRA LĪDZ 1. DECEMBRIM. 123 HURON ST., TORONTO.

LATVIJA

95. n-rs. TREŠDIEN, 1963. GADA 27. NOVEMBRĪ

Abonēšanas maksa ASV un Kanādā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

Dr. iur. T. Sanders

VĒSTURES LAPPUSES ŠĶIRSTOT

VI

Nobeidzot vēsturisko stāstījumu par Martas dzīvi, — no Alūksnes gūsta līdz Krievijas valdniecei, — gribu tagad pakavēties pie jautājumiem, kas īsti bijuši viņas vecāki pēc tautības, kad viņa nokļuva pie prāvesta Glika, un vai viņa bijusi Glika audžu meita vai kalpone.

Par Martas bērnību ir trūcīgas un pretrunīgas ziņas. Gandrīz pilnīgi droši var pieņemt viņas dzimšanas gadu un varbūt arī dienu 1684. g. 15. aprīlī. Dzimšanas vieta, ko daži avoti min par Jēkabpili, Kurzemē, jāuzskata par problēmatisku. Nav šaubu, ka viņas vecāki bijuši zemnieki: tēva vārds Samuels, bet par mātes vārdu nav ziņu. Vai Martas tēvam uzvārds „Skavronskis" bijis ģimenes, vai arī šis vārds gājis viņam līdz kā tolaik daudziem zemniekiem pēc viņu dzīves vietām, lauku mājām, ir jautājums, par kuŗu citi, liekas, nav izteikušies. Manuprāt drīzāk jāpieņem, ka zemnieks Samuels ir saukts par Samueli no „Skaurāniem" jeb „Skavrāniem", vai arī par „Skavrānu Samueli", pēc lauku mājām vai cita vietu vārda, no kurienes viņš cēlies. Kur šie Skavrāni atradušies? Vidzemē, Kurzemē vai Latgalē? Katrā ziņā nedomāju, ka zemnieks Samuels un viņa meita Marta jau tolaik Vidzemē būtu saukti ģimenes vārdā ar slavisko galotni „skij". Pēdējā droši vien pievienota Krievijā.

Iespējams, ka Samuelam bijis ģimenes vārds „Skavrāns", kā latviešu vārdi Staprāns, Skultāns, Garklāns etc., un tas krieviskots ar „onskis", kā Volkonskis un citi krievu vārdi.

Vietu vārdi ar galotni „ani" sastopami kā Vidzemē, tā arī Kurzemē un Latgalē, piem. Mujāni, Varakļāni etc.

Ir avoti, kas Martu sauc par livonieti, krievi viņu dēvē par Vidzemes zemnieci, bet vairums piezīmē, ka viņa bijusi lietuvieša zemnieka meita.

Cara laiku krievu encikl. vārdnīcā lasāms, ka Martas māte, lietuvieša zemnieka Samuela Skavronska atraitne, pārcēlusies no Lietuvas uz Vidzemi un nodevusi Martu kalpošanai pie luterāņu mācītāja Knauta. No šīs vietas viņa pārgājusi pie Glika, kur mācījusies lasīt un rakstīt, adīt un vārīt. Bet pad. lielajā enciklopēdijā 1952. g. sacīts, ka Marta cēlusies no lietuviešu zemnieka Skavronska, kas pārcēlies no Lietuvas uz Vidzemi.

Tātad starp cara laiku un padomju enciklopēdijām ir pretruna: pēc pirmās — pārcēlusies Samuela Skavronska atraitne, bet pēc otras — pats Skavronskis. Sveštautiešu avoti aprobežojas ar norādījumu, ka Marta bijusi lietuvieša zemnieka meita, un daži vēl piemetina, ka bijusi katoliete.

Pārcelšanās no Lietuvas ir tomēr mīklaina. Ja ņemtu varbūtību, ka atraitne Skavronska būtu pārcēlusies no Lietuvas, jāpatur prātā, ka viņai bija 5 bērni, un šāda pārcelšanās nabaga atraitnei tolaik nez vai bija pa spēkam. Rodas arī jautājums: kādēļ viņa no Lietuvas būtu pārcēlusies uz Vidzemi, svešos ļaudīs un svešā vidē, latviešu valodu nepraždama? Ticamāki būtu saistīt šo pārcelšanos ar viņas varbūtējiem radiem Vidzemē, pie kuŗiem viņa meklējusi palīdzību vai mēģinājusi izvietot bērnus. Ir iespējams, ka šie radi bijuši latvieši, tāpat arī viņa pati. Turpretī ja pielaistu, ka pārcēlies Samuels pats, grūti iedomāties, kāpēc lietuviešu zemnieks ar sievu un pieciem bērniem dotos uz citu valsti — uz Vidzemi, kur lietuviski nerunā. Drīzāk pielaižams, ka viņš pārcēlies viens pats jaunā dzīves vietā, varbūt Jēkabpils tuvumā, tur apprecējies un kur dzimuši arī viņa pieci bērni. Tādā gadījumā pārcelties uz Vidzemi pāri Daugavai, sacīsim uz Krustpili, Samuela atraitnei būtu pavisam viegla lieta. Un tad Martu nodod pie mācītāja Knauta, kas to ieteic Glikiem kā labu meiteni pie viņa bērniem. Padomju enciklopēdijā teikts, ka Marta bijusi pie Glikiem bērnu meita (ņaņa).

Varbūt vispār šī pārcelšanās no Lietuvas ir mīts.

Pēc Livonijas valsts bojā ejas zemi sadalīja: Kurzeme palika par hercogisti, bet kļuva par Polijas vasaļvalsti. Latgale un Vidzeme iekļāvās Polijas un Lietuvas kopvalstī. Pēc poļu un zviedru kaŗa Vidzeme nonāk Zviedrijas varā. Kurzemes un Latgales stāvoklis nemainās.

Ja nu sacīto paturam prātā, tad tolaik, daudz vairāk nekā tagad, latviešus samainīja ar lietuviešiem. Par latviešiem caurmēra cilvēks vispār nezināja nekā, bet zināja gan par Lietuvu, kas apvienojās ar Poliju ūnijā. Ja zemnieks Skavronskis pārcēlies no Lietuvas, tad tas vēl nenozīmē, ka viņš nācis no leišu apdzīvotās etnografiskās Lietuvas; tas varēja drīzāk būt no Latgales, kas ietilpa tieši Lietuvas pārziņā, vai arī no Kurzemes. Tas sevišķi atzīmējams tādēļ, ka Skavronskis nebija polis, un krievu acīs vienalga, latvietis, latgalietis vai lietuvietis, visi bija leiši (ļitovci).

Nav skaidrības par to, kādā vecumā Marta nonāk pie Glikiem. Pirms tam viņu māte nodevusi pie kāda vācu mācītāja Knauta, par kuŗu man nav izdevies izdibināt, kādā novadā viņa draudze atradusies. Jādomā, ka Marta tajā laikā varēja būt 9 — 12 gadus veca. Tādas meitenes pieņēma mājsaimniecībā, sevišķi muižnieki, mācītāji un arī lielāki saimnieki, jo tās varēja visādi nodarbināt, tāpat uzdot bērnu uzraudzīšanu. Šādas meitenes auga kopā ar pašu bērniem, kopā rotaļājās. Aiz šī iemesla vien nodarbinātai meitenei bija jārunā valoda, kuŗu runāja darba devējs un tā bērni. Ar leišu valodu Vidzemē ne pie mācītāja Knauta, ne pie Glikiem saprašanās nebūtu bijusi iespējama. Jāpiezīmē, ka vācu tautības muižnieki un mācītāji ar kalpotājiem runāja latviski. Bieži vien viņu bērnu pirmā valoda bija latviešu. Pamats domāt, ka Marta jau kā bērns runājusi latviski. Ja nu viņa, ierodoties ar māti Vidzemē, runājusi latviski, tad taču ir skaidrs, ka viņa ir latviešu meitene. Līdz ar to varētu secināt: ja Martas vecāki nebūtu Vidzemes latviešu zemnieki, bet uz turieni pārcēlušies, tad droši vien tie pārnākuši no Kurzemes vai Latgales, ne no etnografiskās Lietuvas.

Nav domājams, ka Marta bijusi katoliete, kā to mēdz apgalvot. Pierādījumu par to nav, bet laikam sacīto pamato šādi: reiz lietuvieši ir katoļi un Marta ir lietuviete, tad arī viņa ir katoliete resp. viņas vecāki. Jāšaubās, vai Gliks būtu pieņēmis pie saviem bērniem katoļu meiteni, drīzāk domājams, ka ne. Un vai māte, būdama katoliete, kaut atraitne un trūcīga, dotu savu meitu luterāņu mācītājam?

Neesmu pārliecinājies, ka Marta bijusi Glika audžu meita. Daži autori izteikušies, ka Gliki viņu adoptējuši. Tādu datu nav; Gliki viņu nebija adoptējuši. Īsta adoptēta meita iegūst audžu vecāku ģimenes vārdu. Nav arī datu, ka Gliki Martu būtu pieņēmuši jau kā 3 gadus vecu meitenīti. Visi avoti, kas runā par adopciju un audžu meitu, nav nopietni, jo tajos saskatāms nolūks Martu izcelt un nolikt labākā gaismā — kā Gliku adoptētu bērnu, nevis kā viņu kalponi. Lielā angļu encikl. Britanika Martu uzskata par kalponi un atzīmē, ka viņa nav pratusi ne lasīt, ne rakstīt (illiterāte). Tas tā droši izriet arī no citiem avotiem. Ja Marta tiešām būtu Gliku audžu meita, tad viņa būtu iemācījusies rakstīt un lasīt vācu valodā, kā Gliks to droši vien būs darījis ar saviem bērniem. Tāpat saprotams, ka Marta tolaik neprata krievu valodu. Iespējams, ka viņa drusku runāja zviedriski, ko varēja iemācīties no zviedru kaŗavīriem Alūksnē, bet ne jau lasīt un rakstīt. Liekas ticami, ka Marta runājusi vairākas valodas.

Gribu vēl pieminēt, ko man stāstīja kāds no Senatnes pētītāju biedrības redzamiem darbiniekiem, ka Latgalē esot vietu vārds „Skavrāni", no kurienes Martas vecāki būtu cēlušies. Neatceros vairs, kur šī vieta atrodas, vai tā bija miests, kāda vēl mazāk apdzīvota vieta vai lauku mājas. Šo ziņu toreiz nepārbaudīju, jo nedomāju, ka kādreiz rakstīšu par Katrīnas I tautību.

P. Grods

LIELĪBU MAISS

Uz komūnisma spožajiem kalngaliem — tā jaunās pasaules cēlēji sauc jau kopš Kronštadtes matrožu izraisītās asinspirts, kas turpinājās cauri 1917. gada revolūcijas laikam. Vēl šodien nerimst šie komūnistu saukļi, kaut gan nu jau 46 gadus jaunās kārtības nesēji ne tuvu nav piekļuvuši „spožajām galotnēm", bet mīcās pa ielejas dubļiem, netikdami laukā no likstām un neveiksmēm.

Trīsgades, piecgades, septiņgades un neaplēšami daudz izpildītu virsnormu — nekas nav sekmējis viselementārākās prasības realizēšanos padomju cilvēka dzīvē — pietiekami biezu maizes riecienu un pieklājīgu apģērbu, par citām dzīves ērtībām nemaz nerunājot. Saprotams, šai gaŗajā laika posmā Pad. Savienība techniskā un zinātniskā laukā nav stāvējusi uz vietas, visvairāk koncentrēdamās sava militārā potenciāla celšanai. Bet vienkāršākās, arī visnepieciešamākās vajadzības palikušas nepiepildītas. Kāds krievu cars reiz teicis: liela un plaša ir mūsu zeme, bet kārtības tajā nav. Pārfrazējot varētu sacīt — bet maizes tai nav pietiekami. Komūnisti par neveiksmju iemeslu bieži vien min lietas, kas neatkarīgas no viņiem. Ja pietrūkst maizes, tad vainojami laika apstākļi Savās kļūdās tie ne labprāt atzīstas. Kādreiz arī jāķeras vēršim pie ragiem. Tā tas bijis jau vairākkārt, kad Chruščevs devies braucienos pa savu zemi, rādams vadītājus un daudzreiz tos atceldams no amatiem. Organizācijas nemākulība, nolaidība un atbildības sajūtas trūkums jau kļuvušas par parādībām, kas bieži atkārtojas. Neviens nespēj pavēlēt lietum līt, kad tas visvairāk vajadzīgs. Bet var gan pavēlēt sēt laikā, ražu ievākt laikā un visu inventāru turēt kārtībā. Visi šie rīkojumi paslīd gar ausīm.

Tik daudz ir solīts, bet pārāk maz piepildīts. Galu galā var uzmākties arī zināma vienaldzība un apatija, jo komūnistu iecerētā paradīze vēl šodien nav izrāvusi padomju cilvēku no trūkuma, dzīves pelēcības un mazvērtības. Pad. Savienība arī šodien izcieš savas rīcības sekas, lūgdamās graudus no kapitālistiskām zemēm, kuŗu iekārtu komūnisms ir nozvērējies iznīcināt.

Kāda māmuļa no dzimtenes raksta: „Esmu bezgala piekususi katru dienu un daudz, daudz vairāk, nekā kad strādāju valsts darbā. Jāskrien cauri visai Rīgai, lai nopirktu pārtiku, jo vienā veikalā ir viena lieta, otrā, trešajā, ceturtajā un citos — atkal kas cits. Ja nav vienā, tad atkal jāskrien uz citu — pilsētas otrā malā."

Tā nav tikai šīsdienas aina. Tā bijis visos okupācijas gados.

Komūnisti allaž dižojas ar saviem sasniegumiem, kaut tādi būtu tikai iedomās. Ja šodien viņu lielības maiss Chruščevs saka, ka pēc nākamās septiņgades Padomju Savienība būs p i r m ā valsts pasaulē, tad vienīgi naīvais tam noticēs. Tā ir pašapmānīšanās, no kuŗas komūnisti netiek vaļā. Praksē pierādījies gluži pretējais. Padomju cilvēks to arī pieredzējis, un viņā vairs nav ticības tam, ka nākotnē daudz kas varētu būt citādi. Dienišķās maizes problēma Padomju Savienībā allaž bijusi akūta, un tāda tā arī paliks, pastāvot komūnistiskai iekārtai.

Padomju cilvēks, atskaitot visvarenos partijas biedrus, vēl nekad nav pilnīgi apmierinājis savu ēstgribu, jo nekad pārtikas līdzekļu nav bijis pietiekami. Ja nu cilvēkam allaž jāierobežo dienišķās maizes deva, tad ar laiku vispār pazūd tieksme kaut ko labu padarīt.

Chruščeva nesen pieteiktajai septiņgadei, kas viņa valsti izvirzīšot pirmajā vietā pasaulē, nav pievēršama nekāda vērība. Padomju tauta ir mānīta visu šo laiku, solot tai „brīnišķīgu dzīvi komūnisma saulītē". Bet vēl šodien tai jāsamierinās ar pelēku, trūcīgu eksistenci, kuŗu idejiskie lielmaņi pasaules priekšā izkliedz par laimīgu un pārtikušu dzīvi.

Negaidītie šāvieni Dallesā.

DZĪVĪBU PRET DZĪVĪBU

DALLASAS POLICIJAS PREFEKTŪRĀ NOŠAUTS PREZIDENTA KENEDIJA SLEPKAVA

Kas īsti bija Lī Hārvijs Osvalds, kuŗu pagājušā piektdienā apcietināja par prezidenta Kenedija noslepkavošanu? Un kas ir Dallasas naktslokālu īpašnieks Džeks Rūbijs jeb īstā vārdā Rubinsteins, kas savukārt sašāva un nogalināja Osvaldu?

Pirmais uz visiem laikiem paliks daļēji neatminēta mistērija, jo no viņa paša lūpām nekas vairs netiks dzirdēts. Viņš mira turpinādams apgalvot, ka prezidenta Kenedija nāvē nav vainīgs. Visi savāktie pierādījumi tomēr nepārprotami runā pret viņu.

Lī Hārvijs Osvalds bija 24 gadus vecs, ar pamatskolas izglītību un nesekmīgu sākumu ģimnazijā; brīvprātīgi iestājās kaŗa dienestā, bet vēlāk tika atzīts par nevēlamu. 1959. gadā pārcēlās uz dzīvi Padomju Savienībā un gribēja kļūt par padomju pilsoni, apprecēja krievieti. Padomju pavalstniecību neieguvis, pagājušā gadā atgriezās Teksasā, cīnījās pret Sav. Valstu nostāju Kubas jautājumā un nodarbojās ar komūnistu literātūras izplatīšanu un Marksa mācības sludināšanu.

Četrdesmit astoņas stundas pēc atentāta pret prezidentu Kenediju Lī Hārvijs Osvalds bija miris.

Svētdien, 24. novembrī bija paredzēta Osvalda pārvešana no policijas prefektūras uz cietumu. Lai nodrošinātos pret visām varbūtībām, Dallasas policijas vadība prezidenta nogalināšanā aizdomās turēto bija nolēmusi pārvest bruņotā mašīnā — apmēram tāda tipa, kādu Brinkss lieto naudas pārvešanai. Bet bruņu mašīna policijas prefektūras pagraba iebrauktuvei izrādījās par lielu un rezultātā rokas dzelžos saslēgtam Osvaldam no lifta līdz automašīnai nācās soļot labu gabaliņu.

Džeks Rubinsteins nogalināja prezidenta slepkavu.

Kas notika tālāk, bija ar šausminošu skaidrību redzams televīzijā — no apkārt stāvošā policistu, žurnālistu un fotografu pūļa izlēca kāds plecīgs vīrs, platmali galvā un soli no Osvalda atklāja uguni. Atskanēja tikai viens vienīgs šāviens, Osvalds vairākkārt iekliedzās un saļima, lai nekad vairs nepieceltos.

Uzbrucējs gan tika tūdaļ apcietināts, bet tad jau bija daudz par vēlu. 52 gadus vecais Džeks Rūbinsteins savu darbu bija padarījis. Kā izskaidrojama Rūbinsteina klātiene tur, kur viņam nebija nekādu tiesību atrasties? Jau kopš atentāta pret prezidentu viņš ieradies uz visām policijas un preses konferencēm. — Kā viena naktslokāla īpašnieks un kāda cita vadītājs bijis tik pazīstams, ka neviens viņu neievērojis! Dažas stundas pēc Rūbinsteina apcietināts viņa tuvākais draugs Džordžs Senators.

1911. gadā Čikāgā dzimušais Rūbinsteins uz dzīvi Dallasā pārcēlies 1948. gadā. Čikāgā viņam bijuši sakari ar gangsteriem. Dallasā ticis vairākkārt apcietināts par dažādiem sīkiem pārkāpumiem. Politika viņu neinteresējusi, bet viņš bijis liels prezidenta Kenedija cienītājs un prezidenta nāve viņu ārkārtīgi satriekusi.

Un tā nu iznāk, ka Lī Hārviju Osvaldu par slepkavību neviens vairs netiesās. Toties par slepkavību tiesas priekšā būs jāstājas Džekam Rūbensteinam. Ir, starp citu, daudz tādu amerikāņu, kas domā, ka tiesas vietā Rūbijam pienāktos apbalvojums . . .

Svētdienas vēlā pēcpusdienā Dallasas policijas prefekts paziņoja, ka līdz ar Osvalda nāvi prezidenta Kenedija atentāta izmeklēšanas lieta izbeigta. Osvalda vaina esot pilnīgi pierādīta. Pārējās Sav. Valstu drošības iestādes, jo sevišķi Dallasas policijas nemākulības priekšā, par galīgo iznākumu nebūt nav tik pārliecināta. Vai Rūbinsteinam būs kaut kas jauns pastāstāms? Zināmās aprindās cirkulē teorija, ka Osvalda nāve nav vis prezidenta atriebšanas, bet gan Osvalda apklusināšanas rezultāts, atstājot vietu aizdomām, ka prezidenta slepkavība nav tikai viena cilvēka kauna darbs.

Kārlis Zītars

Velna ķesele

II

Rītā labu laiku pirms dievvārdu sākuma viņš ir jau pie baznīcas. Viņš mierīgi sarunājas ar pazīstamiem un lēnām pastaigājas starp baznīcu un krogu. Tad beidzot parādās arī Mende, bet šoreiz viņš nenāk Riekstiņam klāt, kā to ir darījis vienmēr agrāk. Neko darīt, Riekstiņš iet pie viņa un sniedz roku. Mende ilgāk kā citām reizēm tur Riekstiņa roku savā, tad, stingri nolaizdams savus nagus gar Riekstiņa plaukstu, aši iebāž sauju savā kabatā. Abi paliek apmierināti un steidzas baznīcā.

Riekstiņš apzinīgi un svinīgi veic savus ķesteŗa pienākumus. Mende garlaikojas, gaida baznīcas beigšanos un domā par iemešanu baznīcas krogū pēc dievvārdiem. Taču jau rubli tas skopulis būs iedevis... Un tad jau arī Riekstiņš nāk ar baznīcas ķeseli pēc ziedojumiem un grūž to katram baznīcēnam zem deguna. Mendem šī naudas ievākšana baznīcā galīgi derdzas, to viņš uzskata pat par baznīcas apgānīšanu, un savās dusmās grābsta kabatās pēc kādas vecas kapeikas vai nodilušas bikšu pogas. Bet tavu nelaimi! Visu sīknaudu Mende ir aizmirsis mājās. Un Riekstiņš tur savu ķeseli jau zem viņa deguna. Mende steigā vēl reizi pārmeklē visas kabatas — nav... Riekstiņš gaida... Mende sāk pārmeklēt savas kabatas vēl reizi, bet nu jau uzkrītoši lēni, cerībā, ka pērminderis steigsies pie citiem un viņam liks mieru. Bet Riekstiņš stāv kā iemūrēts, krata ķeseli, pat ironiski smaida. Mendem liekas, ka baznīcēni sāk uz viņu jau skatīties, un tad mežsargs jau arī nav nekāds niekalbis, nodomā viņš un izšķiŗas par izmisīgu soli — noziedos Riekstiņa iedoto rubli!.. Mende svinīgi bāž roku kabatā, sataustа papīra naudas zīmi un ar miljonāra vienaldzību uzmet to uz pērmindeŗa ķeseles. Bet tanī pašā mirklī Mendem nosvīst visa mugura. Viņš palecas pus stāvus un viņa ieplestās acis ar šausmām raugās ķeselē,— tur nav vis rublis, bet veselu trīs rubļu bankas zīme. Atpakaļ vairs nevar ņemt, un Mende paceļ savas acis baznīcas griestos.

„Trīs rubļi!... Trīs rubļi!... veseli trīs rubļi ar noplēstu augšējo stūrīti!"... klusām čukst Mendes lūpas un milzīgā niknumā pret Riekstiņu viņš sparīgi iziet no baznīcas.

Mežsargam pašam krogū nauda jau nav vajadzīga, — vienmēr jau atrodas cilvēki, kas grib ar mežsargu sadzīvot pa labam un izsauc pa pudelei. Un kad tur ieradies arī Riekstiņš, Mende ir jau dūšā un sāk neatlaidīgi skatīties uz Riekstiņa bārdeli... Riekstiņš izsauc pudeli alus... Tad vēl divas... Un uzmet uz galda trīs rubļu papīra naudas zīmi... Mende kaut ko stāsta Riekstiņam, bet piepeši viņa mute paliek pusvirus, viņš šķoba tikai lūpas, duŗ ar pirkstu naudas zīmē un ar mokām izspiež:

„Mana nauda... Noplīsis stūrītis... Trīs rubļi..."

Krodzinieks paķeŗ naudu, pasniedz alu, bet Mende saslienas visā augumā un sāk sniegties pēc Riekstiņa bārdas. Riekstiņš ātri iespiež viņam rokā glāzi. Riekstiņš sāk runāt vairāk nekā parasts, bet Mende vai nu iereibis, vai uztraucies vairāk nekā parasts. Tomēr viņš jūt, ka Riekstiņš vairākas reizes spiežas viņam cieši klāt un beidzot jautā:

„Mārtiņ! Tu taču vēl paliksi?!..."

Mende grib Riekstiņu lamāt, viņam sakustas lielais gāmurs, bet Riekstiņš uzsauc krodziniekam:

„Pēter! Še nauda! Dod vēl sešas pudeles alus!"

Krodzinieks noliek prasīto. Bet pēc pāris glāzēm Riekstiņš saka Mendem:

„Klau, Mārtiņ! Iznāc nu uz pāris vārdiem stadulā!" Stadulā nav neviena cilvēka. Riekstiņš izņem pīpi un saka Mendem:

„Mārtiņ! Iedod nu man sērkociņus!" —

Mende bāž roku kabatā, viņa pirksti tur kaut ko ilgi tausta, burza. Tad viņš uzmanīgi pavelk roku uz augšu, paskatās saujā un ātri atgrūž roku atpakaļ. Riekstiņš ir uzmanīgi sekojis Mendes roku kustībām un tagad mierīgi bilst:

„Nu, tad jau tu vēl paliksi!... Bet man nu gan jāsteidzas," un viņš veicīgi ielec ratos un ātri aizbrauc. Tagad Mende izrauj vīstokli no kabatas,— tur ir divas trīsrubļu papīra zīmes, kopā seši rubļi... Mende netic nekādiem spokiem, ne velniem, lai gan viņš ir dzirdējis, ka ar katoļu priesteŗa nosvētītu sudraba lodi varot nošaut pašu belcebulu; viņš pārvelk roku pār nosvīdušo pieri. Bet tad viņš saņemas, bramanīgi iet atpakaļ krogū un sauc pilnā balsī:

„Ei, vīri, nāk šurp! Dzersim uz velna ķeseles veselību!..." Visi brīnās, kas tā tāda par velna ķeseli. Un Mende nu ir labā omā, viņš arī brīnās, ka neviens neko nezin par velna ķeseli. Un kad visiem šis vārds ir bijis jau mutē, tad Mende svarīgi nosaka, ka tas taču esot pērminderis Riekstiņš. Tā taču pat barons un arī pat baznīcas kungs saucot Lazdu māju saimnieku Riekstiņu. Tas visiem ir labs pārsteigums, bet visiem šis nosaukums patīk un katrs domā,— nu taču būs kaut kas jauns ko mājās izstāstīt.

Un tā no šīs dienas Riekstiņam pašam pilnīgi nesaprotot, viņu pagastā sāka saukāt par velna ķeseli.

— — — — — — — — — —

Jau labi pievakarē mežsargs Mārtiņš Mende smags un noguris brauc mājās. Viņš bija pussnaudā un ratos zvilnēja pusgulus. Viņš bija ar šodienu apmierināts. Zirdziņš tipināja savā nodabā lēnos rikšos, bet pret Ozolu birzi viņš pēkšņi salēcās,— netālu norībēja ellišķs blīkšķis...

Tanī pašā mirklī arī Mende saslējās sēdus. Un viņa dzirdi skāra tā kā ratu čīkstoņa, tā kā stirnu āža nāves brēciens. Viņš paskatījās ar savām miglainajām acīm uz Ozolu līča pusi, nospļāvās pāri ratu malai, uzšāva ar pātagu zirgam un ar sausajām lūpām nomurdēja:

„Ak tu velna... Ak tu velna ķesele!... Bet es tavu bārdu vēl plūkšu... plūkšu!..."

Bet patlaban Mende bija par smagu, lai skrietu uz šāviena vietu. Viņš uzcirta zirgam ar pātagu un apgriezās ratos uz otriem sāniem.

TOT

zeme iekļāvās Polijas un Lietuvas kopvalstī. Pēc poļu un zviedru kara Vidzeme nonāk Zviedrijas varā. Kurzemes un Latgales stāvoklis nemainās.

Ja nu sacīto paturam prātā, tad tolaik, daudz vairāk nekā tagad, latviešus samainīja ar lietuviešiem. Par latviešiem caurmēra cilvēks vispār nezināja nekā, bet zināja gan par Lietuvu, kas apvienojās ar Poliju ūnijā. Ja zemnieks Skavronskis pārcēlies no Lietuvas, tad tas vēl nenozīmē, ka viņš nācis no leišu apdzīvotās etnografiskās Lietuvas; tas varēja drīzāk būt no Latgales, kas ietilpa tieši Lietuvas pārziņā, vai arī no Kurzemes. Tas sevišķi atzīmējams tādēļ, ka Skavronskis nebija polis, un krievu acīs vienalga, latvietis, latgalietis vai lietuvietis, visi bija leiši (litovci).

Nav skaidrības par to, kādā vecumā Marta nonāk pie Glikiem. Pirms tam viņu māte nodevusi pie kāda vācu mācītāja Knauta, par kuru man nav izdevies izdibināt, kādā novadā viņa draudze atradusies. Jādomā, ka Marta tajā laikā varēja būt 9 — 12 gadus veca. Tādas meitenes pieņēma mājsaimniecībā, sevišķi muižnieki, mācītāji un arī lielāki saimnieki, jo tās varēja visādi nodarbināt, tāpat uzdot bērnu uzraudzīšanu. Šādas meitenes auga kopā ar pašu bērniem, kopā rotaļājās. Aiz šī iemesla vien nodarbinātai meitenei bija jārunā valoda, kuru runāja darba devējs un tā bērni. Ar leišu valodu Vidzemē ne pie mācītāja Knauta, ne pie Glikiem saprašanās nebūtu bijusi iespējama. Jāpiezīmē, ka vācu tautības muižnieki un mācītāji ar kalpotājiem runāja latviski. Bieži vien viņu bērnu pirmā valoda bija latviešu. Pamats domāt, ka Marta jau kā bērns runājusi latviski. Ja nu viņa, ierodoties ar māti Vidzemē, runājusi latviski, tad taču ir skaidrs, ka viņa ir latviešu meitene. Līdz ar to varētu secināt: ja Martas vecāki nebūtu Vidzemes latviešu zemnieki, bet uz turieni pārcēlušies, tad droši vien tie pārnākuši no Kurzemes vai Latgales, ne no etnografiskās Lietuvas.

Nav domājams, ka Marta bijusi katoliete, kā to mēdz apgalvot. Pierādījumu par to nav, bet laikam sacīto pamato šādi: reiz lietuvieši ir katoļi un Marta ir lietuviete, tad arī viņa ir katoliete resp. viņas vecāki. Jāšaubās, vai Gliks būtu pieņēmis pie saviem bērniem katoļu meiteni, drīzāk domājams, ka ne. Un vai māte būdama katoliete, kaut atraitne un trūcīga, dotu savu meitu luterāņu mācītājam?

Neesmu pārliecinājies, ka Marta bijusi Glika audžu meita. Daži autori izteikušies, ka Gliki viņu adoptējuši. Tādu datu nav; Gliki viņu nebija adoptējuši. Īsta adoptēta meita iegūst audžu vecāku ģimenes vārdu. Nav arī datu, ka Gliki Martu būtu pieņēmuši jau kā 3 gadus vecu meitenīti. Visi avoti, kas runā par adopciju un audžu meitu, nav nopietni, jo tajos saskatāms nolūks Martu izcelt un nolikt labākā gaismā — kā Gliku adoptētu bērnu, nevis kā viņu kalponi. Lielā angļu encikl. Britanika Martu uzskata par kalponi un atzīmē, ka viņa nav pratusi ne lasīt, ne rakstīt (illiterāte). Tas tā droši izriet arī no citiem avotiem. Ja Marta tiešām būtu Gliku audžu meita, tad viņa būtu iemācījusies rakstīt un lasīt vācu valodā, kā Gliks to droši vien būs darījis ar saviem bērniem. Tāpat saprotams, ka Marta tolaik neprata krievu valodu. Iespējams, ka viņa drusku runāja zviedriski, ko varēja iemācīties no zviedru karavīriem Alūksnē, bet ne jau lasīt un rakstīt. Liekas ticami, ka Marta runājusi vairākas valodas.

Gribu vēl pieminēt, ko man stāstīja kāds no Senatnes pētītāju biedrības redzamiem darbiniekiem, ka Latgalē esot vietu vārds „Skavrāni", no kurienes Martas vecāki būtu cēlušies. Neatceros vairs, kur šī vieta atrodas, vai tā bija miests, kāda vēl mazāk apdzīvota vieta vai lauku mājas. Šo ziņu toreiz nepārbaudīju, jo nedomāju, ka kādreiz rakstīšu par Katrīnas I tautību.

Spēcīgu dzejoļu grāmata

VALENTĪNA PELĒČA KRĀJUMS RIETĀ 1963. G. TILTA APGĀDS. 233 LAPP.

Jāņa Kalmītes zīmējumi.

— Svētīgie tie, kas lasa Valentīna Pelēča dzejas! — Tiešām tā jāizsaucas par izlasīto grāmatu. Grāmatu paņemot rokās, tiek paņemta arī sirds, kad pret vakara padebešiem redzam latviešu zemnieka tīrumā iesprausto arklu.

Gadu simteņus Latvijas zemes arāju paaudzes tā balstu ir turējušas uz rokām, kad celmainajos līdumos vajadzēja starp akstām saknēm, uzart zemi jaunai druvai. Piekusa arāja rokas, piekusa kājas, piekusa arī zirdziņš, vilkdams arklu, bet nepiekusa arāja sirds, jo viņš zināja, ka viņa bērniem briedīs zelta vārpas uzartajā līdumā. Latviešu tauta padota iznīcībai ar mirkli, kad no arāja rokām izņemts šī arkla balsts.

Liels Latvijas zemes arāju ticības vīrs ir pats šīs grāmatas autors Valentīns Pelēcis. Ar abām kājām un arī ar sirdi kā zemē ieaudzis koks viņš stāv savos Vidzemes mālienas tīrumos. Svešumā tikai zemes miglas padebeši ir vairs viņa dzīvības sapņi, un vēju mūžīgās straumes aiznes visas viņa dienas, — 5. lapp. Mākoņu plostniekā saka dzejnieks. Bet Pelēcis nav kompromisa cilvēks, bezgala spītīgs turas pretim liktenim un svešumam. Savu zemnieka ticību viņš nepārdos ne par skanošo zeltu, ne par čaukstošām asignācijām. Dzejolī Pilsētas nolādēšana (175. lapp) viņa soļi ēdas ar melnu un pliku asfaltu — ar aizriebta mūža skarbākiem vārdiem nolād pilsētas. Vienalga, kur nomaitāts tiek — vai tā ir Ņujorka, Roma vai Maskava. Dzejnieks ir nepielūdzams un saka:

„Paaudzē vienā
riebīgi smirdot,
tavas notekas aprij
cilšu cēlāju mūžus:
vīru sēklu un sievu asinis tīras,
ko augumu augumiem
zemes līdumi glāba!"

Spilgti to apliecina arī dzejolī Aizejiet (185. lapp.), kur apnicis tirgus par lētām dvēselēm, svētīem tikumiem, lišķīgiem glāstiem. Kā lūgdamies saka:

„Atstājiet manus mežus,
Manu zaļo zemi
Un zemnieka sirdi."

Gūstekņu nometnē, kur starp badā nogurušiem likteņa biedriem (121. lapp.) nav pat tabakas šņauciena, ko pīpē iebāzt, dzejnieks nepadodas liktenim, un bargs ir viņa spriedums:

„Ar kailiem pirkstiem
sažņaudzu
apsarmojošu dzeloņu drāti!
Man šķiet,
ka plaukstā sāp
cilvēces pastarā diena,
kad Rietumu āži
un Austrumu šakaļi
kopīgi piekšķērās
zemi un debesis."

Ar „gudriem" brāļiem dzejniekam nav pa ceļam (131. lapp.), dzejolī Labuma alcēji Viņi ir kā vēja vīri, kas iet pa miglas tiltiem, kad zemi, debesi un tautu šausta ar ugunsrīkstēm. Viņi tiek briesmīgi brīdināti:

„ . . . par jūsu galvām liktenī
deg bulta
un izdzēš tos, kas pievīļ savu....
ciltī."

Briesmīgo likteni nākošās lapp. atgādina dzejoļi: Jozies, spītniek un Pastari, kur kāvi ar sarkanām pātagām vajā un sit bēgušus. Uz krustiem jāj ragainas kaislas, kas neskīstās miesās dzimušas. Nelīdz vairs gudro saukļi, jo gaisos jau ķērc maitu izsalkuši kraukļi. Sarkanās ugunis tvanot, svētniekam kalst mēle. — Dzejolis Mātei (130. lapp.) gan noderētu katram mūsu trimdas ģimenes dzimumam. Tajā izskan mātes žēlabas par sadrupušiem dēlu mūžiem. „Padebešiem mute sūdzas, — vai šurp ceļu zeme liedz?" — Tikai gāju putni kliedz: — Tev dēlu nav vairs, māt! Viņu vietā nāks sveši vīri. — Tiem nebūs mūsu svētumu:

„Ne raudzīs lemešus,
ne graudus siekos bērs,
Bet pazaudētās dzīves viņi
— tirgus būdās svērs!"

„Par tavām asarām,
par tavām sāpēm, māt,
tie pārbrauks lepni
pagātni ar naudu samaksāt!"

Pelēča grāmata ienāks katrā latviešu ģimenē ar savu svētību, un katrā latvieša sirdī tā atradīs paliekamu vietu. Tikai ņemiet un lasait! — Cik kāri un aizrautīgi to lasītu mūsu brāļi un māsas aiz dzelzs aizkara! Tā var palīdzēt mums sacelties spītā un svētās dusmās pret mūsu apspiedējiem, pret mūsu bezcerīgo likteni, un arī pret tiem „antiņiem", kas tic brīnumiem, ka ar zirņiem var nošaut velnu, kas šodien posta un iznīcina zemes un tautas; tie nezina, ka to var izdarīt tikai ar sudraba lodi. Novēlēsim dzejoļu krājumam Rietā laimīgu un sekmīgu ceļu pie tautiešiem! —

J. Ezergailis

Karola Dāle

PĒC SVELMES

Līst! Straumēm veldzīgām
līst lietus.
Zaļo zemi skalo tīru,
Lauku ežmali un vīru,
Kas gādīgs valgu zemi ar.
Lietū eju, tīra topu.
Nedzird dūcam bišu stropu.
Savas ēnas nesastopu.
Izslāpusi, mirkli skaju
Baudu!
Līst! Straumēm veldzīgām
līst lietus,
Līdz pat saknēm dzirda dzietus.

Olgas un Voldemāra Ozoliņu izstāde Čikāgā

Novembra vidū Čikāgas latviešu biedrība savā namā bija rīkojusi Voldemāra Ozoliņa un keramiķes Olgas Ozoliņas darbu skati.

Voldemārs Ozoliņš ir viens no retajiem latviešu jaunajiem māksliniekiem, kas visumā palicis uzticīgs reālajam dabas skatījumam. Izmēģinādams dažādas grafikas technikas, viņš, iegūst arī dažādas gatavības pakāpes. Visveiklāk grafikās rīkojas ar kasāmo adatu, pagatavodams grāmatu un žurnālu vākus un dabas skatus, tā sasniegdams teicamus rezultātus. Jau ar mainīgākām sekmēm darbi padodas spalvas technikā, kur rezultāti pa daļai atkarīgi no apstrādāšanas līguma. Pārāk sīki apstrādātie darbi dažos gadījumos pazaudējuši svaigumu. Protams, vairākumā ir patīkami izņēmumi, kā piem., Rīts, Aicinājums un citi. Gaismas un ēnas laukumu technikā darināti portreti ir pārdomāti un nesadrumstaloti. Jauni vaibsti saskatāmi Veciķa, kas ir kā mūsu brīvvalsts laika labāko darbu atblāzma. Daudz modernāka ieskaņa un sveša vīsā klāstā ir Veinišķai sievietei. Ir arī vēl citi mēģinājumi, kas ir attīstības pašā sākumā un prasa neatlaidīgu darbu gatavības sasniegšanai.

Keramiķe Olga Ozoliņa izstādē piedalījās ar apmēram 50 darbiem. Liela daļa no tiem vāzes, dažas ar īpatnējām Latgales keramikas formām un glazūrām. Kā viens no tīrākiem piemēriem te minams svečturis. Iespaidīga lielumā un skaista apdarē Zaļā vāze Nr. 2 ar reljefā veidoto saulītes ornamentu un tumši brūnu iekšpusi. Interesanta arī pelēka grieķu vāze ar tumšu figūru un ornamentu zīmējumu. Tālāk keramiķe parādīja savus brīvi veidotos darinājumus modernā technikā, tematikā lietājot kontrastā krāsu glazūras un plastiskus izciļņus.

Arnolds Šīmanis

Vītauts Kalve

DZĪVĀ VĀRDA MĀKSLINIEKS

GUNTIS ZARIŅŠ. DVĒSEĻU BOJĀ EJA. ROMĀNS. ALFREDA KALNĀJA APGĀDS.1963. 133 LP.

IV

Bet te nu atklājas, ka cilvēki sabiedrībā nerāda savas īstās sejas, bet tikai maskojas. Katrs vēlas apslēpt savas sāpes, kaunu un vilšanos un tēlot kaimiņiem sevi kādā ievērojamākā lomā. Sabiedriskās sanāksmēs šī liekulība kļūst jau groteski komiska. Cilvēki kļūst it kā paši savas karikatūras un viņu sabiedrība par kopīgi sarīkotu cirkus izrādi, kurai tomēr nav skatītāju, jo sabiedrība necieš ārpusē stāvētājus, bet cenšas visus ievilkt „tautas kopībā" un uzspiest tiem tikpat melīgas lomas.

Rakstnieks nu jautā vēlreiz, vai viņš savu iztulkošanas uzdevumu būtu veicis, ja viņš atmaskotu cilvēkus un viņu sabiedrību, ja parādītu, ka viss ārēji redzamais ir meli un izlikšanās. Te draud reālisma kļūme daudz dziļākā nozīmē. Rakstnieks to atkal noteikti noraida paradoksālajā izteicienā, ka rakstniekam ir „morāla atbildība būt nepatiesam" (51.). Ar to īstenībā domāts, ka rakstnieks nedrīkst apmierināties ar liekulīgo reālisma patiesību. Ar cilvēku neīstuma un viņu iekšējo pretrunu parādīšanu nav atklāts, kas cilvēki īstenībā ir.

Te arī rakstnieka pārdomas nonāk strupceļā, viņš atmet romāna rakstīšanas nodomu, bet aizapziņa tomēr risina problēmas tālāk. Tikai tad, kad rakstnieks ieskatījies jo dziļi katrā tēlojamā cilvēkā un atklājis viņu īstos, bet slēptos dvēseļu kodolus, viņam noskaidrojas rakstīšanas iespēja un jēga. Romāna personas nu ir atdzīvojušās, un tās izlaužas no rakstnieka aizapziņas vīzijā, apsūdz rakstnieku un prasa, lai viņš reiz tēlo un atklāj viņu īstās cilvēciskās dvēseles.

„Mēs dzīvojam kaili un neaizsargāti briesmu un baiļu priekšā. Mēs redzējām paši savus attēlus — kroplainus mūsu nomāceju spoguļos, bet mēs turpinājām dzīvot. — Ko tu esi darījis? — Nekā!" (127. lpp.).

Šai brīdī rakstnieks saprot, ka viņa uzdevums bijis rādīt, „kā cilvēki juta, dzīvoja un cerēja". Ar to viņa rokās ir vara „veidot šo dzīvi — ne tikai savu, bet arī citu." (134.).

Patiesi, tāds ir bijis rakstniecības uzdevums ne vien trimdā, bet vienmēr un visos laikos. Rakstnieka uzdevums nav attēlot nosacījumus, kādos cilvēki dzīvo, ne arī šo nosacījumu sakropļotos cilvēkus. Rakstniekam jāatklāj, kāds cilvēks ir aiz ārējo nosacījumu čaulas un aiz tās izlikšanās, ar ko cilvēks maldina ne vien citus, bet arī sevi pašu.

Rakstniekam ir jāprot ieskatīties cilvēku dvēselēs, jāatsvabina tās, jārunā ar tām un jāliek tām runāt savos darbos. Rakstnieks nav ne dzīves, ne cilvēku aprakstītājs un attēlotājs, bet dvēseles tulks, kas ļauj atbrīvotajām cilvēku dvēselēm dzīvot savos darbos viņu īsto dzīvi.

Tas nu ir būtībā tas pats, ko Jānis Poruks rakstīja 1894. gadā savā Pērļu zvejniekā. Tāda Poruka atgriešanās Gunša Zariņa izskatā nevarētu sevišķi pārsteigt. Arī Poruks ienāca mūsu rakstniecībā kā seklā reālisma noraidītājs un pārvarētājs, ieveda mūsu rakstniecībā psicholoģisko joslu un izvērta rakstniecību par garīgās dzīves daļu. Uz Poruka liktajiem pamatiem tad arī dibinājās visa turpmākā latv. rakstniecība, kamēr šos pamatus izjauca mūsu ienaidnieki un mēs paši. Ne vien Latvijā, bet arī trimdā rakstniecībai noslīdot līdz 90. gadu reālisma līmenim, tai atliek atjaunoties pa reiz pirms 70 gadiem izmēģināto ceļu. Atkarā no tā, vai esam fatālisti vai mistiķi, varam tad G. Zariņu apzīmēt par vēsturiskās nepieciešamības izbīdītu vai arī par mums nepelnīti piešķirtu brīnumu. Nevēlēsim viņam Poruka likteni, bet cerēsim, ka viņam būs Poruka panākumi.

Guntis Zariņš, kas savu darbu dara ar dziļu pienākuma apziņu un varbūt drusku vientiesīgu uzticēšanos mūsu visu atbalstam, savu uzdevumu tomēr saprot plašāk nekā savulaik Poruks. Pērļu zvejnieks apmierinājās ar ieskatīšanos cilvēku dvēseļu brīnumos, bet G. Zariņš acīmredzot vēlas un cer, ka visa mūsu trimdas sabiedrība mainīs savu izturēšanos pret mūsu nacionālajām un cilvēku garīgajām vērtībām vispār. Viņš nāk ne vien kā brīdinātājs par draudošo dvēseļu bojā eju, bet arī kā ass tiesātājs. Viņš ir rakstījis ļoti skarbus vārdus par mūsu garīgās dzīves sabrukumu un tā apslēpšanu aiz tukšu frāžu kalniem. Dažiem no mums varētu gadīties kļūme — sajust šai kritikā sevi vien apsūdzētus. Tas būtu liels pārpratums. Rakstnieks gan romāna darbību risinājis trimdas latviešu sabiedrībā, bet, kā viņa agrākie darbi rāda, viņš tādā aspektā redz cilvēku sabiedrību vispār un visos laikos un vietās. Ierosmi šai kritikai Zariņš guvis eksistenciālisma sabiedrības filozofijā, nevis trimdas latviešu sabiedrībā. Tādēļ mēs darīsim pareizāk, ja Zariņa kritiku sadalīsim visi savā starpā kā līdzvainīgie un ar to apziņu, ka visi esam ar cilvēku kļūdām, bet arī ar cilvēku cerībām. Noraidīdams reālistiskās karikatūras vilinājumus, Zariņš ir arī ieguvis tiesības pārbaudīt sevi un mūs augstākas cilvēcības vārdā.

Pianiste V. Leinvebere atskaņos Jāņa Mediņa klavieru jaundarbus Kārla Šūnas un Juŗa Cīruļa koncertā 1. decembrī, plkst. 5 p. p. Sv. Andreja baznīcas zālē, Toronto.

(4. turpinājums)

—Ak to? — Dunte. Vai tad neatceries? Nositās ar smago mašīnu.

Vārds bija aizmirsies. Ko viņa tagad dara?

—Strādā bankā.

Ronalds bija apģērbies.

—Tā. Iesim. Nebrauksi tālāk ar mani? Esam tikai divi ar māti. Būtu agrāk izšķīries par braukšanu, būtu laikāk tevi aicinājis. Bet pats zini, kā man parasti iet. Nezinu līdz pēdējam brīdim.

Gusts pārdomāja.

—Varbūt gan,— viņš kāpdams izšķīrās, — man ar kaklu tomēr nav visai lāga, un viņi visu laiku tur logus vaļā. Velk.

☆

Ronalds Tailors visu sestdienas priekšpusdienu bija pētījis Toronto antikvāriātus. Ronalds bija apmierināts: neko jaunu, svarīgu un nozīmīgu senlietu atjaunošanas mākā viņš nebija savā darbā aizlaidis garām. Arī Toronto speciālisti, likās, strādāja tāpat kā viņa darbnīcās. Vienīgi cenas te bija augstākas. Bet senlieta ir prece, kuras patieso vērtību neviens nevar pateikt. Tā atkarīga no pircēja patikas vai nepatikas.

Māte atradās kopā ar Anderiem, un Ronalds tāpēc jutās īpaši brīvs. Viņiem bija norunāts satikties tikai pirms svētku koncerta; līdz tam Ronalds varēja laiku pavadīt pēc paša patikas.

Netālu no dziesmu svētku koncerta mājas bija restorāns. Ieraudzījis uzrakstu, Ronalds pēkšņi juta nogurumu un izsalkumu. Viņš vēl nebija pusdienojis. Īsi izšķīries, viņš iegāja un sameklēja neaizņemtu galdiņu.

Gaidīdams pasūtinājuma izpildīšanu, Ronalds acīm apstaigāja pārējos galdiņus. Kaut arī nedzirdēja atsevišķus vārdus, no valodas skaņas likās, ka telpā lielais viesu vairums bija latvieši. Gandrīz visi bija vai nu pa pāriem, vai trijatā, četratā, vai lielākās grupās. Visi runāja, smējās un — acīmredzot — nezināja nekādu rūpju.

Ronalds ierāvās sevī. Kāpēc visi citi varēja būt omulīgi un aizmirsties, bet tikai viņš viens vienīgais nevarēja atbrīvoties no atmiņām par bijušajām neveiksmēm un nepatikšanām un no domām par rītdienas darbu? Kāpēc viņš nevarēja aizmirst mājas, darbu, strādnieku nenobeigtos pasūtinājumus, nesaņemtos materiālus, nenokārtotās lēses? Kāpēc? Vai viņš bija —

Pie Ronalda galdiņa bija pienākušas divas sievietes. Aiz viņām stāvēja viesmīlis un izmisis ar zīmēm centās Ronaldam iestāstīt, ka nav viņa vaina, ja svešās Ronaldu traucē.

Jaunākā pienāca droši, paņēma vienu no Ronalda galdiņa brīvajiem krēsliem.

— Jūs atļaujat? — viņa angliski jautāja un, atbildi nenogaidījusi, apsēdās.

Vecākā sekoja jaunākās paraugam.

Abas nekavējoties paņēma ēdienu kartes, nolika sev priekšā uz galda un sāka pētīt, tai pašā laikā neskatīdamās novilka cimdus un sakrāva blakus mazajiem iepirkumu sainīšiem uz ceturtā krēsla. Zem galda noklaudzēja noauta kurpe.

Jaunākā ēdienu izmeklēja pirmā, pabīdīja karti sāņus un acīm sāka pārstaigāt restorāna telpu.

— Liekas, tie arī latvieši, — viņa atzina — tagad visa Kolledžas iela latviešu pilna.

— Jā, — vecākā pacēla skatu, — jāuzmanās. Nedrīkst izrunāties.

Tad viņa pētīgi novēroja Ronaldu.

— Kas tad izrunājas? Tu jau pati dažreiz brauc ar muti!

— Elīna! — vecākā nepacietīgi apsauca jaunāko, tad turpināja latviski, Ronaldu, acīmredzot, atzīdama par nelatvieti. — Tu labāk pievaldies. Mēs te neesam Amerikā. Te ļaudis esot konservatīvāki. Ja kāds tevi dzirdēs tā runājam, domās, ka mēs mežoņi.

— Man vienalga, — Elīna nevērīgi atbildēja, — lai domā, ko grib. Es cilvēku dēļ sevi nepārtaisīšu. Man tagad jāiet. Kad tas slaists viesmīlis atnāk, pasūtini man stēku: labi jēlu.

Tad viņa piecēlās un aizgāja, kur uz vienām durvīm bija rakstīts „Ladies," uz otrām „Men." Vecākā palika, ēdienu karti lasīdama.

Ronalds nožēloja, ka jau pasūtinājis saldo ēdienu un kafiju. Viņam nebija nekādas patikas sēdēt un klausīties svešo sieviešu sarunās, kas ar katru brīdi kļuva vaļsirdīgākas.

Pienāca viesmīlis, un vecākā pasūtināja ēdienu: — Vienu stēku un vienu šrimpu kokteili.

— Ļoti labi, kundze, — viesmīlis pierakstīja, — un kādam stēkam jābūt?

— Kādam? — sieviete apmulsa, kā jautādama paskatījās pāri galdam Ronaldā, tad atgriezās pret viesmīli, — jā — kādu taču mana meita teica?

— Varbūt vidēji jēlu? — viesmīlis minēja.

— Jā . . . varbūt gan . . .

Ronalds pacēla acis.

— Jēlu. — Viņš angliski teica, — un piedodiet manu iejaukšanos.

Viesmīlis jautādams paskatījās sievietē.

— Pareizi! Jēlu! Kā gan man aizmirsās!

Viesmīlis atzīmēja, pavaicāja, vai dāmas vēl ko vēlas, un aizgāja. Pie galdiņa palika Elīnas māte un Ronalds.

Ronalds sēdēja dziļi pār šķīvi noliecies un klusībā uz sevi sirdījās. Parasti viņš bija atturīgs, bet šoreiz it kā kāds būtu dīdījis jaukties citu darīšanās.

— Kāpēc? Gribēji rādīt, ka esi sapratis latviski? — viņš pats sev vaicāja, — gribēji rādīt, ka esi gudrs? Tagad nu dabūsi, ko gribēji — dabūsi runāt ar svešiem cilvēkiem, kavēt laiku, rādīties par labi audzinātu, izglītotu cilvēku. Ek!

— Jūs arī latvietis?

Dabiski! Šim jautājumam taču bija jānāk! Brīnums tikai, ka dāma tik ilgi uz to lika gaidīt.

— Tā ir, — Ronalds ieskatījās pretī sēdētājas sejā; tā lieku reizi pierādīja, ko ar rūpīgu darbu, neatlaidību un drosmi var panākt. Elīnas mātei gadus neviens nevarētu pateikt, ja viņa kur parādītos viena. Ja Elīna bija klāt, tad ar mazliet minēšanas un drusku saskaitīšanas prasmes palīdzību to varēja izdarīt diezgan precīzi. Ronalds viņu vērtēja ap piecdesmit. Ieguvums viņai bija arī tas, ka viņa bija mazliet pilnīga. Ne resna — nekādā ziņā ne!, bet tieši, kā teikts: pilnīga. Sejā un kaklā tas izlīdzināja grumbas, un līdz ar to noslēpa visnodevīgākās jaunības aiziešanas pēdas.

— Torontietis?

(Turpinājums sekos)

Latvieši Kanadā

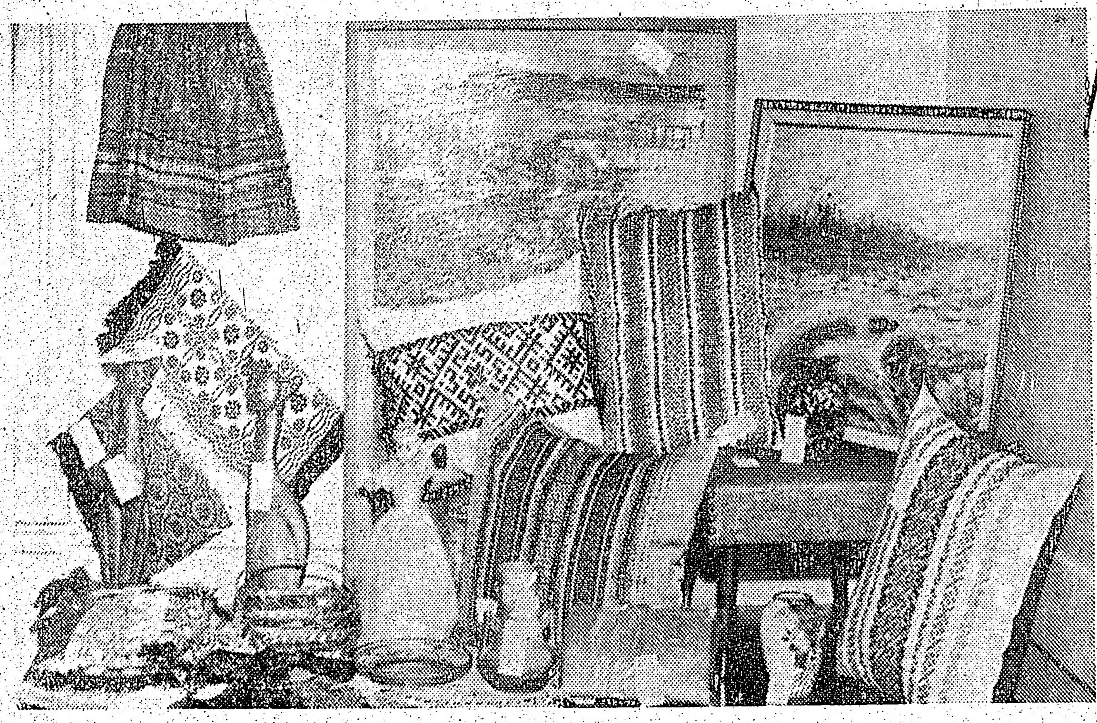

Daugavas Vanagu Ziemsvētku tirdziņam ziedots bagātīgs mantu klāsts. Foto JAK

KANADAS DAUGAVAS VANAGU DELEGĀTU PILNSAPULCE 1964. G. 29. FEBRUĀRĪ UN 1. MARTĀ

Šā gada 24. novembrī DV Kanadas valdes sēdi atklāja un vadīja valdes priekšsēdis R. Epneris, un tanī piedalījās: DV CV loceklis K. Purmalis, ASV DV valdes priekšsēdis V. Hazners, Kanadas Vanadžu pr-ce I. Breikša; valdes locekļi: J. Šmits, R. Alksnis, J. Ronis, A. Kvēps, J. Goba, Ž. Bukovskis, revīzijas komisijas pr-dis A. Akmens, K. Bencons un A. Čivželis.

Šai sēdē tika plašāki pārrunāta DV KV apgāda „Daugavas Vanags" un laikraksta „Latvija Amerikā" izveidošana un darbības paplašināšana, sakarā ar iegādātām spiestuves mašīnām. Vasaras sākumā tika iegādāta otra linotipa saliekamā, iespiežamā un lokāmā mašīnas. Nupat iegādāta „Heidelberga" tipa spiede. Spiestuvei tagad ir iespēja visus drukas darbus, kā lielus, tā mazus pasūtinājumus, veikt.

Apgāds „Daugavas Vanags" un laikraksts „Latvija Amerikā" nav uzskatāmi kā DV Kanadā pasākums, bet kā visas DV organizācijas mērķu un ideju īstenotājs un paudējs. Tāpēc ikvienai DV organizācijas vienībai un ikvienam biedram tas jāatbalsta un jāveicina tā darbība — abonējot laikrakstu „Latvija Amerikā" un nododot iespieddarbu pasūtinājumus pašu organizācijas spiestuvei.

Nolēma, ka Kanadas Daugavas Vanagu delegātu pilnsapulce sanāks 1964. g. 29. februārī un 1. martā Toronto, 123 Huron ielā, DV Toronto nod. namā, ar šādu darba kārtību:

1. Sapulces atklāšana: a) svētbrīdis, b) atklāšanas uzruna.
2. Mandātu komisijas ziņojums.
3. Sapulces vadības vēlēšanas.
4. Iepriekšējās delegātu pilnsapulces protokola pieņemšana.
5 DV KV amatpersonu ziņojumi.
6. Apgāds „Daugavas Vanags".
7. Nodaļu ziņojumi.
8. Revīzijas komisijas ziņojums.
9. Statūtu grozījums — DV KV vēlama uz trīs gadiem, rotācijas kārtībā pārvēlot trešo daļu katru gadu.
10. Vēlēšanas.
11. Budžets 1964. gadam.
12 Dažādi jautājumi un ierosinājumi.

DV KV nolēma nosūtīt vairākus sainus uz Latviju palīdzībai trūkumā esošiem tautiešiem.

Ziemsvētku ziedojumu akcijas ietvaros izsūtītas ziedojumu listes un Ziemsvētku kartīšu komplekti. DV KV lūdz un aicina ikvienu tautieti ziedot aprūpei un palīdzībai, lai valde varētu pildīt uzdevumu, kam DV organizācija ir dibināta. K. B.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

RAKSTĀMMAŠĪNAS
par visizdevīgākām cenām
ALEKSANDRS KANBERGS,
65 Ferrier Ave., pie Danforth Ave, Tel: 463-2667

GATAVOS IZDEVUMU PAR TAUTAS DEJĀM

Savā pēdējā sēdē pagājušā nedēļā Toronto 4. dziesmu svētku rīcības komiteja sprieda par Maple Leaf Gardens dekorēšanu, teātra izrādi un tautas deju lieluzvedumu.

Kā zināms, Maple Leaf Gardens, kur paredzēts kopkoŗa koncerts un tautas deju lieluzvedums, nākošā gada pavasarī paredzēts paplašināt un pārbūvēt. Sakarā ar to grūti dot kādus noteikumus telpu dekorēšanai, tādēļ arī rīcības komiteja konkursu dekorāciju metam šoreiz neizsludinās, bet lūgs vietējos māksliniekus — dekorātorus nākt ar saviem priekšlikumiem, kā arī iesniegt metus lielās arēnas dekorēšanai.

Garākas pārrunas radās, iztirzājot teātra uzveduma vēlamību un ar to saistītās grūtības. Rīcības komiteja uzklausīja E. Krūkas atzinumu par iepriekšējos gados gūto pieredzi, kā arī viņa ieteikumus.

Bijis gan priekšlikums šoreiz aicināt Vašingtonas teātra ansambli, bet režisors O. Uršteins aicināts viesizrādēm Austrālijā 1965. g. pavasarī.

E. Krūka domāja, ka Dziesmu svētku rīcības komitejas uzdevumos ietelptu arī sagādāt izdevību celt māksliniecisko līmeni šeit. Augstāk vērtējams pašu darbs, tas arī pamazām kāpinātu svētku sajūtu, radot īsto Dziesmu svētku garu.

Apsverot, ka ar vietējiem spēkiem būtu iespējams iestudēt lielāka apmēra uzvedumu, piemērotāku dziesmu svētkiem, komiteja nolēma aicināt Toronto teātrus dot dziesmu svētku izrādi, kā arī lūgt teātra lietu pārstāvi Dziesmu svētku padomē H. Miķelsonu nākt ar ierosinājumu attiecībā uz vēlamo lugu.

A. Bāliņš ziņoja, ka apzināta tautas deju lieluzveduma komiteja, tajā ieiet J. Miezītis, V. Ādlers, F. Aigars, D. Treijere un G. Bāliņa. Tautas deju lieluzved. kom. uzsāks darboties decembra sākumā un cer jau janvārī sakārtot uzveduma programmu. Tā kā daudzi izteikušies pret tautas deju sacensību rīkošanu, nodomāts to vietā, varbūt, rīkot lielu konferenci ar tautas deju demonstrējumiem, pārrunām par tautas deju elementiem, tērpiem. Šajā konferencē aicinātu par runātājiem lietpratējus tautas deju jautājumos.

Tālāk A. Bāliņš ierosināja tautas dejas, kas izkaisītas dažādos izdevumos, apzināt, savākt, „iztīrīt" no kļūmēm, kas eventuāli tajās ieviesušās un sakopot vienā izdevumā. Savā laikā ievadītas arī sarunas ar Vācijā dzīvojošo M. Rinku par vēl neuzrakstīto tautas deju publicēšanu. Materiālu sakopošana gan prasītu ļoti plaša apmēra darbu un līdzekļus. Izskanēja domas, ka šī izdevuma radīšanā varētu ieinteresēt mūsu kultūras fondus, koŗu apvienību Savienotās Valstīs u. c.

Rīcības komitejas priekšsēdis Ž. Šmits vēl informēja, ka uzaicinājumi piedalīties dziesmu svētkos izsūtīti 42 koriem. Kā pirmie jau pieteikušies Konektikatas latviešu koris Rota un Sadberijas jauktais koris. No virsdiriģentiem aicinājumam jau atsaucies komp. J. Norvilis.

Sēdē bez priekšsēža Ž. Šmita un sekretāres M. Vosvenieces piedalījās: E. Krūka, A. Bāliņš, J. Ķeniņš, E. Āpše, A. Zobens, M. Gruzīte, E. Markēvica, V. Veitmanis un J. Simanovskis. -ns.

PRASA LIELĀKU ATBALSTU SKAUTISMAM

Gaujas gaidu un Rīgas skautu pulciņu vecāku sapulcē padomes pr-dis E. Broders ziņoja par padomes veikumiem aizvadītajā gadā. Padome galvenokārt centusies sniegt morālo un materiālo atbalstu vienību un vadītāju darbam. E. Broders bija ieskatos, ka līdz šim saņemtais vecāku atbalsts vēl neapmierina un īpaši aicināja vecāko skautu un gaidu darbības grupu dalībniekiem sniegt atbalstu sagatavoties par nākošiem skautu un gaidu vadītājiem. Arī vienību vadītāji par nenogurstošo darbu pelnī atzinību. Rīgas vienības mazskautu pulciņa [illegible] jau 65 dalībniekus, līdz ar to izveršoties par lielāko mazskautu pulciņu brīvajā pasaulē. Padome radījusi īpašu fondu, kur uzkrāj līdzekļus Lielās skautu un gaidu jubilejas nometnes ceļa izdevumu segšanai.

Gaujas gaidu vienības pr-ce vad. M. Vilka iepazīstināja ar gaidu darbu un nākotnes nodomiem, bet par Rīgas skautu darbību ziņoja Dr. A. Freibergs. Debatēs par padomes darbību izskanēja vairāki ierosinājumi un ieteikumi materiālo līdzekļu sagādei. A. Dzintars, piem., ierosināja skautus un gaidas pievērst pastmarku krāšanai un marku pārdošanai. U. Maksiņš domāja, ka bērniem jāuzliek par pienākumu pašiem rūpēties par dalībnieka maksas kārtojumiem. Bija arī ierosinājums griezties pie Latviešu kreditsabiedrības paredzēt gada noslēgumā zināmu summu skautu un gaidu darba atbalstam. Pieņēma M. Budrēvicas un A. Zichmanes ierosinājumu katram vienības dalībniekam maksāt vienībai dalības naudu $ 1,- gadā. Vad. O. Kļavenieks informēja par krājmarku akciju. Rīgas skautu vienība jau iegādājusies krājmarkas $ 427,- vērtībā.

Jaunajā vecāku padomē ievēlēja: E. Pukīti, T. Grinfeldu, H. Stārastu, A. Suchovu (mazskautu pulciņš), M. Treigutu, A. Lucu (skautu pulc.), A. Amoliņu (roveru dzimta), M. Treigutu (dižskautu pulc.) M. Budrēvicu (guntiņu pulc.), A. Dreifeldi, J. Salu (gaidu pulc.), A. Korbu, A. Zichmani (lielgaidas). Nolēma jaunajā padomē pieaicināt līdzšinējās pad. pr-di E. Broderi un kasieri A. Ozoliņu. Padome darbosies sekojošā sastāvā: A. Lucs (pr-dis), E. Pukīte (pr-ža pal.), M. Treiguts (kasieris), A. Zichmane (sekretāre), A. Korba (saimniec. vad.), T. Grinfelds (transporta pārz.), bet pārējās amatpersonas pildīs padomes locekļu pienākumus. O. K.

Godina plkv. Krīpenu

Sakarā ar Latvijas brīvības cīņu ievērojamā dalībnieka, bij. Latvijas Kaŗa skolas ilggadīgā priekšnieka pulkveža A. Krīpena 70. dzimšanas dienu Kanadas latviešu pārstāvības: LNAK, DV, virsnieku apvienība un kalpakiešu kopa vienojušās sirmajam latviešu karavīram un jauno virsnieku saimes audzinātājam pulkvedim A. Krīpenam pasniegt aploksni ar labākiem novēlējumiem turpmākām gaitām.

Kā zināms, pulkvedis A. Krīpens dzīvo Austrālijā un pēdējā laikā ir ļoti rosīgs savu ilggadīgo kaŗavīra gaitu dokumentēšanā atmiņu tēlojumos.

DRAUGU UN LABVĒĻU IEVĒRĪBAI!

Pasteidzieties iegādāties vēl atlikušās nedaudzās biļetes uz „Dižo" balli Royal York viesnīcā — „Diždanča" sarīkojumu. Ieejas kartes uz vietas netiks pārdotas. RK.

IZNĀCIS

LATVIEŠU BANKAS KALENDĀRS 1964. GADAM

Kreditsabiedrības biedri un tautieši to var saņemt **PAR BRĪVU** — Toronto latviešu kreditsabiedrības birojā, 27 Bloor St. E., Toronto 5.

Katru dienu no pl. 12 līdz 8 vakarā un sestdienās no pl. 12 līdz 5 p. p.

IZDEVĪGS APDROŠINĀJUMA VEIDS

Ar 1964. gada 1. janvāri sāks darboties Amerikas Latviešu palīdzības fonda pabalsta plāns slimības un darba nespējas gadījumos. Plānā apdrošinātiem dalībniekiem, kaut arī tiem jau ir slimnīcu un ārstu rēķinu apdrošinājums, atkarībā no tā, cik augstu apdrošinājumu dalībnieks izvēlējies, vēl papildus izmaksās par slimnīcā ārstēšanās laiku katru nedēļu $ 50.00 vai $ 100.00 līdz 100 nedēļām ilgi, vai kopā līdz $5.000.00 un $10.000.00 lielai summai.

Šo naudu izmaksās slimajam fonda dalībniekam, lai tas varētu samaksāt kā ārstēšanās papildus izdevumus, tā arī citus rēķinus, kas parasti bagātīgi sakrājas slimošanas laikā.

Ja darba nespējas pabalsta plāna dalībnieks negadījumā zaudēs roku, kāju vai redzi, tad fonds viņam izmaksās vienreizēju pabalstu $ 1.000.00. Ja dalībnieks negadījumā zaudēs dzīvību, tad papildus viņa jau esošajiem dzīvības apdrošinājumiem vēl izmaksās $ 1.000.00.

Maksājumi, atkarībā no dalībnieka vecuma un izvēlētās apdrošinājuma grupas, ir noteikti par mēnesi no $ 0.65 līdz $ 5.25.

Slimību un negadījumu darba nespējas pabalsta plānā uzņem sākot ar 18 gadu vecumu līdz 65 gadu vecumam.

Kas vēlas iegūt šo apdrošinājumu un ir jaunāks par 55 gadiem, izņemot Kanadā dzīvojošos, tam obligāti arī jāsastāv fonda dzīvības pamata apdrošinājumā, kas ir $ 700.00 liels. Par šo apdrošinājumu jāmaksā, atkarībā no dzīvības gadiem, $ 0.45 — $ 1.65 mēnesī.

Apdrošināšanās pieteikums, kā arī tuvākas informācijas pieprasījums jāsūta fonda birojam:

Latvian Relief Fund of America, Inc., P. O. Box 8857, Philadelphia, Pa. 19117, USA.

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

Līdz 29. novembrim — mākslinieku vienības Latvis gleznu un skulptūru izstāde Ziemeļu Yorkas publ. bibl., 5126 Yonge ielā, Willowdale. Atvērta no otrdienas līdz piektdienai, no plkst. 9 līdz 8.30 vakarā, sestdienās no plkst. 9 līdz 1 p. p.

30. novembrī un 1. decembrī — DV Ziemsvētku tirdziņš.

30. novembrī — plkst. 7,30 Lansdowne Assembly Hall Rudens balle ar bazāru, T.L. katoļu vienības sarīkojumā.

30. novembrī — plkst. 18.30 Igauņu namā, 958 Broadview Ave., Latvijas kaŗa skolas 44 gadu dibināšanas atcere. Ieeja pret ielūgumiem.

30. novembrī — TLB Diždanča 15 gadu jubileja; plkst. 14 Tautas deju un dziesmu uzved. Northern Sec. School audit. Mt. Pleasant Rd..

30. novembrī — plkst. 19,30 Dižā balle Cristall Ball room telpās Royal York hotelī.

1. decembrī — TLB rīko Sv. Andreja baznīcas telpās plkst. 5 p. p. pianistes V. Leinveberes, baritona J. Cīruļa un tenora K. Šūnas koncertu.

7. decembrī — no plkst. 11 līdz 6 vak. Sv. Jāņa draudzes dāmu kom. Ziemas svētku tidziņš — Trīsvienības baznīcas zālē.

14. decembrī — plkst. 7 Latviešu biedrības namā, 16 Queen St. N., Latviešu strēlnieku groziņu vakars un P. Luksa gleznu izstādes atklāšana. Izstāde atvērta līdz 28. decembrim.

15. decembrī — plkst. 3 p. p. Mūzika Ziemsvētku ieskaņai Walmer Road baptistu dievnamā. Piedalās: P. Geistauts, A. Grigale, stīgu Trio un koris.

29. decembrī — plkst. 2.30 Sv. Miķeļa katedrāles zālē Toronto latviešu katoļu bērnu eglītes vakars.

4. janvārī — plkst. 7 vak. Latviešu strēlnieku Ziemsvētku kauju atcere DV namā, 123 Huron ielā.

5. janv. — Sv. Andreja baznīcas sarīk. zālē TLB sestdienas skolas Eglītes vakars.

18. janvārī — apvienotā vīru koŗa „Viesturs" koncerts un balle lietuviešu bazn. zālē, 1021 College St. W., Toronto.

25. janvārī — plkst. 8 vakarā TLTA Sestdienas ģimn. Draudzīgā aicinājuma atcere Sv. Andreja baznīcas augš. zālē.

31. janvārī — plkst. 8,30 Nakts Latīņu kvartālā jaunajā Igauņu namā, 958 Broadview Ave.

1. februārī — Preses balle Columbus Hall (Linden - Sherbourne).

8. februārī — Masku balle jaunajā Igauņu namā. DV sarīkojums.

9. februārī — TLB drāmatiskā ansambļa izr. „Uguns" skolai Sv. Andreja baznīcas sar. zālē.

14. februārī — Latviešu mākslinieku vienības Latvis gadskārtējais karnevāls Columbus Hall.

22. februārī — pl. 7,30 DV teātris Kanadā izrādīs T. Zeltiņa komēdiju „Vīna raugs" Sv. Andreja b-cas sarīk. zālē.

19. martā — plkst. 8.30 Unitarian bazn. zālē Imants Gleške (vijole) un Lilija Gleške (tautas dz.) T. L. Koncertapv. sarīkojumā.

4. aprīlī — DV teātris Kanadā izrādīs M. Zīverta „Purrpurrū" Jarvis Collegiate.

5. aprīlī — A. Vaivodes garīgs koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.

11. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes koŗa koncerts — Sv. Andreja baznīcā.

17. aprīlī — M. Kovaļevskas gleznu izstādes atklāšana.

18. aprīlī — Senlatviešu kāzu uzvedums.

26. aprīlī — plkst. 3 p .p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koŗu 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamā.

2. maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Čikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.

3. maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Ģimenes dienas sarīkojums.

NIAGARA

25. un 26. jūlijā — 11. Draudzības un jaunatnes dienas Niagarā.

HAMILTONA

1. decembrī — plkst. 6 v. TLB ansambļa viesizrāde R. Blaumaņa „Uguns" YMCAs zālē 79 James St. S.

15. decembrī — plkst. 4 p. p. Latviešu baznīcas apakš. telpās Hamiltonas DV eglīte.

1964. g. 8. februārī — plkst. 7,30 HMM kluba balle Rainbow zālē (King - Sandford St.).

SV. KATARINES

31. decembrī — tradicionālā Jaungada sag. balle „Beacon Motor Hotelī" (Q. E. lielceļš, pusceļā starp Hamiltonu un Sv. Katarīnēm), vanadžu sarīkojumā.

TORONTO

● DV Ziemsvētku tirdziņa rīcības komiteja savā pēdējā sēdē pārrunāja veiktos priekšdarbus. Tautiešu un saimniecisko pasākumu un DV biedru atsaucība ir liela. Talkā nākušas arī attālākās DV nodaļas, kā Montreālas, Manitobas, Niagaras u. c. Ļoti aktīva tirdziņa organizēšanā ir DV Toronto nodaļas saime. Bez jau iepriekš pieteiktiem saimniecisko pasākumu ziedojumiem, vēl ienākuši pieteikumi no Lotus puķu veikala (A. Tīrums), Exclusive Delicatessen Co. (J. Miškins), Eric Delicatessen (E. Ozoliņš), Fashion (Millija Roce), Viking Delicatessen un Murray drogu veikala. Bērnu žurnāls „Mazputniņš" solās laimīgās lozes izvilcēju iepriecināt ar vesela gada žurnāliem, bet „Jaunā Gaita" ar gada abonementu.

Tirdziņš notiks 30. novembrī un 1. decembrī DV namā.

Mākslas darbu cienītājiem būs iespēja vērot mākslinieces Guntas Upītes gleznu skati. Tirdziņš būs atvērts sestdien, no plkst. 9 rītā līdz 8 vakarā, un svētdien, no plkst. 10,30 rītā līdz 7 vakarā.

● 4. Latviešu dziesmu svētkos Kanadā no 1965. g. 28.-30. V paredzēta arī filatelijas izstāde. To uzņemas iekārtot Latviešu filatelistu apvienība.

Par pilnvarnieku dziesmu svētku komitejai deleģēja LFA priekšsēža vietnieku Rūdolfu Norīti. Šinī sakarībā LFA sekretārs K. Strazdiņš, novēlēdams torontiešiem labas sekmes, starp citu raksta: „Tad jau nu atkal kaut ko labu paveiksit, tāpat kā iepriekšējos dziesmu svētkos. Neaizmirstiet ieprojektēt arī filatelistu sanāksmi dziesmu svētku laikā. Tas dos jaunas ierosmes".

● Jaunā gleznotāja Agra Anšmita izstādi Toronto DV namā skatīja pāri par 400 apmeklētāju. No izstādītajiem 40 darbiem 15 pārdoti.

● Toronto DV nod. valdes sēdē pag. piektdien par Ziemsvētku kartīšu un ziedojumu akciju ziņoja aprūpes noz. vad. V. Grava. Izsūtīti 1400 kartīšu komplekti. Jau saņemta samaksa un ziedojumi par 338 komplektiem. Sarīkojumu daļas vad. A. Kalviņš informēja par Ziemsvētku eglītes vakaru bērniem 14. decembrī. Pēc bērnu eglītes paredzēts nodaļas biedru vakars.

Pārrunāja arī nākošā gada Vanagu dienu programmu. Rīcības komitejā izraudzīja A. Kalviņu, I. Batraku un R. Kadiķi. Nodaļa saņēmusi pateicību no TLB sestdienas skolas vadības par līdz šim skolas vajadzībām izmantotajām telpām. Vanadžu pr-ce R. Zamlovska ziņoja, ka no Mārtiņu vakara sarīkojuma kopas kase papildinājusies ar $ 190,-. Vanadžu kopa piedalās arī Kanadas DV Ziemsvētku tirdziņā.

● Grieta Freimanis mirusi 23. novembrī 83 g. vecumā. Māc. A. Lūsis 26. nov. izvadīja aizgājēju uz Jorkas kapiem. Pēc viņas sēro meita un znots Kanadā un meita Latvijā.

● Atceroties aizsaulē aizgājušos vanagus, DV Toronto nod. pr-ks R. Puriņš ar nodaļas pārstāvjiem apmeklēja Jorkas kapus. Ziedus nolika uz A. Kūlaiņa, M. Kazlovska, Jansona, Pulciņa, O. Dārziņa, Bramaņa, E. Priedes, H. Leiša, V. Sulima un N. Zurkina kapu kopiņām.

● Sv. Jāņa draudzes 15 g. pastāvēšanu atzīmēs 8. decembra dievkalpojumā. Sakarā ar gaidāmo dievnama iesvētīšanu oficiālo draudzes jubileju nerīkos. Draudzes mācītājs A. Lūsis sarakstījis īsu draudzes vēsturi, tā tiks iespiesta.

Draudzē kristīti: Imants Viktors Māliņš, Jāzepa un Mirdzas dēliņš, un Dāvids Vilnis Zakss, Viļņa un Gunas dēliņš.

ILGA KALNIŅA

Britu Kolumbijas universitātē ieguvusi B. Sc. gradu bioķīmijā. Viņa saistījusies darbā veselības departamenta laboratorijā.

Hamiltonas pilsētas galva V. Copps apsveica latviešus valsts svētkos.

ĢENERĀLKONSULS

Mr. R. N. BRYSON

Toronto, tel. 927-5661. 1130 BAY ST.

KONSULS

VILIS TOMSONS

Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q. 5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

RAKSTAMMAŠĪNAS par visizdevīgākām cen ALEKSANDRS KANBERGS, 65 Ferrier Ave., pie Dan forth Ave, Tel: 463-2667

tad papildus viņa jau esošajiem dzīvības apdrošinājumiem vēl izmaksās $ 1.000,00.

Maksājumi, atkarībā no dalībnieka vecuma un izvēlētās apdrošināšanas grupas, ir noteikti par mēnesi no $ 0.65 līdz $ 5.25.

Slimību un negadījumu darba nespējas pabalsta plānā uzņem sākot ar 18 gadu vecumu līdz 65 gadu vecumam.

Kas vēlas iegūt šo apdrošinājumu un ir jaunāks par 55 gadiem, izņemot Kanadā dzīvojošos, tam obligāti arī jāsastāv fonda dzīvības pamata apdrošinājumā, kas ir $ 700.00 liels. Par šo apdrošinājumu jāmaksā, atkarībā no dzīvības gadiem, $ 0.45 — $ 1.65 mēnesī.

Apdrošināšanās pieteikums, kā arī tuvākas informācijas pieprasījums jāsūta fonda birojam: Latvian Relief Fund of America, Inc., P. O. Box 8857, Philadelphia, Pa. 19117, USA.

...U KALENDĀRS

lumbus Hall (Linden - Sherbourne).

8. februārī — Masku balle jaunajā Igauņu namā. DV sarīkojums.

9. februārī — TLB drāmatiskā ansambļa izr. „Uguni" skolai Sv. Andreja baznīcas sar. zālē.

14. februārī — Latviešu mākslinieku vienības Latvis gadskārtējais karnevāls Columbus Hall.

22. februārī — pl. 7,30 DV teātris Kanadā izrādīs T. Zeltiņa komēdiju „Vīna raugs" Sv. Andreja b-cas sarīk. zālē.

19. martā — plkst. 8.30 Unitarian bazn. zālē Imants Gleške (vijole) un Lilija Gleške (tautas dz.) T. L. Koncertapv. sarīkojumā.

4. aprīlī — DV teātris Kanadā izrādīs M. Zīverta „Purrpurrū" Jarvis Collegiate.

5. aprīlī — A. Vaivodes garīgs koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.

11. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes koŗa koncerts — Sv. Andreja baznīcā.

17. aprīlī — M. Kovaļevskas gleznu izstādes atklāšana.

18. aprīlī — Senlatviešu kāzu uzvedums.

26. aprīlī — plkst. 3 p. p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koŗu 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamā.

2. maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Čikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.

3. maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Ģimenes dienas sarīkojums.

NIAGARA

25. un 26. jūlijā — 11. Draudzības un jaunatnes dienas Niagarā.

HAMILTONA

1. decembrī — plkst. 6 v. TLB ansambļa viesizrāde R. Blaumaņa „Uguni" YMCAs zālē 79 James St. S.

15. decembrī — plkst. 4 p. p. Latviešu baznīcas apakš. telpās Hamiltonas DV eglīte.

1964. g. 8. februārī — plkst. 7,30 HMM kluba balle Rainbow zālē (King - Sandford St.).

SV. KATARĪNES

31. decembrī — tradicionālā Jaungada sag. balle „Beacon Motor Hotel" (Q. E. lielceļš, pusceļā starp Hamiltonu un Sv. Katarīnēm), vanadžu sarīkojumā.

Dzīve Savienotās Valstīs

Rietumu militārais pārspēks

ASV aizsardzības ministrs Maknamara, uzrunādams saimnieciskos darbiniekus Ņujorkā, nāca klajā ar faktiem, kas apliecina, ka Atlantijas apvienībai ir pārsvars ne vien atomu, bet arī konvencionālos ieročos. Amerikas Savienotām Valstīm patlaban esot vairāk kā 500 tālo distanču starpkontinentālo raķešu, bet 1966. gadā būšot jau 1700. Tai pašā laikā ASV gaisa flotē esot 500 bumbvežu, kas kuŗu katru mirkli var lidot ar atomkravu pret Padomju Savienību un nodrošināt amerikāņiem pārākumu gaisā.

Pagājušā gadā vien atombumbu skaits palielinājies par 100 proc. un Eiropā novietoto atombumbu skaits par 60 proc. Atombumbas, kas domātas Eiropas aizsargāšanai, esot 10.000 reižu spēcīgākas par tām, kuŗas lietotas Otrā pasaules kaŗa beigās.

Krievu armijā 1955. gadā mijuši 5.750.000 vīru, bet tagad vairs tikai 3,3 miljoni un kopā ar Varšavas pakta satelitiem 4,5 miljoni. Pretim šim krievu un komūnistisko valstu kaŗaspēkam Atlantijas aizsardzības organizācija varot nostādīt 3,3 miljoni vīru. Izlūkošana liecinot, ka 175 diviziju vietā Padomju Savienībai esot tikai puse no šī skaita apmācītas kaujai. Ja NATO rīkotos pēc tiem pašiem principiem kā krievi, tad Eiropā varētu atrasties vairāk apmācītu kaŗavīru kā Varšavas bloka valstīm.

Nesen notikušie kaŗaspēka pārvešanas manevri lidmašīnās liecinot, ka ASV var ātrā laikā savas vienības Eiropā pastiprināt. Izejot no šīs pieredzes, bijušais prezidents Eizenhauers nācis klajā ar ierosinājumu, ka prestiža dēļ ASV varētu Eiropā atstāt tikai vienu diviziju, bet pārējās atvilkt. Nav vēl zināms, kā šis ieteikums atbalsosies citās Eiropas galvaspilsētās.

Kamdēļ tieši tagad ASV valdība velas samazināt kaŗaspēku Eiropā, par to domas dalās. No vienas puses pieņem, ka Kenedija administrācija to dara saimniecisku apsvērumu dēļ. No otras puses — pieļauj varbūtību, ka ASV atvelkot savas divizijas no Eiropas, atstāj Chruščevam brīvākas rokas pret ķīniešiem, kur atkal radies jauns saspīlējums. Treškārt, pieļauj varbūtību, ka Kenedija administrācija, gatavodamās darījumiem ar Kremli, grib dot labu priekšzīmi, lai arī Varšavas pakta valstis varētu samazināt savus bruņotos spēkus un krievi varētu Austrumvācijā arī atstāt tikai simbolisko diviziju.

Tās visas pagaidām ir tikai spekulācijas. Taču no vienas puses militārais pārspēks un no otras puses kavēšanās šos stipruma trumpjus likt lietā Austrumeiropas brīvības nodrošināšanai, liek domāt, ka Amerikai ir kādas citas, mums nezināmas, problēmas, kuŗu dēļ jāatvelk vienības un, par spīti visam, jāpūlas saprast Maskavas ambīcijas.

Tēvu zeme un mātes valoda

Čikāgas Latviešu skolas 18. novembra atceres aktu ar svētbrīdi ievadīja māc. G. Straumanis. Pēc svētbrīža skolas pārzinis prof. A. Grotāns īsā uzrunā pasvītroja, ka latvju cīnītāju asinis nav lietas velti, ka kļūs brīva Latvija un citas apspiestās Eiropas tautas.

Programmas daļā ar patriotiskām dzejām un dzeju fragmentiem piedalījās kā vismazākie skolas audzēkņi, tā arī ģimnazisti.

Svētku runu teica viesis no Ņujorkas kapt. R. Ancāns.

Latviešu biedrības pr-ks V. Vīksniņš pasniedza žetonus tautskolas un ģimnazijas absolventiem, pēc tam skolotāja un Čikāgā iemīlotā dziedone Marta Cakare iepriecināja klausītājus ar A. Kalniņa dziesmām, Dainas Borģiles pavadījumā.

Skolas 18. novembra atceres akts bija pulcinājis kuplu apmeklētāju skaitu.

VH

TAUTA UN UZTICĪBA TAUTAI

Īsi pirms 18. novembŗa apgāda „Akadēmiskā Dzīve" izdevumā iznāca nopietna grāmata dzīves un vēstures krustceļiem. Tā ir lietuviešu filozofa Dr. Jouza Girņus apcere — „Tauta un uzticība tautai," filologa Zariņu Jāņa tulkojumā.

Uzrunā latviešu lasītājiem grāmatas autors saka: „Ar šiem tautas un tautiskās uzticības jautājumiem griezos pie saviem tautiešiem lietuviešiem. Tomēr tās pašas rūpes ir visiem, kuŗus skāris tas pats liktenis. Sevišķi drāmatiski šīs rūpes nostājas to acu priekšā, kuŗu mazajām tautām padomju verdzība nozīmē patiesi būt vai nebūt jautājumu. — Valsti, kam atņemta brīvība un kas sagrauta, var atkal atjaunot. Bet ja aiziet bojā tauta, tad tas notiek uz visiem laikiem. Mūsu tauta pašlaik atrodas briesmās, liktenīgā vēstures krustceļā.

Un šādā brīdī, kad izšķiŗas mūsu tautas likteņi, Girņus ar savu grāmatu grib mobilizēt visus tautas spēkus cīņai par savu tautu un tās pastāvēšanu, jo „nākotne izšķiŗama tikai cīņā." Girņus savā grāmatā izgaisina dažu labu illūziju, ar ko esam līdz šim mierinājušies. Ar illūzijām nevar pastāvēt un uzvarēt. To vietā viņš dod īstenībā skatītu stāvokļa analizi un parāda uzticību tautai personisko un vispār cilvēcisko vērtību gaismā.

„Brīva tauta neatkarīgā valstī, tāds ir mūsu ideāls," nobeidz kādu nodaļu Girņus. Tāds šis ideāls ir lietuviešiem, tāds latviešiem, tāds visām pārējām apspiestām tautām. Lai par to cīnītos, ir vajadzīga uzticīga kalpošana savam ideālam. Šo uzticību nedrīkst salauzt nekādas grūtības, jo tieši grūtības jau pārbauda, cik stipri esam savā mīlestībā un uzticībā ideāliem.

Autors nav „mūsējais," viņš ir lietuvietis. Un tomēr viņš ir mūsējais gan kā mūsu brāļu tautas loceklis, gan, vēl vairāk, kā tās pašas kopējās cīņas līdzgaitnieks un cīnītājs. Atzīt viņu par mūsējo nozīmē saslēgties kopīgā cīņā un ideālos ar visiem tiem, kam liktenis lēmis būt par brīvības un garīguma cīnītājiem mūsu laiku 'lielākajā cīņā — cīņā starp garu un materiālismu un būt — par šī laikmeta sirdsapziņu.

ASV un Kanadas tautieši šo vērtīgo jaunizdevumu var iegādāties, nosūtot 4 dol. apgāda kasierim: Mr. B. Zobs, 2915 Guilford Ave., Indianopolis 5, Indiana; Austrālijā — £ 1/20/0 A. Koklem, 64 Wingrowe St., Cheltenham So. 22, Vic., bet Zviedrijā: Fru B. Rudzīte, Byggamastg. I. C, Uppsala.

R. Č.

18. NOVEMBRIS

Klīvlendas tautieši Latvijas dzimšanas dienu svētīja trīs dienas. Svinības sākās 16. novembrī ar galveno svētku sarīkojumu Čechu Sokol kluba lielajā zālē. Aktu ievadīja ar ASV himnu T. Barbina izpildījumā un māc. J.Kugrena svētbrīdi. Sekoja KLB priekšnieka R. Viļumsona uzruna. DV zemes valdes priekšsēdis Vilis Hāzners savā referātā aprādīja tautas grūto stāvokli dzimtenē, kur no kādreiz skaisti izkoptās zemes palikušas tikai drupas. Lai Dievs palīdz referentam cīnīties labo cīnīšanos, jo viņš ir priekšsēdis mūsu divām spēcīgākajām organizācijām. Pēc referāta sveicināja mūsu likteņbrāļi — lietuvieši un igauņi. Rakstveida apsveikumus bija sūtījuši Ohio gubernātors Rode un Klīvlendas pilsētas vecākais Lochers.

Koncerta daļā ar dziesmām un deklamācijām piedalījās Lilija un Laimdota Gleškes no Detroitas. Atskaņoja Alfrēda un Jāņa Kalniņu, Andreja Jurjāna, Jāzepa Vītola un Jāņa Kalnieša darbus. Sevišķu uzmanību izpelnījās Laimdotas Gleškes īpatnējais tembrs. Otrā koncerta daļā mātes un meitas dziedātie tautas dziesmu dueti paņēma sirdis.

Svētdien, 17. novembrī, visās latviešu draudzēs notika svētku dievkalpojumi, kuŗos izlūdzās Dieva palīdzību un svētību dzimtenes un tautas brīvībai.

Pirmdienas, 18. novembŗa vakars bija veltīts radio priekšnesumiem. Valsts svētkiem veltītu stundu atklāja ar Mediņa Ariju, pēc tam apsveica Klīvlendas pilsētas galva Lochers. Svētkiem veltītā uzrunā KLB priekšnieks R. Viļumsons atcerējās Latvijas ziedu laikus un drūmo tagadni. Pārējā programmas daļā piemēroti priekšnesumi.

J. E.

Lindens Džonsons nodod zvērestu, uzņemoties ASV prezidenta pienākumus.

AR PĪPI UZ JUMTA

Nav noslēpums, ka latviešu svinīgo sarīkojumu sākums bieži nokavējas, jo nav ieradies kāds aicināts vai gaidīts amerikāņu viesis. Ņujorkieši šo problēmu atrisinājuši pavisam vienkārši: valsts svētku akta ielūgumi angļu valodā bija izsūtīti tikai lūgtiem viesiem, bet sarīkojuma sākums bija paredzēts pusstundu ātrāk nekā patiesībā bija. Pareizais sākuma laiks bija izsludināts latviešu laikrakstos. Gadījās, ka pirmajā rindā lūgtie viesi sēdēja jau 15 minūtes pirms sākuma, bet latviešu lielākā daļa pulcējās tikai 15 minūtes pēc paredzētā sākuma laika. Vai nebūtu tomēr labāk sarīkojuma laiku viesiem izziņot pusstundu ātrāk. Nebūtu arī nekāda vajadzība gaidīt uz lūgtiem viesiem, ja ielūgumā sākuma laiks skaidri pateikts. Te jāatceras kāds gadījums pirms pāris gadiem, kad apspiesto tautu sarīkojumā sākuma laiks tika ievērots, visi runātāji bija norunājuši, arī koncerta daļa bija beigusies, un tikai tad ieradās amerikāņu runātājs, kāds kongresa loceklis. Klausītāji arī tad vēl noklausījās runu, bet runātājs nejutās visai ērti.

Dāmas vienmēr bijušas visādu oriģinālu lietu izgudrotājas, bet liekas, nekad viņas nav cienījušas acenes. Viņu dēļ izgudrotas tā saucamās kontakta lēcas, ko uzliek tieši acīm, no ārpuses neredzamas. Atceros, ka pirms vairāk desmit gadiem modē bija garā tureklī ievietotas acenes, ko toreiz sauca par lornetēm, bet latviskāku vārdu tām nezinu. Ja vajadzēja paskatīties, pielika acīm. Izskatījās neparasti un šarmanti. Tās nav aizmirstas arī tagad, un valsts svētku sarīkojumā varēja skatīt pāris dāmas, kas šādā veidā vēroja svētku norisi. Liekas, veci laiki atgriežas; varbūt tā ir maza pārākuma pazīme. Vēl tikai trūkst, ka kungi sāktu lietot monokli, tas ir, ķēdītē piesietu vienu briļļu stiklu, ko vajadzības gadījumā iesprauž acī, bet uztraukuma brīžos ļauj izkrist.

Ir arī parasts, ka sabiedriski darbinieki, apmeklējot sarīkojumus vai sēdes, atstāj savas laulātās otras puses mājās, lai paši varētu sekmīgāk darboties. Tikai svinīgākos gadījumos parādās abas puses. Valsts svētku sarīkojums ir viens no tādiem, kad var redzēt aizmirstās laulenes. Bet bija arī citādi gadījumi, kad otrā puse bija sarīkojumā ieradusies, bet ģimenes galva laikam bija saistīts citā vietā.

Ne tikai sabiedriski darbinieki pazaudē savas otras puses, sirdis pazaudējuši arī jaunekļi un pusmūža vīri. Gandrīz pāris mēnešus pēc Klīvlendas dziesmu svētkiem laikrakstos lasījām sludinājumus, kuŗos meklēja zaudētas sirdis vai ilgu sapņus, kas svētku laikā sēdējuši tik tuvu, bet tomēr tik tālu, ka nav bijis iespējas vai drosmes pajautāt „sapnīša" vārdu, adresi vai tālruņa numuru. Kāda zaudēta maza izdevība varētu vairs neatgriezties, un zaudēta ir mūža laime. Ne katru reizi sludinājums var atdot zaudētu sirdi.

Vai brīva ieeja pievelk vairāk klausītāju priekšlasījumos un līdzīgos sarīkojumos nekā ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, citiem vārdiem, viens dolars? Liekas nē, jo klausītāju skaits atkarīgs no priekšlasījuma kvalitātes un temata. Pulkveža Brieža atceres rītā ieeja bija brīva, bet liekas, klausītāju skaits nebūtu mainījies arī tad, ja ieeja būtu viens dolars. Latviešu lielākā daļa vairs neuzskata, ka dolars būtu apgrūtinājums priekšlasījumu apmeklēšanai, drīzāk gan brīvais laiks. Ezītis

Čikāgas vanadžu dubultkvartets strādā

Sava patiesība pesimistu valodām par mūsu amerikānizēšanos, bet taisnība arī tiem, kas saka, ka trimdinieku sabiedriskā dzīve tik drīz neaprims. Par to gādās mūsu rakstnieki, kultūras darbinieki, skolotāji, koŗi un tautas deju kopas. Piemēram, Čikāgas vanadžu dubultkvartets nodibinājies tikai pirms gada, bet jau spējis izveidoties par krienu vienību. Pateicība par to pienākas dubultkvarteta dalībniecēm, kas pēc dienas darba vēl spējušas atlicināt vakarus dziesmu iestudēšanai. Vislielāko upuri nesis diriģents Teodors Ozoliņš, mācot dziedātājas.

Dubultkvartets skandējis savas dziesmas vairākas reizes Čikāgas DV apvienības sarīkojumos un arī ārpus „vējainās pilsētas", gūstot atzinību.

Dubultkvartets paredzējis koncertēt vairākos sarīkojumos, bet pagaidām par patstāvīgu koncertu vēl nedomā. „Esam jauna vienība, un kaut arī visas dalībnieces strādā ar lielu entuziasmu, mums vēl daudz jāmācās," saka dubultkvarteta dalībniece Priedulāja. „Labai vienībai nepieciešams zināms laiks. Mums ir labs balsu materiāls, un diriģents pūlas, lai to izveidotu un saskaņotu."

Trimdas latviešos vēl vienmēr spraigs un latvisks gars. Bez tā nebūtu dibinājušās tādas vienības kā Čikāgas DV dubultkvartets (netrūkst piemēru arī citās latviešu kolonijās), mums apsiktu kultūras dzīve un iestātos apatija. Paldies tiem, kam vēl patīk dziedāt latviešu skaistās dziesmas un būt kopā ar latviešiem!

-zb-

Amerikāņu prese atzīmē Latvijas neatkarības dienu

Grand Rapidi. (Mich). V. Z. — Grand Rapids Press 17. novembŗa numurā bija veltījusi 60 rindu garu rakstu un divus prāvus uzņēmumus Latvijas neatkarības 45. gada dienas atzīmēšanai. Rakstā bija pasvītrots, ka latvieši ieradušies Grand Rapidos īpaši 1950. g., pēc 2. pasaules kaŗa, kad valsti okupējusi Padomju Savienība. Pieminēta arī mūsu tautiešu rosme kultūrālā un sabiedriskā laukā, neaizmirstot jauno latviešu biedrības namu. Pastāstīts par nama tapšanu, būves gaitu, talkām, līdzekļu sagādi un kādiem nolūkiem tas kalpos. Par neatkarības dienu rakstītājs piebilst, ka tā būšot skata mešana pagātnē un cerību stiprināšana nākotnei par brīvu Latvijas valsti. V. Z.

ČIGĀGA

⊕ Čikāgas Strēlnieku kopa šinīs dienās izsūtījusi neredzīgiem Vācijā 3 skaņu lentes — 6 stundu raidījumam. Jau gādā par jaunu sūtījumu. Par to, lai neredzīgiem sagādātu gaišus brīžus, jo sevišķi rūpējas pulkv. R. Poruks.

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI? Vai esat nokārtojuši abonementu?

ŅUJORKA

⊕ Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes Palīdzības fonda ziedojumu akcijā šoruden jau savākti $ 2.908,50 vai caurmērā no katra ziedotāja $ 3,20. Fonda komiteja 20. novembŗa sēdē piešķīra pabalstus mācītājiem Vācijā un latviešu palīdzības organizācijām $ 700,- apmērā. Šogad vietējai palīdzībai, dāvanu saiņiem uz dzimteni un izsūtījumā, kā arī pabalstos veciem un slimiem Vācijā un Austrijā piešķirti kopsummā $ 3.200,-.

⊕ Ņujorkā par latviešu kreditsabiedrību interesējās jau pāris gadus, bet nav bijis iespējams atrast organizāciju, pie kuŗas to varētu dibināt.

Svētdien, 1. decembrī, plkst. 11 draudzes namā, 564 - Second St. Bruklinā paredzēta interesentu sanāksme. Darba kārtībā paredzēts ziņojums, Amerikas kontinenta Latviešu kreditsabiedrību apvienības priekšsēža Ād. Svennes pārskats par kreditkooperācijas attīstību ASV un Kanadā, kā arī jautājums par kreditsabiedrības dibināšanu Ņujorkā.

⊕ Preses balle Ņujorkā paredzēta nāk. gadā 18. janvārī Astora viesnīcas galvenajā zālē. Zālē 750 vietu, jau pieteikušies pāri par 300 viesu. Tiem, kas nopietni domājuši ierasties ballē, ieteicams pasūtināt galdiņus tagad, it sevišķi tiem, kas iebrauc no citām pavalstīm. Galdiņi pasūtināmi pie L. Rumaka, 27 Miller Place, Hempstead, N. Y., tālr. 516 IV 3-1739.

DETROITA

⊕ Detroitas pilsētas galva Cavanagh Latvijas valsts dibināšanas 45. atceres dienas gadījumā pieņēma audiencē Latvijas sūtniecības Vašingtonā padomnieku Dr. A. Dinbergu un LAD priekšsēdi un ALAs padomnieku S. Rudzīti. Vēsturiskā notikuma atzīmēšanai pilsētas galva Dr. A. Dinbergam pasniedza pilsētas atslēgu un karodziņu — uzmanības parādīšana, kāda līdz šim nav piekritusi nevienai trimdas tautībai Detroitā. Pie pilsētas valdes nama svētdien un pirmdien plīvoja Latvijas karogs un 18. novembris Detroitā bija izsludināts par Latviešu dienu.

P. Z.

BAFALO

⊕ Internacionālā institūta mājīgajās, karogiem, ziediem un svecēm dekorētajās telpās 17. novembrī pulcējās ļoti daudz tautiešu, lai atcerētos mūsu valsts tapšanas 45. gada dienu. Ar lielu interesi visi noklausījās Toronto viesa LNAK priekšsēža Jāņa Niedras svētku runu. Niedra runāja par mūsu uzdevumiem trimdā, neaizmirstot arī atgādināt dažas kļūdas, kas bieži vien grauj kopību. Apskatot politisko stāvokli pēdējos divdesmit gados, runātājs izteica cerību, ka komūnisms nebūs mūžīgs. Tas īpaši Eiropā ir mēģinājis nostabilizēties uz ļoti nesolidas un nepatiesas bāzes. Arī vēsture pierādījusi, ka visas briesmīgās varas ātrāk vai vēlāk beigušās. Kluba priekšnieks J. Ozoliņš pateicās viesim. E. Alka nolasīja patriotiskas dzejas, bet stud. Aina Paozola iepriecināja ar klavieŗu solo. Ar klusu piecelšanos godināja mūžībā aizgājušo vecāko kluba loc. Jūli Upenieci (92 g.), kuŗas dēls, arī 14. jūnija upuris, miris Sibirijā. Nobeigumā visi pakavējās pie boles un kafijas galda.

E. Alka

GRAND RAPIDI (MIČ.)

⊕ Līdz ar jaunā Latviešu biedrības nama nodošanu sabiedrības rīcībā sākusies arī jauna rosme sabiedriski kultūrālā plāksnē. Apm. mēneša laikā noorganizētas divas gleznu izstādes, divas teātŗa izrādes un notikuši vairāki citi sarīkojumi. 16. novembrī latviešu b-bas namā atklāja prof. A. Annusa, J. Gaiļa, M. Krūmiņa un Fr. Milta gleznu izstādi. Izstādes atklāšanā bija ieradies prof. A. Annuss, kuŗu sakarā ar aizvadīto 70 g. dzimšanas dienu sveicināja b-bas priekšnieks agr. A. Meiers, bet ziedus no dāmu komitejas pasniedza M. Kušķe un zintnieču vārdā A. Linde. Profesors iepazīstināja skatītājus ar mākslinieku darbiem un to reprezentēto virzienu. Jau pirmajā stundā bija pārdotas 8 gleznas. Amerikāņu ārsts Šaubels viens pats ieguva trīs, bet 24 stundu laikā „tautās" bija aizgājuši 16 darbi. Izstādi iekārtoja A. Lapsiņš un Ed. Grīnvalds, sadarbojoties ar biedrības kultūrālās nozares vadītāju K. Tālbergu.

⊕ 15. novembrī Mičigenā atklāja medību sezonu briežiem. Galvenie medību rajoni Mičigenas ziemeļi un augšējā pussala. Latvieši saviem medību laukiem labprātāk izraugoties savrupējus mežu masīvus vai atsevišķas farmas. Uz Alleganas valsts mežiem dienvidos no Grand Rapidiem 15. novembŗa agrā rītā bija devušies režisors Arnolds Štams un inž. Ludvigs Rozentāls. A. Štams devies uz savu apgaitu. Kad bijis pāris stundu klejots, Š. nosēdies baudīt mazu atpūtu, bet, būdams noguris, aizsnaudies. Pēkšņi izdzirdis krūmos troksni un ieraudzījis staltu briedi, kas devies sāņus virzienā. „Kūris" viršū, un pēc otra šāviena medījums sabrucis. Tas bijis 8 žubuŗiem, apm. 180 mārc. smags. Piezīmējams, ka arī pag. gadā A. Štams bija laimīgo vidū, kas dažās stundās pēc medību atklāšanas ieguva diženu staltradzi.

⊕ Latvijas valsts 45 gadu neatkarības atceri Grand Rapidu latviešu kolonijā atzīmēja Latviešu biedrības namā, piedaloties Skrundas skautu un gaidu saimei ar saviem karogiem. Uzrunu teica organizācijas padomes priekšsēdis un latviešu biedrības priekšnieks A. Meiers, bet svētku runu — rakstnieks LKOK Ed. Mednis. Runājot par tematu „Latvijas lielo svētku atblāzmā", referents izgaismoja dažādus aspektus mūsu tautas dzīvē un attiecībās ar kaimiņu lielvalstīm. Viņš pasvītroja, ka Latviju neesam zaudējuši; trimda ir pagaidu stāvoklis, un mūsu spēks svešumā — kultūrālie un dažādu citu nozaŗu sasniegumi. Svarīgs ir cīņas moments; kas necīnās, tas neiegūst. Runātājam bija sevišķi labs kontakts ar klausītājiem. Tie bija ieradušies daudz kuplākā skaitā nekā iepriekšējos gados. Koncerta daļā dziedāja DV apvienības sieviešu ansamblis V. Siliņas vadībā, bet paša sacerētu patriotisku dzeju izteiksmīgi skandēja K. Tālbergs, kas arī vadīja vakara norisi. Latviešu biedrības priekšnieks, pateicoties viesiem par atsaucību, paziņoja Brīvās pasaules latviešu apvienības Tautas balvas piešķīrumu prof. J. Kugam. V. Z.

ASV BAZNĪCĀS

AURORA, ILL.

Mūsu Pestītāja baznīcā, 426 Dawners Place.

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

1. decembrī plkst. 10 bērnu dievkalpojums, svētdienas skola, plkst. 11 Pirmā adventa dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma iesvētāmo reģistrācija un iesvētāmo un to vecāku apspriede; māc. A. Rautenšilds.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien. plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Liventāls.

Katra mēneša beidzamā svētdienā, plkst. 3 p. p. dievkalpojums Redeemer luterāņu baznīcā, 1360 Pauline Blvd., Ann Arborā.

OKLANDE

Bībeles stundas paredzētas sākot ar otrdienu, 29. oktobrī, pl. 7.30 vakarā Centrālās Luterāņu baznīcas svētdienas skolas telpās. Bībeles stundās aplūkos vecās un jaunās derības saturu, Dieva atklāsmi un vadību atsevišķa cilvēka un veselas tautas dzīvē. Interesenti lūgti sazināties ar draudzes mācītāju līdz š. g. 27. oktobrim.

LOSANDŽELOSA, KAL.

Dienvidkalifornijas draudze, 2450 Griffin Ave., L. A. 31.

Santa - Rosā, Betlemes baznīcā, Tupper ielā 733.

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os. Svētdienas skola un koŗa mēģinājums plkst. 9.30. Visi laipni aicināti.

Revolūcija Krievijā franču autora skatījumā

Francijā iznākusi Žana Marabini grāmata „Dzirkstele", veltīta revolūcionārās kustības attīstībai Krievijā un it sevišķi Ļeņina personai (L'etincelle", izd. Arthaud — Parīzē). Franču autoru īpatība ir — attēlot sarežģītu un sausu vielu tā, ka tā lasītājam liekas vienkārša, dzīva, interesanta. Tādā veidā ir sarakstīta arī minētā grāmata. To var lasīt tikpat viegli kā romānu.

Autors ir pievienojis grāmatai plašu izlietoto avotu sarakstu. Tur viņš min visdažādākos avotus, sākot ar krievu labā spārna un mērenā virziena pārstāvjiem. Tā, piemēram, viņš min ģenerāļa Deņikina un Kerenska memuārus, Miļukova „Krievijas vēsturi" (kuŗu viņš nosauc par „nepieciešamu avotu" savam darbam). Minēti arī nekrievu autori, piemēram Anglijas sūtņa Bjukanana un viņa meitas memuāri u. c. Grāmatai pievienoti daudzi interesanti un reti sastopami foto attēli, kas rāda 1905. un 1917. g. revolūciju ainas, ievērojamus politikus, cara ģimeni u. c. (netrūkst arī Rasputjina). Ir arī dažu laikmeta dokumentu un pat karikatūru foto kopijas, kā arī Krievijas karte, kur atzīmēti 1905. g. revolūcijas centri, Pēterpils rajonu plāns, kur norisinājās 1917. g. revolūcija.

Sauso sociāldemokratu kongresu un rezolūciju vēsturi autors prot atdzīvināt ar interesantiem sīkumiem par partijas vadoņu dzīvi. Tikai Marabini darbā ir saskatāma tendence. Tanī ne tikai atspoguļojas autora simpatijas pret krievu revolūciju, bet viņš arī apbrīno Ļeņinu un tā spējas, tiecas saprast un izskaidrot daudzos tumšos traipus viņa darbībā. Brīžiem viņš cenšas būt objektīvs, tēlojot simpatiskā veidā arī dažus no Ļeņina pretiniekiem.

Sīki aprakstīta Ļeņina ģimene, bērnība, jaunība, viņa politisko uzskatu izveidošanās. Viņa marksistiskā propaganda strādnieku starpā, protams, drīz kļūst zināma slavenajai cara „ochranai" (slepenajai policijai). Pēdējās spēja iegūt ziņas ar ochranas aģentu iefiltrēšanos revolūcionāru rindās ir sīki un interesanti aprakstīta Marabini grāmatā. Tā drīz vien notiek Ļeņina apcietināšana un izsūtīšana uz Sibiriju. Autors nenoliedz, ka Ļeņinam cara cietumā neklājas slikti. Ļeņins cietumā saņem no saviem tuviniekiem visas prasītās grāmatas — arī ar revolūcionāru saturu. Cietumā (tātad uz „kroņa rēķina") viņš iesāk un Sibirijā pabeidz rakstīt savu lielāko darbu „Kapitālisma attīstība Krievijā", par kuŗu viņš saņem 1500 rubļus, t. i. tais laikos ļoti lielu summu. Katrā iesūtītā grāmatā ir paslēpts viņa māsas ziņojums par stāvokli revolūcionārajā pagrīdē, bet katrā izlasītā grāmatā, kuŗu Ļeņins sūta atpakaļ, ir aģitācijas literātūra tabrikām u. c. Protams, Ļeņins cietumā saņem pārtikas saiņus, viņu apmeklē ģimenes locekļi, viņš raksta tiem vienu vēstuli pēc otras.

Tālāk nāk Ļeņina „Sibirijas idilles" apraksts. Viņš nebrauc uz Sibiriju aizrestotā vagonā, bet brīvi, nesteigdamies; no Maskavas līdz Tulai viņu pat pavada māte un māsa. Kā Ļeņins pats raksta, viņa nometināšanas vieta „nav slikta". Par valsts maksāto uztura naudu viņš dabū „pansiju" pie bagātā kā sādžas zemnieka, prasa un saņem naudu arī no mātes. Viņš var apmeklēt apkārtējās sādžas, kur satiekas ar citiem izsūtītajiem un sprież ar viņiem par politiku, iet uz medībām u. t. t. Krupskaja dabū atļauju ierasties pie Ļeņina un saulāties ar viņu.

Interesants ir arī Ļeņina trimdas apraksts ārzemēs, kurp viņš aizbrauc pilnīgi legāli 1900. gadā. Viņš dzīvo Dienvidvācijā, Londonā, Francijā, Šveicē; no turienes viņš sūta norādījumus revolūcionāriem . darbiniekiem Krievijā. Viņš dzīvo drošībā, kamēr Krievijā policija vajā viņa pavēļu izpildītājus. Grāmatā nav minēts, ka Ļeņins un Krupskaja būtu strādājuši „maizes darbu", tomēr ir rakstīts, ka Ļeņins cieši turas pie sava parastā (teiksim „buržujiskā") dzīves veida; viņš var apmeklēt arī M. Gorkiju Kapri salā Ar kādiem līdzekļiem viņš dzīvo, to autors nemin, kaut gan viņš atzīmē, ka tiklab Ļeņina, kā arī Krupskajas mātes saņem tikai nelielu pensiju, tātad no turienes liela palīdzība nevarēja nākt-

Ar dzīvu humoru ir aprakstīta sociāldemokratu konference 1903. gadā. Tā uzsāk savu darbību Briselē. Pēc pirmo četru krievu delegātu ierašanās vecā revolūcionāra Koļcova dzīvoklī un kaislīgām debatēm nakts laikā Koļcova saimniece pasludina: „Ja te ieradīsies vēl viens krievs, tad es jūs izlikšu uz ielas!" Beļģu un krievu policijas aģenti seko delegātiem pat pilsētas parkos, kur tie kliegdami notur savas apspriedes, nozog beidzot viņu ceļa somas — un kongress pārceļas uz Londonu. Tur, pateicoties Ļeņina sakariem ar kādu anglikāņu mācītāju, tas notur savas sēdes . . . baznīcā! . . . Marabini apraksta Ļeņina izveicīgo taktiku, kā viņš prot sev sagādāt šķietamu majoritāti, kaut gan patiesībā viņa domu biedri ir mazākumā (no šī laika ir cēlies lielinieku un mazinieku nosaukums).

Interesants ir autora stāsts par japāņu aģentu darbību, lai krievu - japāņu kaŗa laikā financētu revolūcionāro kustību Krievijā. Šis aģents stājies sakaros ar dedzīgu somu izcelsmes cara pretinieku Konni Zilliaku (savādi ir, ka līdzīgs vārds ir arī vienam no angļu strādnieku partijas galējā kreisā spārna resp. komūnistu līdzjutēju locekļiem!). Autors īsi atzīmē, ka Ļeņina piedalīšanās šinī aferā — neesot pierādīta . . .

Ļoti sīki un dzīvi ir aprakstīti 1905. g. 9. janvāŗa notikumi Pēterpilī resp. priesteŗa Gapona vadītais gājiens uz Ziemas pili. Asiņaino 1905. g. notikumu laikā Ļeņins mierīgi dzīvo Ženēvā. Trockis savās atmiņās aizrāda, ka 1905. g. revolūcijai trūcis plānveidīgas vadības, jo Ļeņins ieradies Krievijā par vēlu (t. i., kad stāvoklis tam liekas pietiekami drošs — tāpat kā 1917. gadā). Marabini tēlo, ka Trockis ierodas agrāk par Ļeņinu un organizē Pēterpilī pirmo „Sovietu" (Padomi). Ļeņins šinī laikā sludina, ka „buržujiskā revolūcija ir nepieciešama proletāriāta interesēm revolūcijas sākumā"; autors aizrāda, ka šo teoriju krievi tagad cenšoties izmantot Kubā, Alžīrijā, Irakā u. c. —

Marabini apraksta arī zemnieku sacelšanos dažādās Krievijas daļās, lietojot gan nosaukumu „Baltijas valstis", gan „Baltijas novadi", pie kam raksta par „spēcīgu sīkzemnieku kustību, vērstu pret dižciltīgiem Baltijas baroniem un pelēkajiem baroniem jeb kulakiem" (acīm redzot, izmantots lielinieku avots!).

Dzīvi attēlota arī Ļeņina uzstāšanās pirmo reizi īstā strādnieku sapulcē 1906. gadā. Piesardzības dēļ viņš ir grimējies un slēpjas zem vārda „biedrs Karpovs". Acīm redzot, viņam nav tik daudz drosmes kā Trockim u. c. Viņš ir tik uztraukts, ka veselu minūti nevar izteikt nevienu vārdu. Autors pasvītro, ka līdz tam viņš uzstājies vienīgi emigrantu diskusijās ārzemju restorānos vai arī „angļu baznīcās", kur runāts par revolūciju pēc „ērģeļu mūzikas", bet tagad pirmo reizi viņa priekšā bijis īsts proletāriets, pūlis — milzīgs, anonims. Daži Ļeņina draugi, redzot viņa apjukumu, izplata sapulcē ziņu, ka tas ir pats Ļeņins, un tad, protams, atskan aplausi; to iedrošināts, viņš sāk runāt — un gūst panākumus.

(Nobeigums sekos)

Vai 1800 vietas klausītājiem nebūs par maz?

(Vēstule no Anglijas

(A. P.) Kaut nākošā gada augustā Hamburgā, Vācijā, notiekošie Pirmie Eiropas latviešu dziesmu svētki tāļu aiz kalniem, tie jau tagad saviļņojuši tautiešu sirdis un prātus, radot īstu patriotisma vilni, un var lēst, ka braucēju skaits no šīs zemes vien sniegsies daudzos simtos. Latvju dziesmas kopēji un tās draugi jau tagad uzsākuši braukšanas formālitāšu kārtošanu, jo tie, kas jau kādreiz „pārlēkuši" Lamanšam zina, cik daudz laika patērējas šo formālitāšu kārtošanā, it sevišķi tiem, kas vēl nav pārgājuši britu pavalstniecībā, bet tādi jau mēs te esam vairākumā.

Atsevišķos lielākos centros, kuŗos darbojas kāds koris, braucēju apzināšanu veic koŗu priekšnieki. Arī atsevišķas organizācijas, kā, piem., Latviešu katoļu b-ba Lielbritanijā, iecerējušas rīkot atsevišķas ekskursijas. Lieki bilst, ka simtprocentīga ir pašu dziedātāju atsaucība braucienam, bet ne mazāks entuziasms valda pārējos. Šķiet, ka nevienam koŗa diriģentam, saliedējot balsis, pašreiz vairs bažas nerada jautājums, cik šoreiz dziedātāju sanāks uz mēģinājumu, jo apzinoties lielo atbildību, kas gulstas uz dziedātājiem, mēģinājumos redzami visi pamatsastāva dalībnieki, arī jauni dziedātāji, kuŗiem tieksme dziedāt radusies tikai pēdējā laikā. Noticis jau pirmais koŗu kopmēģinājums Koventrijā. Tajā piedalījās Koventrijas, Korbijas, Notingemas un Londonas koŗi un Lesteras dziedātāju kopa.

Atzīmējams, ka vairums koristu brauks uz svētkiem īrētos autobusos, pārceļoties ar tiem pāri kanālim no Doveras uz Ostendi un tad turpinot ceļu cauri Beļģijai un Holandei, ceļā pavadot apm. diennakti. Boltonas „Dzintarzemes" koristi gan bija iecerējuši ātrāku ceļu — lidošanu, bet no šī nodoma nācās atteikties, jo laiks lidmašīnas rezervēšanai izrādījās jau novēlots. Lai nokļūtu Hamburgā, ceļa izdevumiem jālēš ap 15 —20 mārciņu, kam jāpieskaita uzturēšanās izdevumi Hamburgā. Bet latviešu dziesma sauc — mēs visi brauksim.

Viens no šā gada plašākiem un iespaidīgākiem sarīkojumiem šajā zemē bija Baltijas valstu draudzības komitejas rīkotais baltiešu vakars Bradfordā, kuŗā piedalījās latviešu, igauņu un lietuviešu koŗi un arī visu trīs tautu tautas deju kopas. Sarīkojums bija modinājis ļoti plašu publikas atsaucību un tā kulmināciju sniedza vīru koŗa „Daugava" un igauņu vīru koŗa „Koit" kopīgi oriģinālvalodās nodziedātās J. Cimzes „Seglo māsiņ" un igauņu komponista K. Türnpu „Lahkumise laul" (Ardievu, dziesmu draugs). Spožo panākumu iedrošinātas, abas dziesmu vienības iecerējušas kopīgu uzstāšanos kādā atsevišķā koncertā.

Atzīmējot mūsu diženā latviešu dziesmu rotu „kalēja" Jāzepa Vītola 100. dzimšanas dienu, viņa piemiņai veltītu aktu rīkoja Bradfordas latviešu skola. Kāda no skolas audzinātājām bija sakārtojusi īsu referātu par diženo skaņradi, papildinot to ar koŗa dziesmu atskaņojumiem. Viss tas bija ierunāts un iedziedāts skaņu lentē; šādā priekšnesumā bradfordieši noklausījās pirmoreiz.

DVF Bradfordas nodaļas kultūras un propagandas daļas vadītājs K. Bērziņš ik gadus novembrī „okupē" vietējā mūzeja un mākslas galerijas filatelistu novietni, izstādot rūpīgu Latvijas pastmarku izdevumu izlasi, ar to dodot svešiniekiem iespēju gūt kaut mazu, tomēr diezgan iespaidīgu ieskatu dažos mūsu valsts neatkarības vai citos vēsturiskos posmos. Šā gada klāstā ietilpst 1928. g. izdevums brīvības cīņu vietu atzīmēšanai, kā arī šā paša g. valsts 10 g. pastāvēšanas jubilejas izdevums. Bez tam vēl izstādītas marku serijas, kas izdotas Tuberkulozes apkaŗošanas fondam par labu, kā arī serija par labu aizsargu organizācijai. Bez sīkākām filatelistiskām detaļām atrodam arī tuvākus aprakstus par to, kas katrā atsevišķā markā attēlots, kā arī mākslinieku vārdus, kas attiecīgās markas zīmējuši. Šai ziņā speciālu interesi modina 10 gadu jubilejas izdevums, kuŗā no 52 māksliniekiem vienīgi jaunais grafiķis K. Krauze izpelnījās trīs pirmās un trīs otrās godalgas, turpat 1000 latu kopvērtībā.

DVF Donkasteras nodaļa, kas ietilpst Ziemeļanglijas novadā, bet biedru skaita ziņā ir viena no mazākajām (aktīvo biedru skaits ir tikai 46), nodomājusi sekot lielāko nodaļu — Bradfordas, Līdsas un Halifaksas — piemēram, savā pēdējā sapulcē vienprātīgi pievienojoties A. Freimaņa ierosinājumam iegādāties savu nekustamu īpašumu. Ja šo ideju izdosies realizēt, tad droši vien Donkasteras 46 vīri būs mazākā trimdas kopība, kuŗai pašai pieder savs nams. Vēlēsim, lai drosmīgā iecere īstenotos!

Vai iespējams apmainīt sirdi?

Albertas universitātes slimnīcas (Edmontonā) sirds chirurģijas nodaļas vadītājs Dr. Kalagans (Callaghan) nesenā preses konferencē izteicies, ka ne visai tālā nākotnē būšot iespējams neārstējami slimu sirdi aizstāt ar normālu vai arī ar mechanisku ierīci.

Pagaidām gan vēl operācijās, kur mēģināts pārdēstīt sirdi, ķermeņa audi svešo organu drīz „nožņaudz", un jaunā sirds pēc ļoti īsa laika apstājas strādāt.

Dr. Kalagans domā, ka pārdēstīšanai sirdis varētu ņemt no jauniem veselīgiem cilvēkiem, kas nonāvēti nelaimes gadījumos, pie kam tiem sirds pēc nāves tūliņ jāizoperē un attiecīgi sagatavotā šķidrumā jāuzglabā.

Mechaniskas „sirds" izgatavošanai nepieciešams attīstīt miniatūru sūkni, kas spētu 80 gadu nepārtraukti sūknēt līdz 10 kv asins minūtē. Sūknītim arī jābūt īstā lielumā, lai to ērti varētu novietot krūšu dobumā, un arī tik jutīgam, ka mainītu spiedienu atkarā no individa emōcijām vai ķermeņa piepūles. Lai gan šādas ierīces izveidošana pagaidām šķiet gluži neiespējama, Dr. Kalagans apgalvo, ka, piem., vārstuļus jau tagad pārbaudot neskaitāmās operācijās. Plaši izplatīta arī pārkaļķojušos sirds artēriju aizstāšana ar plastikas caurulītēm.

MŪSU LAIKRAKSTA atsevišķi numuri dabūjami Toronto latviešu veikalos. Pieprasiet bezmaksas paraugnumurus. — Tel. EM 8-0792, Toronto.

PIE KATRAS IZDEVĪBAS . . . ESIET VIESMĪLĪGI AR Paarl

Ir draudzīga sajūta, iebaudot glāzi importētā Paarl Oloroso Sherry ar riekstu piegaršu. Tā saucamā kokteiļu stundā izcilais Paarl Pale Dry Sherry ir vispiemērotākais. Abi ir importēti vīni — par ārkārtīgi pieņemamām cenām.

Dzīves stils

Dzīve ir cīņa. Šis atzinums cilvēkam allaž jāpatur prātā kā darbā, tā uzvedībā. Sekmīgi var cīnīties tikai tas, kas iepazīstas ar sevi un savām spējām. Jau gatavojoties darbam, individam jāzina, ko viņš spēj. Kas tam nepiegriež vērību, tam bieži vien neizdodas pat iegūt tiesības strādāt izraudzītajā speciālitātē.

Kam ir spējas un tiesības, tam jāievēro vairāki noteikumi. Viņam lēnām un uzmanīgi jāķeras pie darba. Bravūra un lielīšanās nevienam neatvieglo iestrādāšanos un panākumus darbā. Tikai apzinīga darba rezultāti ceļ tā darītāju, un pie tam bez steigas un uzpūtības. Jo lēnāk un nosvērtāk cilvēks soļo pretī darba panākumiem, jo stabilāks ir viņa stāvoklis. Izņēmumi, protams, ir bijuši un būs, bet uz tiem nevar balstīties katrs darba darītājs.

Tas pats attiecināms arī uz uzvedību un nodarbībām sabiedrībā, īpaši viesībās un sarīkojumos. Arī tur, uzņemoties kādus pienākumus, jāņem vērā spējas un pārbaudītās iespējas. Dziedāšana, spēlēšana uz kāda instrumenta, deklamēšana, stāstīšana un dejošana ir parastās nodarbības minētajās sanāksmēs. Ļoti daudz ir bijis tādu individu, kas ir izmēģinājuši kādu no minētām nodarbībām, bet pēc kāda laika ir bijuši spiesti no tās atteikties, jo nav bijis kontakta ar publiku — tā garlaikojusies viņu priekšnesumu laikā. Tas liecina, ka attiecīgā nodarbība neatbilst individa spējām, kāpēc nespēj valdzināt skatītājus un klausītājus. Bet ir personas, kas gaidīt tiek gaidītas, piemēram, viesībās, un ar savu izrīcību, uzvedību un priekšnesumiem valdzina viesus visu vakaru. Kam nav attiecīgo spēju, tas velti mēģina atdarināt viņu rīcību.

Ikvienam sabiedrības loceklim jābūt arī godīgam darbā un visur citur. Izlikšanās, citu pilsoņu maldināšana un mānīšana nevienam nav nodrošinājusi stāvokli sabiedrībā. Lai cik veikls tas būtu, ar laiku viltība atklājas, un tad viņa stāvoklis pasliktinās un sabiedrības simpatijas beidzas. Kas spēj uzturēt jautrību sabiedrībā, tam vislabāk beigās apmierināt ziņkārīgos, atklājot tiem savas mākas pamatus. Tad sabiedrība ar viņa rīcību ir apmierināta un vēlas to vēl piedzīvot.

Godīgai rīcībai sevišķa nozīme algotā darbā. Tur jābūt ļoti uzmanīgam, lai strauji neaizsteigtos priekšā kādam vecākam darbiniekam, nesaskaņojot savu rīcību ar tam uzticētiem pienākumiem. Tā ir diezgan grūti formulējama rīcība un uzvedība. Katrā ziņā šai plāksnē darbiniekam jābūt ļoti uzmanīgam un taktiskam. To neievērojot, pat vislabākais speciālists nevar katrreiz cerēt uz labiem panākumiem darbā.

Sava nozīme ir arī citu cilvēku cienīšanai. Tie, kā zināms, ir ļoti dažādi un viņu rīcība grūti aplēšama. Tomēr cilvēkam cilvēku vajadzētu cienīt, izvairoties no satiksmes ar nevēlamām personām, kuŗu atklāta nosodīšana gan nebūtu vēlama — tas ir tiesu un goda tiesas uzdevums. Ko mēs cienījam, pret to izturamies pieklājīgi kā ar savu uzvedību un rīcību, tā īpaši attieksmēs pret viņu. Pieklājību iespējams rakstuot kā nosvērtu stāju bez pašlepnuma, uzpūtības un pārspīlēti spilgtas ārējās laipnības, tādu, kāda attiecīgam individam pēc dabas piederas, necenšoties izpatikt citiem cilvēkiem. Diemžēl, šai zemē satiekoties visi cilvēki smaida un veltī viens otram pieklājības vārdus; dažādi aģenti ieteic savu preci, apdrošināšanas iespējas un visu pārējo smaidīdami, bet daudz noklusē; šejienieši pat pie tuvinieka kapa reizēm sarunājas smaidīdami. Grūti izprast šo pieklājību un tās vērtību. Cienījot sevi un citus, jābūt pēc dabas un rakstura pieklājīgam, ko gan bieži aizmirst modes cienītāji, izvēloties tērpus un citus priekšmetus, kas viņu ķermenim nav piemēroti, kāpēc šīs personas pašas sevi padara par tādām, kādas grūti raksturot par pieklājīgām. Pieklājības jēdziena izpratne dažādās vietās un laikmetos var mainīties, nepadodoties kategoriskam raksturojumam.

Apvienojot īsi aplūkotos tematus, iespējams vispārējos vilcienos nojēgt dzīves stila būtību. Strādājot un uzvedoties saskaņā ar savām spējām, būdams godīgs, cienījot un pieklājīgi izturoties pret sevi un citiem cilvēkiem, individs ir tāds, kādam viņam jābūt. Tas ir viņa dzīves stils.

P. Dreimanis

PIEMIŅAS IZDEVUMI LATVIJAS NEATKARĪBAS ATCEREI

Temati latviešu trimdas piemiņas un propagandas markām ir daudz un dažādi. Viens motīvs spilgti vijas cauri visam garajam svešumā pavadītajam posmam — Latvijas dibināšanas dienas pieminēšana. Mēs, trimdinieki, šajā ziņā rūpīgi sekojam Latvijas filatelijas tradicijām.

Neatkarīgajā Latvijā pavisam bijuši 3 valsts dibināšanas atceres izdevumi.

1919. g. 18. nov. marka Latvijas 1 gada pastāvēšanas atcerei.

1928. g. 14. un 17. nov. izdevumi, atzīmējot Latvijas 10 gadu pastāvēšanu (pilsētu skati).

1939. g. 13. maija serija piemin atjaunotās Latvijas 5 gadus. Tai laikā neatkarīgā Latvija pastāvēja jau 20 gadus.

Trimdas izdevumu, kas atzīmē Latvijas dzimšanas dienu, ir daudz vairāk.

1948. g. Latviešu Nacionālais Fonds izdeva marku ar krāsainu valsts ģerboņa zīmējumu Latvijas 30 gadu atcerei.

Tai pašā gadā latviešu filatelistu organizācija Vācijā izdeva piemiņas loksnīti ar mūsu 4 valsts prezidentu attēliem, kas reproducēti no tuberkulozes apkaŗošanas un tēvzemes balvas seriju markām.— Latvijas 40 gadu atceres markas izdeva gan Kanadā, gan ASV.

Kanadā to veica Latviešu Filatelistu Apvienība ar Latvijas pirmās markas zīmējumu zilā ielogā.

Latviešu Preses Biedrība Bostonā, ASV, 1958. g. izdeva Latvijas 40 gadu dibināšanas atcerei 3 piemiņas markas.

1961. g. LNF izdeva marku ar Brīvības pieminekļa zīmējumu. Lai gan markā nebija minēti gada skaitļi, sauklis „DON'T FORGET OCCUPIED LATVIA" liecina, ka izdevums domāts Latvijas dibināšanas atceres dienai.

Latvijas 45. dzimšanas diena atzīmēta arī īpašā aploksnē, ko nesen izdeva LFA.

Nevar nepakavēties pie latviešu bēgļu komitejas izdevuma Šveicē, 1. pasaules kaŗa laikā attēlojot mūsu strēlniekus. Šī serija pauda 18. novembŗa ideju jau pirms valsts dibināšanas, ko mēs šodien atkal pieminam un par ko mēs atkal cīnāmies.

PROPAGANDAS MARKAS VELTĪTAS BALTIJAS VALSTĪM

„Baltische Gesellschaft", sazinā ar Bēgļu Savienību Vācijā, izdevusi izskatīgas, vairākkrāsainas propagandas markas, attēlojot Latvijas, Igaunijas un Lietuvas karti. Marku lielums 4,5x4,5 cm, 2 vērtības: 10 un 40 pf., pirmā melni — dzeltena ar sarkanu uzspiedumu „Baltische Gesellschaft", otra melni zaļa ar tādu pašu uzspiedumu. Teksts: „Freies Baltikum" — Brīvā Baltija! „Freies Europa" — Brīvā Eiropa! Serijas izdotas gan robotas, gan grieztas. Abas serijas iespiestas vienā loksnē. Ir arī serijas bez sarkanā uzspieduma. Baltijas valstu nosaukumi attiecīgajās valodās, bez tam vēl vāciski un angliski.

30. novembrī, pl. 7.30 vakarā Lansdowne A
10 Lansdowne Ave. (pie Queen), To
RUDENS BA
AR BAZĀRU
Iecienīts deju orķestris. ★ Piln
Ieeja $ 1.50.
Visus laipni ielūdz
TORONTO LATVIEŠU KATOĻ

Penma
GP 2-5
APAKŠVEĻA - ZEĶES - T-

KAKTIŅ
Veicam visādus transportus ar modernāi
(mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt
LE 5-6619. 941 Dovercourt R

1o. DAUGAVAS VANAGU
ORGANIZĀCIJAS KALENDĀRS
KALENDĀRS
dabūjams par 75 ¢ + 2 ¢ nodokli
DAUGAVAS VANAGU GRĀMA
123 Huron St., Toronto 2 - B

Swiss Canadian Meat &
veikals
1622 Bloor St., W., Toronto.
Piedāvā jums visāda veida gaļas izstrādā
vētu gaļu, dažādu šķirņu desas, uzkožam
● Tāpat liela saldumu izvēle. ● Laipna
Runājam vāciski.

Pērciet paši un dāviniet savie
svešautiešiem
Alf. Bērziņa THE UNPUNISHED CRIME ...
Senātora Thomas J. Dodd ievad
Grāmata par Latvijas valsts iznīcin
DAUGAVAS VANAGU GRĀMA
123 Huron Street, Toronto

LATVIJAS AMERIKĀ
SPIES
TORO
PIEŅEM VISĀDA VEIDA
IESPIEDUMDARBU PASŪTI
■ LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUM
■ VIZĪTKARTES
■ DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJA
■ KONCERTU PROGRAMMAS
■ SARĪKOJUMU BIĻETES
■ PLAKĀTUS, DZIESMU LAP
■ VĒSTUĻU VEIDLAPAS, A
■ GRĀMATAS, ŽURNĀLU
■ u. c.
PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TOR
ONT., CANADA. TEL
Pasūtinājumus lūdzam nodot lai

s stils

viņa rīcību ir apmierināta un vēlas to vēl piedzīvot.

Godīgai rīcībai sevišķa nozīme algotā darbā. Tur jābūt ļoti uzmanīgam, lai strauji neaizsteigtos priekšā kādam vecākam darbiniekam, nesaskaņojot savu rīcību ar tam uzticētiem pienākumiem. Tā ir diezgan grūti formulējama rīcība un uzvedība. Katrā ziņā šai plāksnē darbiniekam jābūt ļoti uzmanīgam un taktiskam. To neievērojot, pat vislabākais speciālists nevar katrreiz cerēt uz labiem panākumiem darbā.

Savā nozīme ir arī citu cilvēku cienīšanai. Tie, kā zināms, ir ļoti dažādi un viņu rīcība grūti aplēšama. Tomēr cilvēkam cilvēku vajadzētu cienīt, izvairoties no satiksmes ar nevēlamām personām, kuŗu atklāta nosodīšana gan nebūtu vēlama — tas ir tiesu un goda tiesas uzdevums. Ko mēs cienījam, pret to izturamies pieklājīgi kā ar savu uzvedību un rīcību, tā īpaši attieksmēs pret viņu. Pieklājību iespējams rakstu-rot kā nosvērtu stāju bez pašlepnuma, uzpūtības un pārspīlēti spilgtas ārējās laipnības, ādu, kāda attiecīgam individam pēc dabas piederas, necenšoties izpatikt citiem cilvēkiem. Diemžēl, šai zemē satiekoties visi cilvēki smaida un veltī viens otram pieklājības vārdus; dažādi aģenti ieteic savu preci, apdrošināšanas iespējas un visu pāējo smaidīdami, bet daudz nodusē; šejienieši pat pie tuvinieka kapa reizēm sarunājas smaidīdami. Grūti izprast šo pieklājību un tās vērtību. Cienīt sevi un citus, jābūt pēc dabas un rakstura pieklājīgam, o gan bieži aizmirst modes ciekāji, izvēloties tērpus un citus priekšmetus, kas viņu ķermēnim nav piemēroti, kāpēc šīs personas pašas sevi padara par ādām, kādas grūti raksturot ar pieklājīgām. Pieklājības jēdziena izpratne dažādās vietās n laikmetos var mainīties, nedodoties kategoriskam rakstujumam.

Apvienojot īsi aplūkotos tematus, iespējams vispārējos vilcienos nojēgt dzīves stila būtību. Strādājot un uzvedoties saskaņā ar savām spējām, būams godīgs, cienījot un pieklājīgi izturoties pret sevi un tiem cilvēkiem, individs ir ds, kādam viņam jābūt. Tas ir na dzīves stils. **P. Dreimanis**

Latviešu Preses Biedrība Bosnā, ASV, 1958. g. izdeva Latjas 40 gadu dibināšanas atrei 3 piemiņas markas.

1961. g. LNF izdeva marku ar rīvības pieminekļa zīmējumu. i gan markā nebija minēti gaskaitļi, sauklis „DON'T FORET OCCUPIED LATVIA" liena, ka izdevums domāts Latas dibināšanas atceres dienai. Latvijas 45. dzimšanas diena zīmēta arī īpašā aploksnē, ko sen izdeva LFA.

Nevar nepakavēties pie latvie- bēgļu komitejas izdevuma eicē, 1. pasaules kaŗa laikā ēlojot mūsu strēlniekus. Šī ija pauda 18. novembra idejau pirms valsts dibināšanas, mēs šodien atkal pieminam par ko mēs atkal cīnāmies.

PROPAGANDAS MARKAS VELTĪTAS BALTIJAS VALSTĪM

Baltische Gesellschaft", saziar Bēgļu Savienību Vācijā, evusi izskatīgas, vairākkrāsai propagandas markas, attēot Latvijas, Igaunijas un Lieas karti. Marku lielums 4,5 cm, 2 vērtības: 10 un 40 pirmā melni — dzeltena ar kanu uzspiedumu „Baltische ellschaft", otra melni zaļa ar u pašu uzspiedumu. Teksts: eies Baltikum" — Brīvā Bal! „Freies Europa" — Brīvā pa! Sērijas izdotas gan ros, gan grieztas. Abas seri iespiestas vienā loksnē. Ir serijas bez sarkanā uzspiea. Baltijas valstu nosaukuattiecīgajās valodās, bez tam vāciski un angliski.

30. novembrī, pl. 7.30 vakarā Lansdowne Assembly Hall, 10 Lansdowne Ave. (pie Queen), Toronto

RUDENS BALLE

AR BAZĀRU

Iecienīts deju orķestris. ★ Pilna bufete.

Ieeja $ 1.50.

Visus laipni ielūdz

TORONTO LATVIEŠU KATOĻU VIENĪBA.

Penmans

WARRANTED HIGH GRADE PENMANS KNIT-GOODS

GP 2-5

APAKŠVEĻA - ZEĶES - T-KREKLI

KAKTIŅŠ

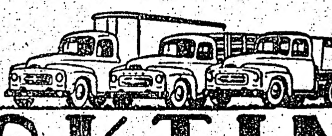

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

10. DAUGAVAS VANAGU ORGANIZĀCIJAS KALENDĀRS 964

KALENDĀRS

dabūjams par 75 ¢ + 2 ¢ nodoklis.

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,

123 Huron St., Toronto 2 - B, Ont.

Swiss Canadian Meat & Sausage veikals

1622 Bloor St., W., Toronto. LE 3-7336

Piedāvā jums visāda veida gaļas izstrādājumus, kā žāvētu gaļu, dažādu šķirņu desas, uzkožamos, delikateses.
● Tāpat liela saldumu izvēle. ● Laipna apkalpošana.

Runājam vāciski.

Pērciet paši un dāviniet saviešiem un sveštautiešiem

Alf. Bērziņa THE UNPUNISHED CRIME .... $ 5.75

Senātora Thomas J. Dodd ievads.

Grāmata par Latvijas valsts iznīcināšanu.

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ

123 Huron Street, Toronto 2-B.

LATVIJAS AMERIKĀ

SPIESTUVE TORONTO

PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
- VIZĪTKARTES
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM
- KONCERTU PROGRAMMAS
- SARĪKOJUMU BIĻETES
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
- VĒSTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
- GRĀMATAS, ŽURNĀLUS
- u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM

LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, 2-B ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

LATVIAN MUSIC

Gustav III väg 61 - Bromma - Swedon

JAUKAS UN VĒRTĪGAS

ir Latvian Music skaņu plates. To starpā atradīsit piemērotas kā savējiem, tā citiem — bērniem un pieaugušiem, latviešiem un cittautiešiem. Dāviniet mūsu skaņu plates, tās iepriecinās katru!

Pārstāvis: DV GRĀMATNĪCA, 123 Huron Str., Toronto 2-B, Ont.

SŪTIET SAIŅUS ZIEMSVĒTKIEM LAIKUS

Visas cenas ASV dolaros.

GAĻAS SAIŅI

A–1	2 kg eksporta bekona vai speķa, 1 kg īstās dūmdesas, 1 kg cūkas karbonādes vai fileja	$ 19.05
A–2	Iepriekšējais dubultots	$ 32.10
C–1	1,5 kg sutināta šķiņķa, 0,8 kg īstās dūmdesas, 2 kg eksporta bekona vai speķa	$ 20.70
C–2	Iepriekšējais dubultots	$ 34.60
C–3	2,5 kg speciāli sālīta un žāvēta šķiņķa, 1,5 kg sutināta svaiga šķiņķa, 2 kg īstās dūmdesas, 3 kg bekona vai speķa	$ 35.60
C–4	Iepriekšējais dubultots	$ 62.50

SVĒTKU SAIŅI

22	1 kg cukura, 454 gr. kakao, 500 gr. sviesta, 340 gr rozīņu, 50 gr. Nescafé, 300 gr. šokolādes, 225 gr. šokolādes karameļu, 500 gr. biskvītu vai piparkūku, 240 gr. konfekšu un 20 svecīšu	$ 16.50
23	Iepriekšējais dubultots	$ 27.00
24	1 kg cukura, 1 kg miltu, 1 kg sviesta, 1 kg rīsu 1 kg žāv. jauktu augļu, 1 kg dūmdesas, 500 gr pupiņu kafijas, 454 gr kakao, 370 gr biskvītu, 100 gr tējas, 340 gr rozīņu, 200 gr šokolādes, 227 gr karameļu, 20 svecīšu un 60 cigarešu	$ 28.00
25	Iepriekšējais dubultots, + 500 gr riekstu kodolu	$ 49.50
15	2 kg cukura, 2 kg sviesta, 2 kg žāvētas karbonādes, 1 kg pupiņu kafijas, 400 gr. šokolādes, 200 gr tējas, 454 gr kakao, 100 cigarešu, 225 gr karameļu	$ 35.50
16	Iepriekšējais dubultots	$ 63.75

Pasūtinājumus, uzdodot pilnu vārdu un uzvārdu, kā arī adresi un naudas pārvedumu piesūtīt

DV SAIŅIŠU NODAĻAI —

123 Huron St., Toronto 2-B, Ont., Canada.

Maksājot Kanadas valūtā, lūdzam pierēķināt 7% kursa starpību, noapaļojot uz augšu līdz pilnām desmitdaļām.

GRĀMATAS SKOLĀM

M. Gaide — TĒVU VALODAS MĀCĪBA	$ 1.60
Fr. Kurāts — LATVIJAS ĢEOGRĀFIJA	$ 2.20
V. Bērziņa - Baltiņa — LATVIEŠU VALODAS GRAMATIKA	$ 3.00
Fr. Balodis — SENĀ LATVIJA	$ 4.80
E. Klaustiņa — BĒRNU DĀRZS	$ 1.00
A. Voitkus — TICĪBAS MĀCĪBA 5 kl.	$ 1.50
A. Ozols — TICĪBAS MĀCĪBA 3 un 4. kl.	$ 1.50
K. Valters — TICĪBAS MĀCĪBA 1.—5. kl.	$ 2.25
J. Ezeriņš un J. Grīns — VALODIŅA	$ 1.00
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI	$ 1.50

DV GRĀMATNĪCA

123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz .... uz .... mēnešiem uz šādu adresi

Adrese: ....

Mr., Mrs., Miss ....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ ....

.... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai (Nevajadzīgo svītrot).

Paraksts ....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn. $ 8.5 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

SAV. VALSTĪS sazināties ar:

A. Lāci, 101 Brigthtwater Court, Brooklyn 35. N.Y
Jānis Lācis, 33 - 27 - 91st Street, Jackson Hts, 72, N. Y.
V. Zuti, 32 Dayton St., Newark 14, N. J.
A. Lībieti, 2528 W Becher St., Milwaukee 15, Wisc
J. Ezergaili, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio
V. Hermani - Daly, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. Ozoliņu, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
V. Miķelsonu, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich
V. Zirnīti, 138 Barklay N. E., Grand Rapids, Mich
V. Irbi, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y.

KANADĀ:

J. Gailīti, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, Ont
H. Grebli, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.
J. Liģeri, 2325 Dunn St., Niagara Falls, Ont.
R. Epneri, 59 Langarth St. E., London, Ont.
J. Roni, 57 David St., Brampton, Ont.,
M. Ķivīti, 236 First Ave., Ottawa, Ont.

ANGLIJĀ:

DVF Grāmatnīcu, 72 Queensborough Terrace London

J Turciņu, 64 Sholebroke Ave., Leeds.

ZVIEDRIJĀ:

DV Stokholmas nodaļu, P. O. 220, Stockholm

AUSTRĀLIJAS UN JAUNZĒLANDES VĒSTURE

„THE SOUTHWEST PACIFIC TO 1900" by C. H. Grattan, 558 l.p., cena — $ 8.25.
„THE SOUTHWEST PACIFIC SINCE 1900" by C. H. Grattan, 759 l.p., cena — $ 11.00.
The University of Michigan Press (Kanadā — Ambassador Books Ltd.) izdevums.

Turpinot modernās pasaules lielo izdevumu, Mičiganas universitāte ir publicējusi šos divus sējumus, kas galvenām kārtām apskata Austrālijas un Jaunzēlandes vēsturi, pieskaroties arī apkārtējo Klusā okeana salu un Antarktikas vēsturei. Mūs šie divi kapitālie vēstures izdevuma sējumi var interesēt, jo samērā daudzi latviešu trimdinieki ir šinīs zemēs atraduši sev patvērumu. Tāpēc šis autors sniedz mums vēsturisku vielu, kas, varbūt, citādos apstākļos plašākas latviešu aprindas visai maz būtu varējusi interesēt.

AKL

No BRAZILIJAS

Jau saņemti pirmie sūtījumi —
● No agatiem, rozā un zaļā kvarca slīpēti pelnu trauki.
● Topazi, ametisti, akvamarīni un citi Brazilijas dārgakmeņi.
● Eļļas krāsās darinātas braziliešu mākslinieku gleznas.
● Dekorātīvi šķīvji ar zilo tauriņu spārniem zem stikla segas.

Minēto mantu un preču paraugu izstāde mūsu mājas apakštelpās: 198 Burnett Ave., Willowdale.

Apmeklējumus laipni lūdzam iepriekš pieteikt pa tālruni — darbdienu priekšpusdienās: EM 4-0674; vakaros, sestdienās un svētdienās BA 2-7920.

Visi, kas šīs mantas redzējuši, pārsteigti par to oriģinālitāti un par ļoti mērenām cenām.

N. OZOLIŅŠ TRADING CO.
145 Yonge St., 2nd. floor
TORONTO 1, Ont.

OPTIĶIS LUNSKY
170 College St., Toronto.
WA 1-3924.

PĀRSŪTĀM NAUDU uz LATVIJU

JS $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.

Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.

Pārējām summām 10 %.

Sūtījumi apdrošināti.

Saņemšana 14—21 dienu laikā.

DV SAIŅIŠU NODAĻA,
123 HURON ST.,
TORONTO 2-B, ONT
C A N A D A.

FRANK VASS B A

ADVOKĀTS - NOTĀRS
263 College ielā, Toronto,
(pie Spadina Ave.)
TEL WA 2-6112, 2-6111.

Danforth - Broadview

IZĪRĒJAMAS

2 istabas ar virtuvi.

Vēlams bezbērnu pāris.
Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā.
HO 6-4127, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS

BALTIC MOVERS

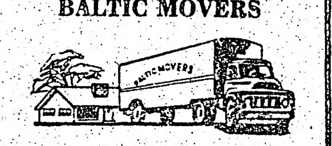

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM

Tel. LE 4-1403, Toronto.

SVĒTKU DĀVANĀM SŪTIET UZ LATVIJU

NAILONA KAŽOKUS

Pilna garuma, ļoti silts. Vaļēja stila ar lielu apaļu apkakli un lielām pieliekamām aprocēm. Satīna oderē. Pelēkas vai brūnas strīpas „SQUIRREL EFFECT".

Mazs	US $ 67.60	svars 4 mārc.
Vidējs	US $ 77.00	svars 4 mārc. 4 unc.
Liels	US $ 82.75	svars 4 mārc. 12 unc.

„BEAVER LAMB EFFECT"

Mazs	US $ 65.60	svars 4 mārc.
Vidējs	US $ 71.40	svars 4 mārc. 4 unc.
Liels	US $ 77.00	svars 4 mārc. 12 unc.

Līdz 9 mārc jāpieskaita sūtīšanas izdevumi $ 6.85.
Līdz 19 mārc. jāpieskaita $ 8.15

Naudas pārvedumu adresējiet „DAUGAVAS VANAGI" un līdz ar saņēmēja pilnu vārdu un adresi sūtiet

DV SAIŅIŠU NODAĻAI,
123 Huron Stree t, Toronto 2 - B, Ont., Canada.

Piegāde 4 līdz 6 nedēļu laikā.

Neaizmirstiet savus piederīgos iepriecināt ZIEMSVĒTKOS

MĀJTURĪBAS SAIŅI

MS–1
770 gr sviesta, 900 gr žāvēta speķa, 1 kg cukura, 960 gr rīsu, 225 gr kakao (5 kg) 15.25

MS–2
770 gr sviesta, 900 gr speķa, 400 gr tauku, 2 kg cukura, 2,28 kg miltu, 960 gr rīsu, 225 gr kakao, 100 gr tualetes ziepju, 450 gr mājturības ziepju (10 kg) 19.90

MS–10
1155 gr sviesta, 2 kg cukura, 1,9 kg rīsu, 930 gr žāvētu augļu, 340 gr rozīņu, 450 gr medus, 450 gr kakao, 1 kg Šveices siera (10 kg) 25.00

MS–3
5 kg cukura, 1,9 kg rīsu, 900 gr mannas, 900 gr kafijas, 225 gr ovomaltina, 770 gr sviesta, 800 gr tauku, ziepju (15 kg) 29.50
s.era,200gr tualetes ziepju, 900 gr mājturības 1 kg Ecames

MS–4
9 kg cukura, 4,3 kg rīsu, 4,5 kg speķa (20 kg) 31.25

ASV $

MS–20
5 kg cukura, 4,5 kg miltu, 2,9 kg rīsu, 1540 gr sviesta, 1,6 kg tauku, 1,36 kg žāvēta šķiņķa, 450 gr veļas ziepju (20 kg) 34.50

MS–22
4 kg cukura, 3,6 kg miltu, 1920 gr rīsu, 450 gr kafijas, 450 gr kakao, 1240 gr jauktu žāvētu augļu, 340 gr rozīņu, 770 gr sviesta, 800 gr tauku, 1 kg šķiņķa, 800 gr žāvētas desas, 900 gr speķa, 450 gr mājturības ziepju, 200 gr tualetes ziepju (20 kg) 39.50

TAUKVIELU UN GAĻAS PRODUKTU SAIŅI

TG–1
2 kg eksporta bekona, 800 gr kausētu cūku tauku, 1,36 kg tīta šķiņķa (5 kg) 23.25

TG–2
4,5 kg žāvēta bekona, 3,6 kg kausētu tauku (10 kg) 29.00

TG–10
2 kg eksporta bekona, 1 kg šķiņķa, 1,2 kg kausētu tauku, 1925 gr sviesta, 800gr salami desas 10 kg) 37.50

TG–15
5 kg eksporta bekona, 1 kg šķiņķa, 2 kg cūkas fileja, 1,2 kg kausētu tauku, 1925 gr sviesta, 400 gr margarīna, 800 gr salami desas (15 kg) 54.50

SVĒTKU SAIŅI ASV $

S–1
450 gr konfekšu, 450 gr šokolādes, 200 gr šokolādes biskvītu, 450 gr kafijas, 225 gr kakao, 340 gr rozīņu, 1 kg cukura, 385 gr sviesta (5 kg) 18.50

S–5
450 gr konfekšu, 900 gr dažādu šķirņu šokolādes, 450 gr biskvītu dāvanu kārbā, 450 gr kafijas, 450 gr kakao, 100 gr tējas (5 kg) 24.50

S–2 ASV $
450 gr konfekšu, 450 gr šokolādes, 450 gr kafijas, 450 gr kakao, 340 gr rozīņu, 1 kg cukura, 2,28 kg miltu, 770 gr sviesta, 400 gr tauku, 1 kg žāvēta šķiņķa (10 kg) 27.00

S–10
450 gr konfekšu 900 gr dažādu šķirņu šokolādes, 450 gr biskvītu kārbā, 900 gr kafijas, 450 gr kakao, 100 gr tējas, 930 kg žāvētu augļu,340gr rozīņu, 225 gr mandeļu, 450 gr medus, 960 gr rīsu, 1 kg Šveices siera (10 kg) 38.75

S–3
450 gr konfekšu, 450 gr šokolādes, 900 gr kafijas, 450 gr kakao, 100 gr tējas, 340 gr rozīņu, 225 gr mandeļu, 2 kg cukura, 2,28 kg miltu, 960 gr rīsu, 1155 gr sviesta, 400 gr tauku, 1,36 kg žāvēta šķiņķa, 800 gr dūmu desas (15 kg) 39.50

S–4
450 gr karameļu, 700 gr dažādu šķirņu šokolādes, 900 gr kafijas, 450 gr kakao,100 gr tējas, 930 gr žāvētu augļu, 340 gr rozīņu, 225 gr mandeļu, 450 gr medus, 2 kg cukura, 3,6 kg miltu, 960 gr rīsu, 1155 gr sviesta, 400 gr tauku, 1,36 kg žāvēta šķiņķa, 800 gr dūmu desas, 1 kg Šveices siera (20 kg) 49.50

PASŪTINĀJUMUS LŪDZAM ADRESĒT

DV GRĀMATNĪCAS SAIŅIŠU NODAĻAI,

123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.

†

Mūsu mīļā māmuliņa

GRIETA FREIMANIS, dz. INTENBERGS,

dzim. 1880. g. 13. novembrī Turlavas pagastā, aizgājusi Dieva mierā 1963. g. 23. novembrī Toronto. Izvadīšana no Cook bēŗu mājas, 721 Bloor St. W. uz Jorkas kapu latviešu nodalījumu 26. novembrī, plkst. 1 dienā.

Nespēju pēdējā brīdī
Savējiem ardievas teikt;
Sveikšu tos mūžības rītā,
Saule kur nenoriet . . .

Pēc viņas sēro:
M. J. ZĀLĪŠI RĪGĀ un
A. R. SKRASTIŅI TORONTO.

SPORTS

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. Ž. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470.

ZIEMEĻAMERIKAS LATVIEŠU

meistarsacīkstes galda tenisā un ASV — Kanadas vienību sacensības galda tenisā notiks sestdien, š. g. 14. decembrī Toronto galda tenisa klubā, 337 Spadina Ave. (Hotel Paramount telpās.) Sacensību sākums plkst. 1.00 un programmā vīriešu un sieviešu vienspēles un dubultspēles, jauktās dubultspēles.

Dalībniekiem iepriekš jāpieteicas J. Ādminim, 2 North Drive, Apt. 412 Scarboro, Ont.

KONGRESS KANADĀ

Kanadas latviešu gadskārtējais sporta kongress notiks svētdien, š. g. 15. decembrī, plkst 11.00 Centrālās YMCA's telpās, Toronto.

Darba kārtībā:
1) Kongresa amatpersonu vēlēšanas, mandātu pārbaude un dienas kārtības pieņemšana.
2) Iepriekšējā kongresa protokola pieņemšana.
3) Valdes un rev. kom. ziņojumi.
4) Sporta kluba ziņojumi.
5 Budžets un reģ. nodevu noteikšana.
6) Valdes un revīzijas kom. vēlēšanas.
7) Dažādi jautājumi, ierosinājumi un ziņojumi.

Kongresā aicināti piedalīties ne vien klubu delegāti, bet visi Kanadas latviešu sportisti un sporta darbinieki.

„Autoritātes" roveŗu un lielgaidu sagaitā

Šī gada gadskārtējai roveŗu un lielgaidu sagaitai, kuŗā piedalīsies jaunieši no Zemgales un Dzinteres novadiem, ietveŗot visu Mičigenas valsti, dots virstemats „autoritātes". Šī temata iztirzāšanai no dažādiem viedokļiem veltītas divas dienas — 30. novembris un 1. decembris. No audzinātājiem referēs skolotājs un dzejnieks Arturs Kaugars, bij. mazpulku insp., agr. A. Steinhards un viens no vecākiem skautu vadītājiem Kārlis Stunda. Praktiskās nodarbības, āra rotaļas vadīs novada dižskautu vad. J. Ķesters. Bez lielgaidām un roveŗiem uz sagaitu aicināti visi vadītāji un vadītājas. Tā notiks Kalamazū ev. - lut. latviešu draudzes namā, 828 S. Rose ielā. Dalībnieki piesakāmi līdz 26. novembrim vad. A. Artmanim, 2315 Portage ielā. Sagaitu atklās 30. novembrī plkst. 11 latviešu roveŗu cilts virsaitis vad. Fr. Sīpols no Detroitas. 30. novembŗa vakarā visi sagaitas dalībnieki un vadītāji lūgti piedalīties Kalamazū skautu un gaidu gada svētku sarīkojumā Recreation Park telpās Lake ielā.

V. Bokis

Lūgšana nav nekāda saruna pašam ar sevi. Dievs sauc, un mēs drīkstam atbildēt. Mēs saucam, un Dievs vēlas atbildēt.

★

Kas zivij ir ūdens, tas kristietim lūgšana: mūsu dzīves elements.

★

Lūdzēji zina, ka viņi vienmēr un visur nonāks tikai tādos apstākļos, kas viņiem ir sagatavoti.

Prezidents Džonsons . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

sekmīgs ir Džonsona 1941. gada mēģinājums iekļūt senatā, bet 1948. gadā tas viņam izdodas. 1952. gada senatoru vēlēšanās savu vietu zaudē senata demokratu vadītājs Arizonas senators Mekferlands un Džonsons stājas viņa vietā un 1955. gadā 46 gadu vecumā ir jebkad gados jaunākais senata vairākuma līderis.

1960. gada demokratu nacionālā sanāksmē Los Andželosā Džonsons jau pirmā nobalsošanā zaudē Kenedijam un akceptē vice - prezidenta kandidatūru. Kenedija un Džonsona vienība sekojošās vēlēšanās ar nelielu pārsvaru — Sav. Valstu vēsturē mazāko — pieveic Niksonu un Lodžu un Lindons Beins Džonsons kļūst Sav. Valstu vice - prezidents, prezidenta nāves gadījumā automatiski pārņemot valsts vadību.

Vismaz sākumā prezidents Džonsons nolēmis sekot nelaiķa Kenedija pēdās. Kāda prezidenta nāves gadījumā viņa valdības ministri nekavējoties atlūdzas no amata. Šāda formālitāte tiek ievērota arī tagad: prezidents visus lūgumus noraidījis, un vismaz pagaidām ministru kabineta sastāvs paliks nemainīts. Vašingtona tomēr paredz, ka ar laiku zināmas pārmaiņas notiks, Kenedija cilvēkiem tiekot apmainītiem pret Džonsona personīgo izvēli. Bet, kā jau minēts, pārmaiņas notiks tikai ar laiku. Pašreiz prezidentam jāsāk pildīt jaunie pienākumi un tas daudz vieglāk paveicams ar piedzīvojušu līdzstrādnieku palīdzību.

Nav atlicis arī nekāds ilgais laiks līdz nākamām prezidenta vēlēšanām — tikai viens gads. Ar Kenediju priekšgalā demokratu uzvara bija tikpat kā droša. Bet ar Džonsonu priekšgalā? Nebūtu jābrīnās, ja viņš mēģinātu savas izredzes uzlabot, ņemot talkā tagad maģisko Kenediju vārdu un par savu vice - prezidentu laikam no 1964. - 1968. gadam aicinot virsprokuroru Robertu Kenediju.

Nedēļas nogalē prezidents Džonsons apspriedās ar ārlietu ministru Rasku, aizsardzības miministru Meknamaru un Henriju Kabotu Lodžu, Sav. Valstu sūtni Dienvidvietnamā. Prezidents pēdējo pilnvaroja paziņot Saigonas valdībai, ka Sav. Valstu palīdzība Dienvidvietnamai turpināsies pēc prezidenta Kenedija programmas.

LATVIEŠU SAIMNIECISKĀ ROSĪBA PEMBROKĀ

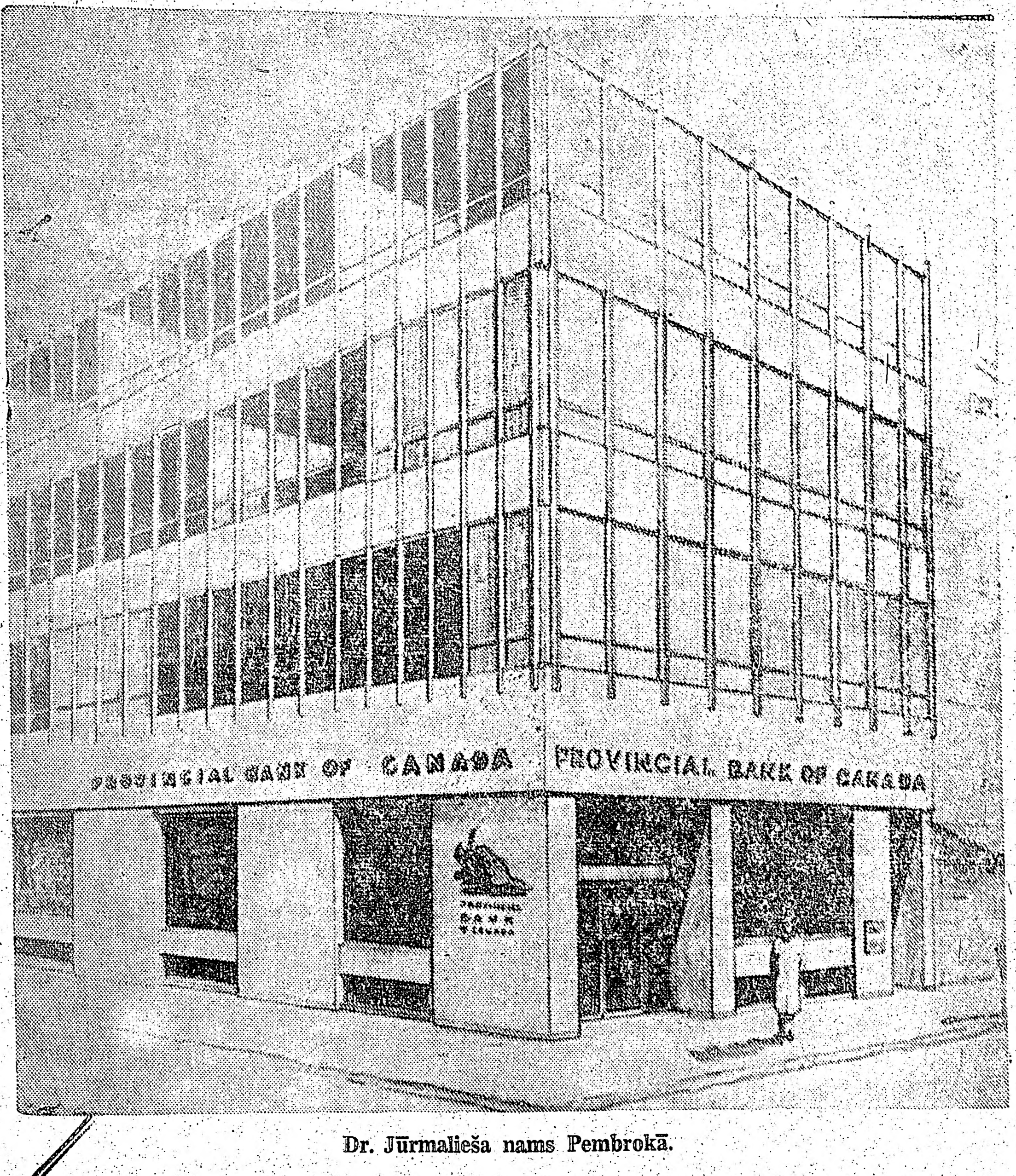

Dr. Jūrmalieša nams Pembrokā.

Nesen Pembrokas laikrakstā parādījās kāda četrstāvu nama projekta uzņēmums līdz ar rakstu, no kuŗa uzzinājām, ka paredzamā nama īpašnieks ir zobārsts Dr. Jūrmalietis.

Tas lieku reizi apliecina latviešu lielo rosmi saimnieciskā dzīvē.

Pārsteidz, ka mazajā pilsētiņā (16.000 iedzīv.), kas atrodas uz vakariem no Otavas, šādu izciļu latviešu saimnieciskā laukā ir vairāk.

Viens no redzamākiem uzņēmumiem ir Jāņa Zilgalvja Petavavas I.G.A. pārtikas preču veikals. Veikals Zilgalvja īpašumā jau 3 gadus, kundze strādā par veikala pārzini un nodarbina 6 pastāvīgus darbiniekus.

Ļoti iecienīta tur F. Krauses auto pārstāvniecība un remontu darbnīca.

Pembrokā dzīves vietu atradis kādreiz izcilais Latvijas svaru cēlājs A. Rātfelders, kas tur nodarbināts būvamatniecībā.

Kādreiz Rīgā pazīstamais makšķernieks A. Hölcels iegādājis savu apavu darbnīcu.

Vēl latvieši nodarbināti Petavavas Mežkopības skolā un arī jaunajā atomspēkstacijā un lauksaimniecībā.

Dr. Jūrmalietis bez savas prakses pievērsies vēl saimnieciskai dzīvei, pārraugot vairākus uzņēmumus. Paredzamā celtne būs lielākā un modernākā ēka visā apkārtnē, kur apakšējais stāvs domāts bankai un veikalam, bet pārējie trīs stāvi zobārstu, ārstu kabinetiem, advokātu birojam un skaistumkopšanas salonam.

Dr. Jūrmalietis ir turienes zobārstu apvienības priekšsēdis, liels mednieks brīvajā laikā, kā arī savas 4 - vietīgas privātas lidmašīnas īpašnieks.

Dr. Jūrmalieša tēvs, Latvijas kādreizējais svaru celšanas meistars, arī saimnieciski nostiprinājies Pembrokā — ir ārstu namu un vairāku ēku īpašnieks.

VALSTS NEATKARĪBAS SVĒTKI PARĪZĒ

Francijas latvieši pulcējās valsts svētkiem, ko atzīmēja Parīzē sestdien, 16. novembrī. Svinības iesākās ar dievkalpojumu Debesbraukšanas baznīcā plkst. 5 pēcpusdienā. Dievkalpojumu noturēja mācītājs E. Lappuķe, pie dalījās arī Debesbraukšanas draudzes mācītājs Blans.

Pēc dievkalpojuma svinību dalībniekus uzrunāja Latvijas lietvedis Francijā Kārlis Bērends. Vispirms viņš franču valodā apsveica franču draugus un mūsu kaimiņu lietuviešu un igauņu pārstāvjus, kas ieradušies svinībās. Garākā runā tautiešiem lietvedis Bērends atcerējās Latvijas neatkarības pasludināšanas dienu pirms 45 gadiem, apskatīja pašreizējo politisko stāvokli pasaulē un starp citu teica: „Tāpat kā katru gadu līdz šim latviešu saime Francijā arī šogad ir pulcējusies Parīzē, lai latviskā vienotībā stiprinātu mūsu gribu, apziņu un apņemšanos darīt visu iespējamo mūsu apspiestās tautas brīvības atgūšanai un neatkarības atjaunošanai. Tas ir mūsu pienākums un to pildīsim visi tik ilgi, kamēr mērķis būs sasniegts un tauta būs atbrīvota no krievu komūnistu verdzības."

Lietvedis daudzināja arī mūžībā aizgājušo sūtni Kārli Zariņu un teica: „Ar Zariņa nāvi esam zaudējuši vienu no pirmajiem, drošsirdīgiem un nenogurstošiem cīnītājiem par latvju tautas brīvību. Pus gadu simteni viņš veltījis latvju tautai savas pūles, savu spēku un Latvijas neatkarības cīnītājs bija līdz pēdējai dzīves stundai, atstādams cildenu piemēru audzēm, kas paliek un nāks."

Pēc svinību oficiālās daļas bija sarīkots saviesīgs vakars franču armijas nacionālā klubā.

Neatkarības pasludināšanas atceres svinībās bija ieradušies ap 100 dalībnieku. To skaitā bija ieradušies pat tautieši no attālākām vietām Francijā.

KANADAS ZIŅAS

VANKUVERA

⊙ Latvijas valsts 45 gadu dzimšanas atceri vankuverieši atzīmēja ar dievkalpojumu un piemiņas aktu. Dievkalpojumu vadīja māc. K. Kampe. Svētku runu teica LNAK pārstāvis J. K. Kalns, Priekšnesumos piedalījās Dz. Dīcmane, L. Rodmane, L. Kalna, B. Dambīša, L. Skujeniece un L. Kajaka. Pie klavierēm R. Lapiņa. Rakstiski sveicienus sūtījusi Lietuviešu biedrība, bet personīgi nodeva tās priekšnieks Laneane.

⊙ DV Britu Kolumbijas nodaļas vanadzes rīko Ziemsvētku tirdziņu Granview Lodge telpās, 1740 Gravely ielā š. g. 30. novembrī no plkst. 3—9 p. p. un 1. decembrī no plkst. 1—6 vak. Paredzēts bagtīgs latvisku rokdarbu, audumu, sudraba, koka, ādas un keramikas izstrādājumu klāsts.

HAMILTONA

⊙ Latviešu kaŗa veterānu - strēlnieku biedrības biedri Hamiltonā laipni lūdz tautiešus piedalīties grezņu vakarā un P. Luksa gleznu izstādes atklāšanā 14. decembrī Hamiltonas latviešu biedrības namā, 16 Queen St. N. Vakara sākums plkst. 7 ar izstādīto gleznu apskati. Paredzēts īss referāts par Ziemsvētku kaujām un saviesīga dzīve, ko kuplinās ar mūzikāli - vokāliem priekšnesumiem.

Hamiltonas latviešu kaŗa veterāni - strēlnieki.

NOGALINĀTS PREZIDENTS KENEDIJS

(Pārnesums no 1. lpp.)

Amerikāņu tautas acīs šī prezidenta vārds sabija tieši divdesmit gadu. Viņa dzīves stāsts ir nepārtraukts panākumu un augšupejas stāsts.

Pirmo reizi amerikāņi Džona Fiedžeralda Kenedija vārdu dzird 1943. gadā, kad viņš ar personīgu varonību un pašiniciatīvu izglābj savu japāņu iznīcinātāja nogremdētās lielgabalaivas apkalpi.

Pēc 2. pasaules kaŗa nobeiguma Kenedijs uzsāk savu meteorītisko politisko karjēru, kas viņu noved līdz Baltam namam. 1946. gadā, 29 gadu vecumā viņš iecīna vietu kongresā, kur paliek līdz 1952. gadam, kad kļūst jaunākais Sav. Valstu senātors. Kenedija karjērā 1952. ir visai zīmīgs gads — kā demokrats viņš iekļūst senātā laikā, kad kā visā valstī, tā Masačusetā uzvar republikāņi. Vēl vairāk, viņš iecīna senātā vietu, sakaujot tik populāru republikāni kā vēlāko Apvienoto Nāciju un tagadējo Dienvidvietnamas sūtni Henriju Kabotu Lodžu. Ar pēdējo Kenedijam nākas sastapties vēlreiz, 1960. gada vēlēšanās, kad Lodžs ir republikāņu viceprezidenta amata kandidāts un par Balto namu cīņās Ričards Niksons. Arī tad uzvarētājs paliek Kenedijs.

Kopš prezidenta Kenedija nāves šī gada 22. novembrī nepārskatāmās laikrakstu slejās, nepārtrauktos radio un televīzijas raidījumos tiek vaicāts un atbildēts, par ko Sav. Valstu un visas pasaules vēsture vislabāk atcerēsies Sav. Valstu 35. prezidentu: par viņa cīņām civiltiesību laukā, par viņa cīņām par cilvēku brīvību, par viņa neatlaidīgo modrību pret komūnismu, centieniem saliedēt Dienvidameriku un savienot tās intereses ar Sav. Valstu interesēm. Par viņa miera korpusu, ko tagad ieteikts pārdēvēt par Kenedija korpusu. Par viņa nešaubīgām garantijām Rietumberlīnei un par viņa 1962. gada oktobra nostāju pret Padomju Savienību, piespiežot Chruščevu likvidēt Kubā sakoncentrēto raķešdraudu pret Sav. Valstīm.

Un šodien prezidents Kenedijs ir miris. Viņa bēru diena ir viņa dēla trešā dzimšanas diena.

Prezidents Džons Fiedžeralds Kenedijs tika apglabāts Arlingtonas militārā kapsētā šī gada 25. novembrī. Viņam pēdējās ardievas teikt bija ieradušies kaŗalnamu pārstāvji, valdību galvas, ministru prezidenti un valdību ministri no visas pasaules.

Anglijas karaļienes vārdā no prezidenta atvadījās princis Filips; no Beļģijas ieradās karalis Bodueņs, Grieķijas karaliene Frederika, Holandes kroņprincese Beatrikse, Japānas kroņprincis Akihito un Luksemburgas princis Žans. No Francijas personīgi ieradās prezidents de Golls, prezidents Lubke no Rietumvācijas, de Valera no Īrijas. Anglijas ministru prezidents sers Daglass Hjūms, kanclers Erhards no Rietumvācijas, Vilijs Brands no Rietumberlīnes un Mikojans no Maskavas, tāpat Kanadas ministru prezidents Pirsons.

Kāda liela cīnītāja un liela cilvēka šķiesmes gaitas ir noslēgušās, pārtraukts viņa dzīves gājums ar karjēras zenītā. Lai viņam vieglas smiltis.

SŪTŅA KĀRĻA ZARIŅA PIEMIŅAS SARĪKOJUMS

Latviešu organizācijas Lielbritanijā rīko sūtņa Kārļa Zariņa piemiņas vakaru Vestminsteras katedrāles zālē (Ambrosden Ave., pie Viktorijas stac.), sestdien, 14. decembrī, plkst. 19,30. Lietveža T. V. Ozoliņa uzruna. J. Andrupa referāts.

Koncerta daļā piedalās visi mūsu dziedoņi, Londonas latviešu koris un vīru ansamblis „Gaiziņš."

BALTIEŠU DIENAS SADBERIJĀ

Sadberijas un apkārtnes draudzības koncils (Council of Friendship) rīkoja baltiešiem veltītu vakaru. Šādi koncili darbojas tikai 6 pilsētās Ontario provincē un tie dibināti, lai iecelotājiem dotu iespēju izveidot pašiem savu sabiedrisko dzīvi. Minētos koncilus parasti vada kāds sabiedrībā pazīstams darbinieks. Sadberijā šos pienākumus vairāk nekā pirms 12 gadiem uzņēmusies pilsētas valdes locekle un kontroliere Hartmaņa kundze. (Grace Hartman). Viņa arī atklāja vakaru un vadīja programmu, dodot katram priekšnesumam īsu paskaidrojumu. Pirmais savu sniegumu rādīja latviešu jauktais koris „Rota" V. Bunka vadībā. Koris ir manāmi progresējis kā mūzikālajā veikumā, tā arī disciplīnas ziņā, un klausītāji ik dziesmai veltīja ilgus un pelnītus aplausus. Sekoja techniski nevainojamas igauņu tautas dejas un populāras igauņu dziesmas solo dziedājums. Visskaistākais šķita lietuviešu priekšnesums ar savu simbolismu. Trīs meitenes, 12 līdz 16 gadus vecas, uz koklēm spēlēja lietuviešu tautas dziesmas, tā rādot, ka senās kultūras vērtības ir nodotas jaunatnes, nākotnes nesējas, rokās. Spēlē varēja vērot lielo nopietnību un koncentrēšanos, kas raksturīga šim vecumam auditorijas priekšā.

Rīkotāji laikam gribēja rādīt, ka iecelotāji kaut ko mācījušies arī šai zemē, tāpēc programmu beidza ar akordeona solo. Akordeons bija lielisks, spēlētājam nevar noliegt veiklību un erudīciju, bet 20 gadus vecais tango un tikai drusku jaunākais polka saplosīja rūpīgi izstrādātās programmas radīto noskaņu un sagrāva trauslo lietuviešu meiteņu uzcelto simbolisko celtni. Lielā leģiona zāle bija klausītāju pārpildīta, bet bez korištiem un to piederīgiem bija saskaitāmi tikai kādi 10 latviešu apmeklētāji. Kādēļ? Koris šai vakarā deva garāko un mākslinieciski vērtīgāko programmas daļu. Ar to varēja lepoties viskautrīgākais un prasīgākais latvietis.

Tā kā 9. decembrī sadberieši vēlēs jaunu pilsētas valdi un galvu, sarīkojumu ar savu klātieni pagodināja pilsētas galva un šī amata kandidāts nākošajām vēlēšanām B. Ellis ar kundzi, kā arī viņa niknākais pretinieks — Maksis Silvermanis (Max Silverman.). Arī Hartmaņa kundze nopietni domājot par kandidēšanu pilsētas galvas amatam.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.
Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.
Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.
Sv. Jāņa draudze Toronto.

1. decembrī, plkst. 3,30 p. p. Trīsvienības baznīcā Adventa dievkalpojums. Svētdienas skola. Jauniešu grupa. Iesvētes mācība.

8. decembrī, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola.

15. decembrī, plkst. 2 p. p. Ziemas svētku eglīte bērniem Centrālās YMCAs telpās, 40 College St. Vecāki lūgti ņemt līdz bērniem dāvanas apm. 50 ¢ vērtībā.

22. decembrī, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā Adventa dievkalpojums Svētdienas skola. Jauniešu grupa. Iesvētes mācība.

BRAMPTONĀ

1. decembrī plkst. 1,30 p. p. adventa dievkalpojums Grace United baznīcā.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.
Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361. Danforth Ave.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.
Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

1. decembrī, plkst. 10,30 pr. p. dievkalpojums bērniem, svētdienas skola; plkst. 11 pr. p. dievkalpojums pieaugušiem.

Sestdien, 7. decembrī, plkst. 7 vakarā draudzes dāmu komitejas Ziemsvētku tirdziņš ar plašu loteriju baznīcas apakš. telpās.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.
Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

1. decembrī plkst. 2 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

Māc. K. Kampe, 1975 Alma

VANKUVERA

Street, Vancouver 8, B. C., telef. 224-5195. Vankuveras Latviešu ev. - lut. draudze.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa

1. decembrī plkst. 1,30 p. p. 1. adventa svētdienas dievkalpojums.

Māc. Viesturs Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

1. decembrī plkst. 2 p. p. St. Barnabas anglikāņu baznīcā, Roxboro, pirmais adventa dievkalpojums.

8. decembrī plkst. 2 p. p. Montreālā Presbiterāņu baznīcā Otrais adventa dievkalpojums.

15. decembrī plkst. 2 p. p. Presbiterāņu baznīcā draudzes Ziemas svētku eglīte ar svētbrīdi baznīcā un bērnu priekšnesumiem baznīcas lielajā zālē.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. **Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.**

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8. Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Ošavas raidītājs.

PETERS - WILES Ltd.
REALTOR
Member Toronto Real Estate Board
2594 YONGE ST., HU 7-3361

Piedāvā:

YONGE - LAWRENCE: Atsevišķa 4 guļamistabu dubultķieģeļu māja, 2 vannas istabas, iebraucamais ceļš un garāža. Iemaksa $ 2.500,-. Atlikums uz vienu atklātu obligāciju uz 10 gadiem.

YONGE - EGLINTON: Atsevišķa 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, iebraucamais ceļš un garāža. Piemērota divām ģimenēm. Pilna cena $ 21.000,-.

KING - DUFFERIN: 15 dzīvokļu māja. Ienākumi gadā $ 16.500,-. Pilna cena $ 95.000,-.

Dzīvokļu un ģimenes mājas, kā arī veikali lielā izvēlē visos pilsētas rajonos.

Tuvākai informācijai zvanit mūsu pārstāvim:

DZ. UPĪTIM — HU 7-3361